

Uvodnik

Ali je človek hudič ali je hudič človek

Ali je hudič resničen ali so to ostanki nekega praznoverja? Za nekatere je hudič zelo resničen.

Za vsem hudim, ki se tolikokrat dogaja in prežema človeško zgodovino, obstaja neka nadčloveška sila. Grozodejstva dvajsetega stoletja se v še večjem in podležem obsegu pojavljajo tudi v enaindvajsetem stoletju. Ni nekakšno nejasno načelo zla, je grešna in sebična miselnost v posameznih glavah. Hudič ni v resnici človekova izmislica, temveč je človek sam.

Teroristi so zadeli Američane v srce. Ogrozili so varnost celotnega sveta. Kriv je terorizem?

Kje so pa vzroki, kdo je res kriv, so otroci, žene in starčki krivi za vse te grozote? Kdo se bo maščeval in nad kom. Zopet bodo novi zločini in nove nedolžne žrtve.

415 in 417 m visoki stolpnici

Afganistanski verski dostojanstveniki so v Kabulu odločali o izročitvi Osame bin Ladna, glavnega osumljenca za teroristične napade na ZDA. Pozvali so bin Ladna, naj prostovoljno zapusti državo in napovedali, da bodo v primeru ameriških napadov na Afganistan razglasili sveto vojno. Nad kom, zopet nad nedolžnimi žrtvami. Kdo je morilec? Kdo bodo zopet žrtve?

Vojne so vedno bile. Lokalne, svetovne, medplanetarne. Vedno bolj krute. Žrtve so vedno civilisti. Kriv pa je vedno le človek, bel ali črn, veren ali neveren. Pohlep bo bogastvu, vladi ali prestižu pokonča človeško dušo.

Nepremišljeno dejanje

Tudi Tržičan, dr. Ernest Petrič, slovenski veleposlanik pri OZN v New Yorku, je bil priča tragičnim dogodkom. Več kot 400 metrov visoki stolpnici sta se mu pred očmi sesuli v prah.

Nemo je opazoval, kako se je drugo letalo zaletelo v stolpnico. Videl je dim, ogenj in drobne pike, ki so padale z oken. Takrat še ni mogel pomisliti, da so to ljudje, ki so skakali v smrt. Doživel je šok, kot vsi očividci teh grozot.

Več kot 6000 mrtvih

"Če svet tokrat ne bo ukrepal, bo za vse hudo," so bile njegove besede.

Zopet se nam postavi vprašanje, kako ukrepati, proti komu, zopet pobijati, za strah drugim, nedolžne žrtve. Kakšna je prava pot, kje so rešitve?

Zbuditi moraš čarobnost, ki ždi v tebi. Največji zaklad je pot, po kateri hodiš, in ne kraj, kamor si namenjen. Edini učitelji so ti ljudje, ki jih na svoji poti srečuješ. Kadar se nečesa res želiš, stori vse, da se ti bodo sanje uresničile, toda s pogojem, da s tem ne boš prizadel drugih.

Spoštuj sebe in spoštovali te bodo tudi drugi.

Odgovorni urednik
Lado Srečnik

V Tržiču pa bo skoraj 40 m visoki stolpnici raje delala družbo: Aqua viva.

Park prijateljstva Zakaj tako?

Nekateri imajo različne poglede na rezultate dolgoletnega pobratenja. Letošnja prizadevanja za postavitve spominskih parkov ob 35-letnici pobratenja med francoskim mestom Ste Marie aux Mines in Tržičem so bila kljub težavam uresničena. Nad posameznimi članki so bili užaljeni in celo ogorčeni tudi predstavniki Francije. Podpisnik listine o pobratenu in dolgoletni župan mesta Ste Marie aux Mines gospod Paul Baumann je poslal županu Tržiča ogorčeno pismo; želi, da bi ga prebrali tudi pisci članka. Pismo v prevodu v celoti objavljamo.

Gospod Pavel Rupar, župan Občine Tržič

Sporočam ti, da sem bil prav tako kot ti neprijetno presenečen nad pisanjem časopisa Dnevnik v torek, 4. septembra, ki je poročal o otvoritvi Parka pobratenja v Tržiču.

Avtor članka trdi, če povem na kratko, da se nisem udeležil otvoritve, ker si ta park uredil brez uradnih dovoljenj ("na črno").

Ta trditev je, jasno rečeno, popolnoma neresnična!

Z nikomer od novinarjev, ki so bili na slovesnosti, se nisem pogovarjal, zato ignoriram pisca tega članka. Ni človeka, ki bi me prepričal, da bi ti škodoval.

Pravzaprav so bili zdravstveni razlogi tisti, zaradi katerih nisem uspel priti v Tržič na otvoritev.

Kljub vsemu! Tudi če ne bi uspel dobiti dovoljenja za gradnjo parka, mi to ne bi preprečilo udeležbe na otvoritvi.

To preprosto iz razloga, ker si župan našega pobratenege mesta, moj prijatelj in tisti, ki me je povabil.

11. september 2001
Paul Baumann

Izdajatelj:
Občina Tržič, Trg svobode 18, Tržič
Odgovorni urednik:

Lado Srečnik
Pomočnik odg. urednika:
prof. Janez Šter
Člani uredništva:

Milan Kersnik, prof. Mateja Malovrh,
Lidija Uranič, Katarina Turk
Lektoriranje: Jožica Koder

Oblika, prelom:
Maja, Tiskarna Uzar
Tisk: Tiskarna Uzar Tržič

Naslov uredništva: Občina Tržič,
Informacijska pisarna, Občinsko glasil-
lo "Tržičan"

Trg svobode 18, 4290 Tržič
Tel.: 04 59 71 536
Glasillo "Tržičan" je brezplačno.
Naklada: 5500 izvodov

Javno glasillo "TRŽIČAN" je vpisano v
evidenco javnih glasil, ki jo vodi
Ministrstvo za kulturo RS pod zapored-
no številko 1496.

OKTOBER, 2001

Dabas - Banska Bystrica - Savona - Tržič

Minilo je že dva meseca, ko se je madžarski župan mesta Dabas udeležil otvoritve I. mednarodnega srečanja starodobnih vozil znamke Puch v Podljubelju. Na Šuštarško nedeljo, ob praznovanju 35-letnice pobratenja mest Ste Marie aux Mines iz Francije in Tržiča je mesto Dabas zastopala štiričlanska delegacija.

Od 21. - 23. septembra 2001 so praznovali na Madžarskem: "3. Dabasovi mestni dnevi".

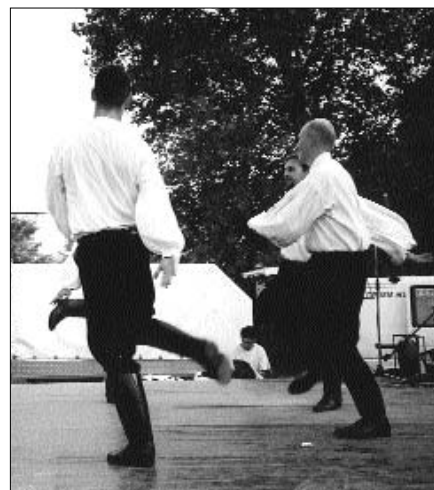
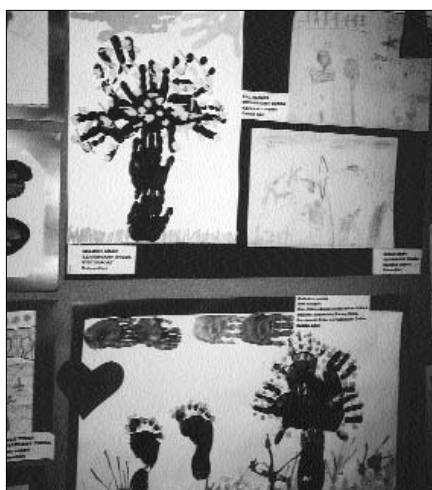
Prireditve, polna svečanosti, otvoritve novih objektov, razstav, športnih, kulturnih in zabavnih prireditev.

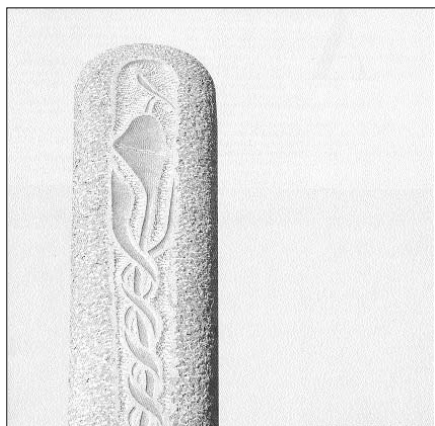
Mesto, ki je v močnem gospodarskem in turističnem razvoju, si prizadeva ustvariti čim trdnjše stike z občinami sosednjih in drugih bližnjih držav. Ni slučaj, da so se srečale delegacije štirih mest, različnih držav, katerih skupna rdeča nit je že kakršnokoli gospodarsko sodelovanje. Na slavnostni seji občinskega sveta mesta Dabas je bil soglasno sprejet sklep o pričetku postopka pobratenja občine Tržič z občino Dabas. Z občino Banska Bystrica iz Slovaške in občino Savona iz Italije pa so postopki tudi v teku.

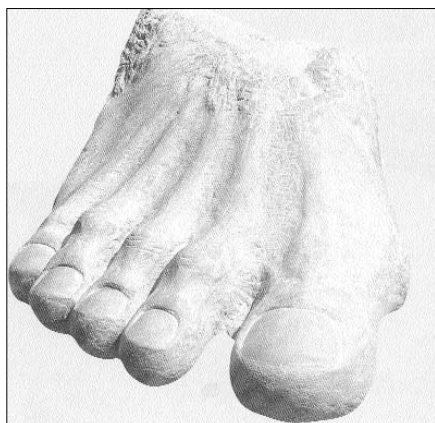
Dr. Jana Burgulová, županja Banske Bystrice iz Slovaške, Pavel Rutar, župan občine Tržič, Ruggeri Carlo, župan občine Savona, in Kosegi Zoltan, župan občine Dabas iz Madžarske, so si segli v roke in si obljubili uspešno sodelovanje.

(László Szrecsnyik)
Lado Srečnik

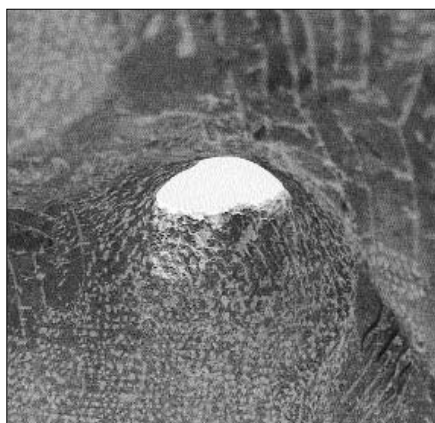

"Brez naslova" - Peter Abram
kamen
45 x 185 x 35 cm
v parku pred novo osnovno šolo (2002)

"Fragment" - Jiri Bezlaj
kamen
145 x 80 x 50 cm
pred Tržiškim muzejem

"Delni pogled" - Metod Frlic
kamen
180 x 130 x 40 cm
ob župnijski cerkvi

FORMA VIVA V TRŽIČU

V začetku letošnjega leta se je Občina Tržič prijavila na razpis projektov iz sklada za male projekte Slovenija/Avstrija, ki jih v okviru projektov Phare sofinancira Evropska komisija. V mesecu aprilu smo dobili namensko odobreni znesek v višini 45.330 EUR, za postavitve Forme vive v kamnu. S pomočjo g. Janeza Lenassija, ki je bil tudi pobudnik Forme vive v Portorožu, smo izbrali šest kiparjev, ki so se prijazno odzvali našemu povabilu in izdelali prostorske plastike, te od konca septembra bogatijo tržiški prostor.

Pri projektu so tako sodelovali: Vinko Ribnikar iz Tržiča, njegova ambientalna plastika je postavljena v Podljubelju, v okolju, kjer naj bi po ljudski pripovedi in prepričanju Šentančanov stal arhaični Tržič. Na skali, kjer stoji odlitek zmaja, je postavljena tudi plošča s pripovedko o nas-tanku Tržiča;

Peter Abram, iz Branika pri Novi Gorici, njegov kip "Brez naslova", tako tudi kip Jureta Smoleta iz Domžal "Varuh" bosta stala v parku pred novo osnovno šolo.

Jiri Bezlaj iz Ljubljane je izdelal "Fragment", za prostor pred Tržiškim muzejem.

Metod Frlic z Malenskega vrha nad Škofjo Loko, njegov "Delni pogled" bo oplemenitil prostor ob tržiški farni cerkvi, pred enim od vhodov na pokopališče.

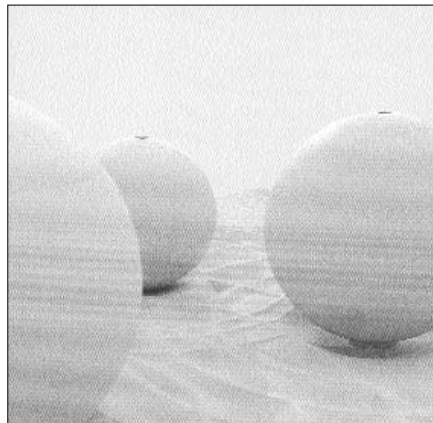
Drago Vit Rozman iz Ljubljane bo s svojo "Aqua viva" obogatil prostor ob avtobusnim obračališčem, pred vhodom v atrij občine Tržič.

Za opravljeno delo, ki ni merljivo z običajnimi merili, se umetnikom Občina Tržič iskreno zahvaljuje.

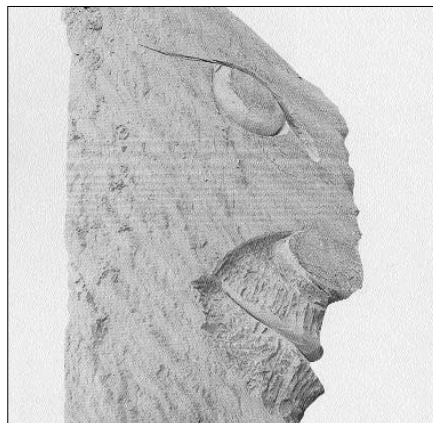
Petra Hladnik

"Zmajevec" - Vinko Ribnikar
kamen - bron
130 x 130 x 200 cm
v Podljubelju

"Aqua viva" - Drago Vit Rozman
kamen
70 x 100 x 170 cm
ob avtobusnem obračališču

"Varuh" - Jure Smole
kamen
150 x 80 x 80 cm
v parku pred novo osnovno šolo (2002)

Urad za urejanje prostora občine Tržič

Predstavljamo

Mnogi med vami se pri reševanju problemov, ki zadevajo vprašanja urejanja prostora, varstva okolja, stanovanj in poslovnih prostorov, javnih cest ter lokalne infrastrukture obračate na občinski urad za urejanje prostora. Verjamemo, da večini od vas zagotovimo pravi odgovor ob pravem času. Kljub temu smo prepričani, da je sodelovanje s primernim ozaveščanjem občanov mogoče še izboljšati. Prav področja dela, za katera skrbimo, so v zadnjem času predmet sistemskih sprememb zakonodaje, financiranja in tehnike.

Zato smo se odločili, da okrepimo vse oblike ozaveščanja občanov. Pri tem ohranjamo dosedanje obveščanje po Radiu Tržič, ki se običajno nanaša na najbolj aktualna sporočila o zaporah cest in motnjah pri delovanju lokalne infrastrukture. Za uporabnike interneta napovedujemo zanimivo in vedno ažurno spletno stran urada za urejanje prostora na ravnokar nastajajočem spletnem portalu Občine Tržič. Hkrati z današnjo številko "Tržičana", sprva sicer skromno, pričenjamo z obveščanjem o najbolj aktualnih vprašanjih tudi na straneh "Tržičana". V naslednjih številkah bomo za vas pripravljali informacije, ki zadevajo področje dela urada. Predstavili vam bomo upravne postopke za pridobitev ugotovitve o namembnosti in informacije o urbanističnih pogojih za vaše zemljišče. Seznanili vas bomo s postopki pri prodaji ali nakupu nepremičnine, o različnih pogojih prodaje različnih zemljišč, o pridobitvi potrdila o neobstoju predkupne pravice ali potrdila o neuveljavljanju predkupne pravice za nepremičnine, kjer ta obstaja. Obvestili vas bomo o določilih veljavnih občinskih predpisov, ki urejajo vaše pravice in dolžnosti pri prenavljanju ali gradnji objektov, o pripravi in sprejemanju sprememb in dopolnitev veljavnih predpisov in o javnih razgrnitvah in razpravah, na katerih lahko kot občani dajate pripombe.

S pomočjo pravnika vam bomo predstavili postopke odmere zemljišča in vpisa pravic v zemljiško knjigo. Pri urejanju starih zemljiških zadev vam bomo svetovali, kako lahko sami prispevate k hitrejšemu reševanju vlog. Posebej vas bomo obveščali o predvidenih večjih gradnjah ali prenovah lokalne infrastrukture. V rubrikah ali tudi posameznih člankih in intervjujih vas bomo obveščali o načinu

reševanja aktualnih problemov delovnega področja urada.

V današnji številki "Tržičana" predstavljamo delovna področja urada za urejanje prostora in odpiramo rubriko, s katero obveščamo in napovedujemo aktualne projekte in dogodke.

Ker želimo, da obveščanje občanov ne bi ostalo le enosmeren proces, ker v tem primeru običajno hitro zamre, vas prosimo, da sprva z vašimi pobudami, kasneje tudi kritikami, pomagate sooblikovati vsebino in obseg potrebnih obvestil. Pri tem, prosim, upoštevajte, da z obveščanjem ni mogoče odpraviti morebitnih sporov, ki pri mnogih vprašanjih zagotovo obstajajo. Je pa zato toliko pomembneje razumeti, da obveščanje prispeva k vzpostavitvi dialoga, k izmenjavi mnenj in s tem posredno k učinkovitejšemu delu urada za urejanje prostora. V zadovoljstvo občanov. Vabljeni!

Delovno področje urada za urejanje prostora

Urad za urejanje prostora na podlagi Odloka Občine Tržič o organizaciji in delovnem področju občinske uprave (UL RS, št. 36/99) deluje v okviru občinskih upravnih, strokovnih, organizacijsko-tehničnih in administrativnih nalog, ki se nanašajo na:

1. skrb za urejanje prostora in urbanizem;
2. pripravo prostorskih načrtov občine;
3. urejanje namembnosti urbanega prostora;
4. vodenje evidenc posegov v prostor;
5. skrb za lokalne javne ceste, javne poti in druge javne površine;
6. skrb za parkirne površine, način in prepoved parkiranja;
7. izvajanje strokovnih nalog in del na področju stanovanjske dejavnosti;
8. ustvarjanje pogojev za gradnjo stanovanj;
9. skrb za varstvo naravne dediščine in kulturne dediščine;
10. skrb za varstvo zraka, tal, vodnih virov, varstvo pred hrupom ter urejeno zbiranje odpadkov;
11. nadzor nad spoštovanjem občinskih predpisov s področja varstva okolja;

12. skrb, koordinacijo in nadziranje investicij v lokalno infrastrukturo;
13. načrtovanje oskrbe naselij s toplotno energijo in plinom iz lokalnih omrežij;
14. pripravo strokovnih mnenj in informacij s svojega področja dela;
15. opravljanje nalog, ki po svoji naravi sodijo v njegov delokrog.

Obveščamo

V septembru 2001 bomo zaključili gradbeni dela obnove prepusta na Kovorniku. Nad obnovljenim vzhodnim delom prepusta smo v celoti obnovili in razširili del Glavne ceste v Kovorju s pripadajočim novozgrajenim pločnikom in zamenjali vodovod ter kanalizacijo v dolžini 160m. Skupna vrednost gradbenih del je presegla 50 milijonov SIT. Občina se zahvaljuje lastnikom zemljišč ob Glavni cesti v Kovorju, ki so omogočili pravočasno pridobitev upravnih dovoljenj za gradnjo. Hkrati se opravičuje za morebitne nevšečnosti v času gradnje;

Razširitev in obnova cestišča v Kovorju

- na delu obnovljene ceste v Kovorju bo po končanih gradbenih delih še vedno ostalo začasno in slabo urejeno avtobusno postajališče. Prestavitev avtobusnega postajališča na ustreznjšo lokacijo in zgraditev nadstreška za čakajoče bo mogoča po pridobitvi ustreznega zemljišča;
- do julija 2001 smo sanirali usada in obnovili prepusta s pripadajočim delom cestišča na cesti Tič - Pinč in cesti na Brezjah.
- nadaljujemo s komunalno prenovi Kosarske in Cerkvene ulice. Poleg kanalizacije, vodovoda, plinovoda, električne napeljave in kabelske televizije bosta obe ulici pridobili javno razsvetljavo in rekonstruirano vozišče. Dela bodo predvidoma končana do konca leta 2001;

- končana so gradbena dela komunalne prenovne Cankarjeve ceste, ki so bila predvidena za leto 2001. Dela na Cankarjevi cesti bomo nadaljevali v letu 2002;
- v mesecu avgustu 2001 smo označili in uredili parkirna mesta pri letnem bazenu in pri tržnici v Bistrici. Parkirna mesta ob tržnici v Bistrici so od septembra 2001 pridobila javno razsvetljavo;
- v juliju 2001 smo kablirali del javne razsvetljave v Seničnem, in sicer na odseku Senično - Zalovka;
- v juliju 2001 je bilo pridobljeno upravno dovoljenje za odstranitev ovir, s katerimi se srečujejo invalidi pri uporabi pločnika za pešce od Bistrice pri Tržiču do tovarne Zlit. Dela, predvidena za leto 2001, bomo opravili sočasno s polaganjem plinovoda do Bistrice pri Tržiču;
- zaradi težav pri pridobivanju zemljišč in uporabnih dovoljenj je za letos ogrožen program plinifikacije Tržiča. Nujna bo predvsem izgradnja povezave od plinske postaje Geoplina v Pristavi do Hipermarketa v Tržiču;
- v postopku sprejemanja je predlog gozdnogospodarskega načrta gozdno-

gospodarske enote Jelendol za obdobje 2000 - 2009. Načrt bo sprejel minister za kmetijstvo. Občina Tržič je julija 2001 posredovala mnenje k predlogu načrta, v katerem prosi pripravljalce, da predvidijo prostorske in gospodarske pogoje, ki bodo omogočili, da se prebivalci Doline in Jelendola lahko preživljajo z dejavnostmi, ki so vezane na območje. Občina tudi želi, da načrt uvrsti vzdrževanje ceste Čadovlje - Jelendol med predpogoje gospodarskega izkoriščanja gozdov;

- župan je avgusta 2001 na podlagi spomladi sprejete odredbe o plačilu povračila za čezmerno uporabo lokalne ceste LC 7807 (LC 428-030) na relaciji Slap - Jelendol sprejel sklep o določitvi višine točke. Občina pričakuje letno povračilo za prekomerno uporabo navedene ceste v višini 4 milijone SIT. Povračilo bo namenjeno kritju dela stroškov najbolj nujnega vzdrževanja ceste;
- poleti je bila v Lomu pod Storžičem postavljena prva hitrostna ovira, ki je zgrajena po uveljavitvi novih tehničnih predpisov. Podobne hitrostne ovire za umirjanje hitrosti cestnega prometa bodo v naslednjem letu postavljene tudi na nekaterih ostalih cestnih odsekih v občini;

julija 2001 so lastniki zemljišč v območju I. faze zazidalnega načrta Polana posredovali občinskemu uradu za urejanje prostora osnutek zazidalnega načrta, ki ga je po njihovem naročilu izdelal g. Bassin z ljubljanskega urbanističnega zavoda. Osnutek zazidalnega načrta je na podlagi pripomb Občine Tržič in Komunalnega podjetja Tržič v dopolnjevanju. Če bodo ustrezne dopolnitve posredovali do 15. oktobra 2001, bo osnutek predvidoma javno razgrnjen konec oktobra 2001;

konec avgusta 2001 se je prvič sestala in pričela z delom komisija, ki jo je z namenom spremljati problematiko odvodnje in čiščenja odpadnih voda v občini Tržič spomladi ustanovil občinski svet;

v začetku septembra sta predstavnik skupnosti stanovalcev Deteljice od 1 do 15 in ravnateljica OŠ Bistrica ga. prof. Klofutarjeva podpisala dogovor, ki stanovalcem omogoča uporabo šolskih parkirišč v času, ko ta niso zapolnjena za potrebe OŠ Bistrica.

Izidor Jerala, univ.dipl.ing.kraj.arh.,
vodja Urada za urejanje prostora
občine Tržič

Informacijska pisarna v obdobju 1998 - 2001

Informacijska pisarna občine Tržič je odprla vrata junija 1998. Deluje v sklopu občinske uprave, in sicer kot del urada za gospodarstvo in gospodarske javne službe. V pisarni je od 15.01.2001 redno zaposlena ena uslužbenka, občasno še ena iz programa javnih del.

V pisarni ima svoje prostore tudi Planinsko društvo Tržič. Namen združitve turistično informacijskega centra in

planinskega društva je privabiti v pisarno čim večje število obiskovalcev, kar je tudi opaziti.

Dejavnost Informacijske pisarne je:

- informirati občane in obiskovalce Tržiča o turistični in z njo povezani ponudbi ter o aktualnem dogajanju v občini,
- povezovati ponudbo in oblikovati integralne turistične proizvode,
- celovita promocija ponudbe (koledar prireditvev, priprava promocijskega gradiva, PR, ...),
- priprava in ažuriranje spletnih strani Občine Tržič,
- prijavljanje na razpise za pospeševanje razvoja turizma,
- prodaja spominkov, razglednic, planinskih kart in vodnikov,
- sodelovati s Slovensko turistično organizacijo ter drugimi institucijami za razvoj turizma,
- trženje razpisanih in naročenih ogledov občine; poudarek je na organizaciji in koordinaciji strokovnih ekskurzij in izletov za osnovne in srednje šole.

Povpraševanje po vodenih ogledih naravnih in kulturnih znamenitosti Tržiča narašča.

Iz podatkov je razvidno, da smo v letu 1998 šele pričeli organizirati vodene izlete po naši občini. Glede na to, da trženje ogledov še ni bilo načrtno, je odziv presegel pričakovanja. V letu 1999 je zadeva oživela, obisk se je močno povečal in posledično je bil realiziran tudi večji prihodek. Leta 2000 je opaziti manjši padec obiska. Za leto 2001 lahko po polletnem rezultatu napovemo rekorden obisk, ki je predvsem posledica popestritve in razširitve ponudbe.

leto	obiskovalci	prihodek
1998*	1.120	264.900
1999	3.567	909.400
2000	3.518	880.950
2001*	3.241	840.050

* samo polovica leta

Prav tako opazamo, da se povečuje obisk prebivalcev tržiške občine v naši pisarni. Glavni razlogi za obisk pa so nakup razglednic, planinskih zemljevidov in turističnih spominkov oz. daril ter plačilo članarine in včlanitev v Planinsko društvo Tržič.

Iz leta v leto dopolnjujemo in razširjamo tudi ponudbo turističnih spominkov. Tako lahko v naši pisarni kupite izdelke kul-

turne dediščine (čevljarska svetilka, pajske končnice, pastirske sončne ure, ...), narejene v mojstrski delavnici Kosmač, unikatne izdelke iz stekla s tržiškimi motivi gospe Andreje Arbiter, kovane izdelke UKO Kropa, ročne statve, ki jih izdeluje gospod Aleš Oman, ter nov tržiški spominek "Zmaj petelinjega jajca" Livarstva Kavár ter mnogo manjših spominkov s simboli Tržiča (majolke, knjige, kasete in zgoščenke, ...)

V sklopu informiranja občanov, obiskovalcev in potencialnih obiskovalcev Tržiča smo na podlagi vodenja evidence o obisku, prejetih telefonskih klicev in prejeti elektronski pošti ocenili, da letno nudimo informacije o dogajanju in turistični ponudbi v naši občini okrog 6.500 ljudem.

Petra Hladnik

Novo šolsko leto

V septembru so učenci tržiških šol ponovno zasedli šolske klopi. Med počitnicami smo poskrbeli za nekatere novosti. V Osnovni šoli Bistrica smo zamenjali stropne obloge in svetila v večnamenskem prostoru, z izdelavo ventilacije pa se bodo izboljšali pogoji za prireditve. Poskrbeli smo tudi za svežo barvo na stenah dvorane, zato je postal prostor prijaznejši za učence, učitelje in obiskovalce prireditev. Tudi kuharice so zadovoljne z obnovo kuhinje in novim pomi-

valnim strojem, s katerim bo posoda hitreje očiščena, zadovoljstvo pa obojestransko. Z dobrim sodelovanjem z ravnateljico ga. prof. Marijo Klofutar smo pričeli s pripravami na devetletni program osnovne šole. Zaradi povečanja števila otrok v šoli, z vstopom šestletnikov v prvi razred devetletke bomo morali zagotoviti večje število učilnic. Program dograditve tako Osnovne šole Bistrica kot tudi OŠ Križe smo prijavi na razpis ministrstva za šolstvo, znanost in šport na sektor investicij. Odgovora še nismo prejeli, zato bomo najprej pričeli zbirati dokumentacijo, to je projekte in dovoljenja, v upanju na čimprejšnje sodelovanje ministrstva za šolstvo.

V Osnovni šoli Križe smo sanirali streho nad telovadnico. Izvajalec del SGP d.d. je nad telovadnico montiral termoizolacijske gradbene plošče Trimoterm in z montažo Alux - svetlobnih večslojnih plošč je prostor telovadnice pridobil več dnevne svetlobe. Pojavila se je namreč želja, da bi obnovili razsvetljavo telovadnice. Stara razsvetljava še ni dotrajana, opravljene ocene o količini privarčevane električne energije pa niso dale ugodnih rezultatov.

Omenjena investicija je bila ocenjena precej visoko in ob primerjavi trenutne porabe električne energije za razsvetljavo telovadnice ter ob dejstvu, da nove strešne svetlobne plošče prepuščajo precej več dnevne svetlobe, se za omenjeno investicijo nismo odločili.

Učenci Osnovne šole Zali rovt bodo še eno šolsko leto preživeli v stari šoli, nato pa se bodo, upam, z veseljem preselili v novo šolo, katere gradnja uspešno napreduje.

Vodja Urada za družbene dejavnosti Tržič

Razstava "Mesto v Alzaciji", 35-letno tkanje pristrčnih in humanih vezi

Ob praznovanju 35. obletnice pobratenja Tržiča in Ste Marie aux Mines je v četrtek, 30.08.2001, ob 18.00 uri g. Tine Tomazin odprl razstavo "Mesto v Alzaciji". Razstavo je pripravil francoski komite za pobratenje, ki nam je prijateljsko mesto predstavil s fotografskimi zapisi zgodovine pobratenja, predstavitevni panoi aktivnih društev in čudovitimi fotografijami detajlov mesta. Nekdanji župan g. Tine Tomazin, častni občan mesta Ste Marie aux Mines in podpisnik listine o pobratenu, se je v slavnostnem nagovoru dotaknil src vseh prisotnih:

"Gospoda župana, gospe in gospodje, podžupani, občinski svetniki, predsednik komiteja za pobratenje, dame in gospodje, spoštovani gostje, dragi prijatelji!

Preden odpremo razstavo 35-letnega sodelovanja med pobratenima mestoma Ste Marie aux Mines in Tržič, naj mi bo dovoljeno izreči nekaj besed o samem začetku, o temelju pobratenja, ki daje letu svojevrsten pečat enkratnosti.

1965. leta je skupina preživelih internirancev obiskala mesto Ste Marie aux

Mines, z namenom izraziti hvaležnost meščanom za nesebično moralno in materialno pomoč, ki so jo bili deležni v tistih najhujših dneh, ko so bili oropani vseh človeških pravic in dostojanstva.

Med 2. svetovno vojno je bila v njihovem mestu podružnica zloglasnega taborišča Natzweiler - Struthoff. Tako kot smo tu, na Ljubelju, imeli podružnico zloglasnega taborišča Mauthausen, edino koncentracijsko taborišče na Slovenskem. Tudi v Franciji je bilo to edino taborišče, s to razliko, da so tam že imeli železniški predor, vendar so ga Nemci z obeh strani zaprli in v njem uredili orožarski servis za potrebe nemške vojske. Na Ljubelju so v nadčloveških razmerah tunel šele gradili.

Grozodejstva, ki so se dogajala, so opisana v knjigah: Kaznilnica v snegu, v romanu Tunel, Mauthausen na Ljubelju (t.j. knjiga Jožeta Rovška in ing. Janka Tišlerja) in številnih drugih publikacijah. Kaj se je dogajalo v koncentracijskem taborišču Natzweiler - Struthoff in podružnici Ste Marie aux Mines, je skopo prikazano v zborniku, izdanem l. 1996. Zbornik je posvečen solidarnosti in pobratenju med mestoma Ste Marie aux Mines in Tržič.

Nemogoče je z razstavo ali zbornikom opisati vse, kar se je dogajalo pred podpisom listine in po njem. Že ko so stekli prvi razgovori l. 1965, smo bili priča izjemni podobnosti obeh mest. Da bi bila javnost popolneje obveščena, s kom in zakaj se

mesti zblížujeta, sva se z g. Baumannom dogovorila, da s svojimi sodelavci oba pripraviva kratek zgodovinski opis svojega mesta, od nastanka dalje. Prevod je bil v delih objavljen na tržičkem radiu in v slovenskih časopisih. Tržič je izredno kvalitetno predstavila takratna odbornica občinske skupščine prof. Slava Rakovec s svojim soprogom prof. Josipom. Prevodi so bili objavljeni v najbolj branih alzaških časopisih. Bila je promocija

obeh mest in pokrajin.

Za ublažitev jezikovne pregrade smo že jeseni l. 1965 organizirali tečaj francoščine s 35 slušatelji na Osnovni šoli heroja Grajzerja v Tržiču. Tečaj je vodil prof. Henrik Jereb. V 35 letih se je v obe smeri izmenjalo nekaj tisoč ljudi, zlasti s področja kulture, šolstva, športa in tudi gospodarstva. Na pobudo komiteja pobratenja je bila tudi ustanovljena folklorna skupina Karavanke, ki letos praznuje 35 let. Nekaj let kasneje je bilo ustanovljeno Društvo prijateljev mineralov. Na pobudo alzaškega komiteja pobratenja je bilo sklenjeno pobratimstvo med alzaško in slovensko gospodarsko zbornico. Seveda pa v teh 35 letih ni manjkalo čeri in to na tržičski strani. Ampak s trdno voljo smo jih obšli in dočakali 35. obletnico.

Ob tem jubileju se hvaležno spominjam županov, ki so si sledili: podpisnik listine o pobratenju g. Paul Baumann, sledil mu je, žal že pokojni, dipl. ing. Jean-Paul Kuhn, nato ponovno Paul Baumann, nasledil ga je g. Roland Mercier, nato spet g. Paul Baumann in sedaj g. Claude Abel.

V Tržiču me je nasledil pokojni Marjan Bizjak, sledil mu je Milan Ogris, ing. Vili Logar, Janez Piškur, Ivan Kapel, dipl. ing. Peter Smuk in sedaj poslanec Državnega zbora RS Pavel Rupar, ki zlasti v sedanjem mandatu dokazuje, da bo s svojimi sodelavci nadaljeval 35-letno tkanje prir-

čnih in globoko humanih vezi na osnovi ene same misli: za mir in svobodo in zoper vsa zla vojne.

Preden razstavo odpremo, posebno prirčno pozdravljam in se zahvaljujem prijatelju Armandu Flecku, ki je skoraj od samega začetka nadvse uspešno vodil njihov komite pobratenja do predzadnjih volitev, t.j. približno 28 let, ob podpisu listine pred 35 leti je bil podžupan.

Zadnjih šest let je komite izredno prizadevno vodil Charles Reibel, ki je tudi sedaj

član komiteja pobratenja. Sedanje vodstvo je prizadevno prevzel gospod Hugues Bellot. Ne smem pa pozabiti dolgoletnega finančnika francoskega komiteja pobratenja, Rene Grivela. Vsem še enkrat iskrena zahvala.

Tržički odbor vodi priznani organizator g. Lado Srečnik, tudi njemu in njegovim sodelavcem prirčna zahvala."

Fotografski del razstave, kjer je predstavljeno prijateljsko mesto Ste Marie aux Mines, je pripravil prizadevni član francoskega komiteja za pobratenje g. Denis Masson. Po zaključku razstave v galeriji Atrij Občine Tržič bodo fotografije stalno krasile stene občinske stavbe in nas prijazno spominjale na trdne vezi, stekane med mestoma, ki sta si v marsičem neverjetno podobna.

Katarina Turk

Park pobratenja

2001, ki ga zaznamuje 35. obletnica trdne obljube prijateljstva. Največji zalogaj je odboroma predstavljal projekt postavitve spominskih obeležij v Parku pobratenja. Tako v Ste Marie aux Minesu kot sedaj tudi v Trziču je ob cesti pobratenega mesta urejen park.

Nekaj dni pred Šušarsko nedeljo sta župana Pavel Rupar (Trzič) in Claude Abel (Ste Marie aux Mines) odprla na novo urejen Park pobratenja. Park so izvajalci del uredili na podlagi dogovora med obema občinama.

Ureditev parka ob cesti, ime-novani po pobratnem mestu, predstavlja simbol prijateljstva dveh evropskih mest, hkrati pa simbolizira 35-letno tkanje močnih vezi med ljudmi, ki so se stkale ob pomoči internancem v podružnici zloglasnega taborišča Mauthausen. Poleg simbolnega pomena prijateljstva pa ureditev parka pomeni tudi sanacijo hudourniškega kanala in zaščito opuščenih temeljev bivšega železniškega mostu.

Prostor je bil namreč do nedavnega neurejen, zato je bila sanacija vsekakor potrebna. Prej neurejeni prostor v neposredni bližini trgovskega centra, kamor se vsak dan odpravlja veliko Tržičanov in kupcev iz drugih krajev, sedaj privabi marsikateri pogled mimoidočih.

Tržiški odbor za pobratenje je s francoskim sklenil dogovor o skupnih projektih v letu

V francoskem mestu park Trzič že nekaj časa krasi idilično okolico ob cesti Trzič, zato je bilo potrebno v našem mestu park še urediti. Ves čas so med občinama potekali intenzivni dogovori o lokaciji in vsebini samega projekta parka. V tržiškem parku v Franciji smo v mesecu juliju postavili posnetek tržiškega portala. V septembru, ob Šušarski nedelji, je bilo načrtovano jubilejno praznovanje prijateljstva.

V času priprav in dogovarjanj o letošnjih projektih je nekoliko nepričakovano prišlo do menjave vodstva na francoski strani. Ker je čas priganjal, je Občina Trzič vzpostavila stike z novim vodstvom.

Po prvih usklajevanjih je projekt ponovno stekel. Obe strani sta zavzeto nadaljevali z delom.

Do uskladitve projekta je kljub prizadevanjem obeh strani prišlo tik pred samo realizacijo. Izvajalci del so pravočasno izvedli nujna dela.

Sčasoma bo park dobil dokončno vsebino. Nasadi v njem bodo še poudarili osrednji simbol mesta Ste Marie aux Mines - rudarstvo, saj se prevod imena mesta glasi Sveta Marija na rudnikih.

Tako francoska kot tržiška delegacija sta zadovoljni, da sta s skupnimi močmi v tako kratkem času uspeli urediti park.

Katarina Turk

Obisk iz pobratenega mesta

Praznovanje 35. obletnice francosko-tržiškega prijateljstva so na slovenski strani zaznamovale prireditve, ki so se pričele z odprtjem razstave "Mesto v Alzaciji" in v zaokroženo celoto zaključile s 34. Šušarsko nedeljo.

V četrtek, 30. avgusta, je v popoldanskih urah podpisnik listine o pobratenu g. Tine Tomazin odprl razstavo, ki so jo pripravili člani francoskega komiteja za pobratenje.

Naslednji dan je bil namenjen osrednjemu praznovanju jubilejne obletnice prijateljst-

va slovenskega in francoskega mesta. Ob 12. uri je občinska delegacija pozdravila predstavnike delegacij v mednarodni zasedbi.

Povabilu k praznovanju s francoskim mestom Ste Marie aux Mines so se odzvali predstavniki avstrijskih občin Borovlje in Sele ter predstavniki madžarske občine

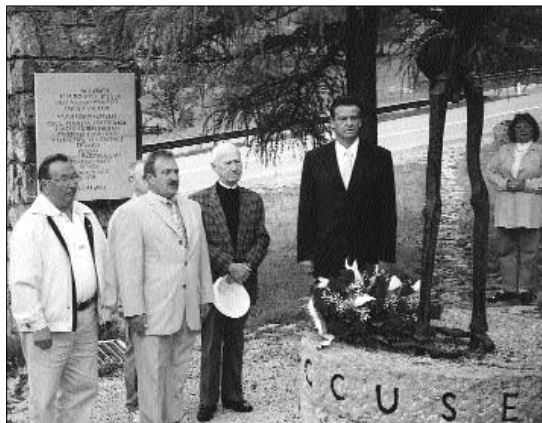
Dabas. V času do otvoritve parka so delegati izmenjali misli in načrte o gospodarstvu, kulturi ter povezanosti mest in njihovih prebivalcev. Po slovesni otvoritvi parka so se delegacije pridružile otvoritvi razstave "Modna obutev Peko" in "VI. razstave tržiške obrti" v tržiškem paviljonu.

Predvsem francoski prijatelji so si z velikim zanimanjem ogledali razstavo

Peka, saj so že prejšnji dan nakupovali Pekove čevlje. Predvsem so pohvalili kvalitetno izdelavo in modno oblikovanje. Po večerji v šotoru se je nadaljevalo sproščeno praznovanje dolgoletnega prijateljstva. Petkovo osrednje praznovanje je s pestrostjo programa počastilo francoske prijatelje.

Sobota je bila namenjena spoznavanju prelepe tržiške okolice in kulture. S francosko delegacijo smo obiskali Kurnikovo hišo, kjer je bilo na zanimiv način pred-

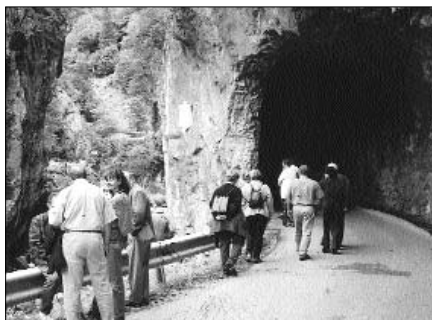
stavljeno izdelovanje čevljev, kot so to včasih počeli tržiški čevljarji.

V prijetni gorski vasi Lom pod Storžičem smo med drugim pozdravili tekmovalce mednarodnega tekmovanja na tekaških rolnah. Z domačim kosilom so slovensko kulinariko francoskim prijateljem predstavili na turistični kmetiji Pr' Špan'. Domače jedi so se ponosno kosale z opevano francosko kuhinjo. V popoldanskih urah smo polni energije obiskali še naravni spomenik Dovža-novo

sotesko, ki nas je pozdravila z bučanjem vode, zanimivim geološkim sestavom, kjer se skriva večtisočletna zgodovina razvoja življenja.

Nedeljski dan je vsekakor zaznamovala 34. Šušarska nedelja, priložnost za nakupe in prijetno zabavo, kar so izkoristili tudi predstavniki francoske delegacije. Med

drugim smo na stari tiskalnici iz 15. stoletja natisnili listino Šušarske nedelje.

Ponedeljkovo sveže jutro je pozdravilo francosko delegacijo in zaželelo srečno pot. Pred odhodom sta se tržiška in francoska delegacija poklonili spominu grozot ob spomeniku J'accuse v Podljubelju. Častni predsednik francoskega komiteja za pobratenje Armand Fleck je položil venec. Zgodbo trpljenja internirancev je pri spomeniku in ogledu spominske sobe živo opisal Janko Tišler.

Z ogledom podružnice taborišča Mauthausen je bil obisk francoske

Nagovor Paula Baumanna

Gospod župan, dragi prijatelji iz Trziča,

poznamo se že dolgo časa. 35 ali natančno 36 let je preteklo od našega prvega srečanja, tukaj, v mestu Trzič. 36 let, to predstavlja polovico človeškega življenja. In zame je ta polovica življenja zaznamovana, po vaši zaslugi, z vrsto odkritij: najprej s spoznavanjem zanimive dežele, njene zgodovine, sedanjosti in preteklosti, nato s spoznavanjem Trziča - nenavadno podobnega našemu mestu, končno z odkritjem prijateljskih, pristrčnih prebivalcev, ki so nas očarali s šegami in navadami, s kulturo.

Poleg tega obstajata dva tunela. Vaš in naš, skozi njima je med drugo svetovno vojno nemški okupator deportiral Francoze k vam in Slovence k nam, prebivalce sta povezala z nerazdružljivimi vezmi. Ostala sta vez našega pobratenja. Predstavlja neko sporočilo. Z njima si delimo upanje, da bi Evropa postala prostor, kjer so različne dežele, ne da bi se odpovedale temu, kar so, da delajo skupaj za prihodnost skupnosti, za mir, blaginjo in napredek.

To je tista obljuba, ki smo jo slovesno podpisali pred 35. leti z gospodom županom tistega obdobja, z gospodom Tinetom Tomazinom. In od takrat so vsi župani, ki so sledili: Milan Ogris, Marjan Bizjak, Janez Piškur, Vili Logar, Ivan Kapel, Peter Smuk in danes naš prijatelj Pavel Rupar, ostali zvesti tej obljubi.

Slovenci so kot Alzačani: držijo svojo besedo. Danes sem tukaj, kjer je moja funkcija končana, rad bi se vam javno zahvalil in vam zagotovil, kdorkoli pride, bom vedno poleg vas.

Vive notre ville jumelle de Trzič! Vive l'amitié franco slovene!

Naj živi naše mesto dvojček Trzič! Naj živi francosko - slovensko prijateljstvo.

Prevedla Lidija Uranič.

Utrinek s 34. Šušarske nedelje

Letošnja 34. Šušarska nedelja je za nami. Prirediteljem, Turističnemu društvu Tržič v sodelovanju s tovarno Peko in Občino Tržič, je na letošnji prireditvi prizaneslo tudi vreme.

Slavje se je v večernih urah v šotoru pred tovarno Peko nadaljevalo z zabavnim programom. Večerjo gostujočih delegacij in domačih

gostov je popestril citrar Aleksander Primic, plesalci plesnega kluba "M" iz Tržiča, glasbena skupina pobratenega mesta, finalni nastop pa je izvedla kubansko - italijanska zasedba Maria del Carmen y su Cubano.

Obenem je bila v OŠ Bistrica v Bistrici pri Tržiču slovesnost ob 25-letnici Območne obrtne zbornice Tržič.

Petkovo kislo vreme je na srečo pregnalo sobotno sončno vreme. Tako se je srečno izteklo

9. mednarodno tekmovanje na tekaških rolgah.

Več kot 200 stojnic z različno ponudbo je pritegnilo veliko število obiskovalcev iz domače okolice in od daleč. Predvidevajo, da jih je bilo kar 50.000.

S prireditvami pa ni bil zapolnjen le osrednji prireditveni dan, ampak tudi petek, 31. 8., in sobota, 1. 9.

Vzporedno s Šušarsko nedeljo smo v Tržiču praznovali tudi 35. obletnico pobratenja s francoskim mestom Ste Marie aux Mines. V ta namen je bila v petek, 31. 8., ob 16. uri otvoritev Parka pobratenja, ki v bližini tovarne Peko, ob cesti Ste Marie aux Mines.

Tega slavlja so se udeležili tudi prijatelji iz pobratenega francoskega mesta na čelu z županom Claudom Abelom.

Istega dne je predsednica uprave Peka odprla razstavo "Modna obutev Peko" v paviljonu Tržič.

Predsednica uprave Peka

Udeleženci iz tujine in naše dežele so pohvalili odlično organizacijo tekmovanja, saj vsem ta kar višinsko naporna proga daje vsakoletno možnost za trening pred novo tekaško zimsko sezono.

Da je bilo prireditev različnih zvrsti, dokazuje organizirano pasje tekmovanje v agilityju v Retnjah, letos že peto po vrsti.

Za tiste, z adrenalinom prežete športe, je gostišče Koren poskrbelo za preskus spretnosti v adrenalinskem parku.

Tržiški trio učenci glasbene šole Tržič pod vodstvom Marjana Boneta

Čevljarska delavnica z ansamblom Mirko s prijatelji

Na kulturnem področju so bile razstave z različno tematiko, v Kurnikovi hiši je potekala živa čevljarska delavnica.

Predsednik Turističnega društva

Na osrednjem večernem programu je nastopila kranjska skupina California, med njenim nastopom so izbrali miss Šušarske nedelje, ki je postala gospodična Darja Meglič iz Loma pod Storžičem.

Župana sosednjih občin

34. Šušarska nedelja se je začela s postavitvijo prvih stojnic v zgodnjih jutranjih urah.

Cel dan so prodajali blago različne vrste in kakovosti, tako da so obiskovalci lahko izbirali tudi med sebi najbolj ugodno ponudbo. Odprte pa so bile tudi številne druge trgovine, med njimi v TC Deteljica in TC BPT.

Gostje Šušarske nedelje

Od 9. ure dalje so v križišču pred Restavracijo Raj pripravili v Trziču tržiško dobrodošlico obiskovalcem Šušarske nedelje, igrala sta Pihalni orkester Trzič in kulturna skupina pobratenega mesta Ste Marie aux Mines iz Francije, plesali plesalci FS Karavanke iz Trziča.

Glasba je spremljala prireditev ves čas. Obiskovalce sta zabavala Trziški trio - Špela, Robi in Alenka, z gostom Tomijem, in ansambel Mirko s prijatelji.

Turistično društvo Trzič, glavni organizator, vsako leto od 1997 podeljuje listine novim častnim članom, ki so bili kakor koli

Srednjeveška tiskarna

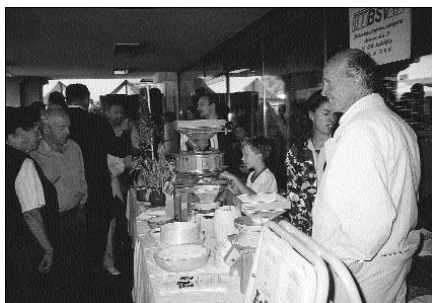
zaslužni za razvoj oziroma promocijo Trziča. Tako je bilo tudi letošnje leto.

Kot vedno je delovala živa čevljarska delavnica, ki je pritegnila vsakega obiskovalca, da pa ni bilo dolgočasno, je imela v

delavnici tudi svojega harmonikarja in glasbene goste, člane ansambla Mirko s prijatelji.

Prireditev sta popestrila srednjeveška tiskarja, ki sta obiskovalcem na stari tiskalnici iz 15. stol. tiskarne Manufakture Mojster Janez v atriju Občine Trzič tiskala listine z odtisom maskote - Šušarja in imena obiskovalca.

Novost letošnje prireditve je bila ekološka tržnica oziroma predstavitev pred-

Ekološka tržnica

stavnikov ekološkega kmetovanja kmetije Šlibar iz Kovorja, demonstracija žitnih mlinov za ekološko sprotno pripravo moke podjetja BSV ALP d.o.o. iz Radovljice, predstavitev in pokušina pekarskih izdelkov Pekarstva Orehek in slaščičarskega izdelka gostilne Pr' Slug, ajdove torte.

V atriju je z izvajanjem posebne melodije preteklega časa iz lajne obiskovalce zabaval Rastko Tepina - lajnar kranjski.

Glavni glasbeni trenutek na prireditvi je predstavljalo 'veselo šušarsko popoldne' v šotoru na parkirišču tovarne Peko, kjer se je ob 15. uri začela velika šušarska veselica z ansamblom Gamsi.

Brezplačna vožnja z avtobusom iz okolice do središča Trziča je kot vsa prejšnja leta pri obiskovalcih dobila pohvalo. Organizirana redarska služba in parkiranje sta tudi s strani policije dobila pohvalo. Za drugačen nadzor sta poskrbela tudi igralca iz Teatra Cizamo, na hoduljah,

Andrej Rot, direktor Radia Slovenije

oblečena v policijsko uniformo in opremljena s specialnima policijskima kapama, sirenam, utripajočimi modrimi lučmi, s svojo pojavnostjo sta navdušila predvsem mlajši del obiskovalcev.

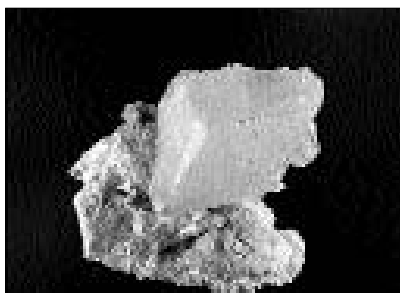

Celotno prireditev so poleg tovarne Peko in Občine Trzič podprli sledeči sponzorji: Pivovarna Union, Komunalno podjetje Trzič, Abanka Trzič, Integral Trzič, Radio Gorenc, Tiskarna Uzar, Gorenjski glas, Cvetličarna Spaans, Zdravstveni dom Trzič, Policijska postaja Trzič, Spenter d.o.o. Komenda, Tiskarna Manufaktura Mojster Janez, Hipermarket Živila, Elektrolift Marko Zaplotnik Trzič, Restavracija Raj Trzič, Pekarstvo Orehek. Vsem hvala za izraženo pozornost.

Na koncu gre posebna zahvala policijski enoti, ki je bila zelo zadovoljna z mirnim potekom dogodkov na prireditvi, saj je k temu nekaj pripomogla tudi sama s svojo prisotnostjo.

Lidija Uranič

Na minerale in fosile v München

Društvo prijateljev mineralov in fosilov Slovenije - Trzič organizira obisk razstave mineralov in fosilov v Münchnu - **MineralienTage 2001.**

Odhod bo v soboto, 27. oktobra 2001, ob 4.00 uri iz Ljubljane, ob 4.30 uri iz Kranja (izpred Creine) in ob večjem številu prijav tudi iz Trziča.

Cena izleta je 6.000 Sit. (cena prevoza)

Ostale informacije in prijave Božo Stojanovi, tel.: 04/201 23 59 ali 01/436 75 98, Davo Preinsinger, tel.: 04/233 18 23.

Vabljeni!

Častni člani TD Tržič za leto 2001

Na listo častnih članov Turističnega društva Tržič za leto 2001 se bodo vpisali naslednji prizadevni občani Tržiča:

- Tine Tomazin - gospodarstvenik, bivši župan in aktiven turistični delavec,
- Simon Smuk - gostinski in turistični delavec, mojster zeliščnih izdelkov,
- Mirko Šlibar - glasbenik in pedagog.

TINE TOMAZIN

Nekdanji aktivni gospodarstvenik, bivši župan, in hkrati podpisnik listine o pobratenu med mestoma Ste Marie-aux-Mines iz Francije in Tržičem. Zamisel o pobratenu je nastala po obisku preživelih internirancev iz Slovenije v Ste Marie-aux-Minesu 8. maja 1965. Listina je bila podpisana po obisku župana francoskega mesta Paula Baumana, v času Tomazinovega županovanja. Hkrati je bil g. Tomazin vodja komiteja za pobratene, za kar je leta 1976 s strani francoskega mesta prejel tudi naslov častnega občana Ste Marie-aux-Minesa.

Prijateljske vezi, ki jih je tkal do današnjih dni, to je 35 let, so se ohranile do sedaj in se izražajo tudi na poseben način: s Parkom pobratena na platoju nasproti tovarne Peko.

Še sedaj, ko je upokojen, ostaja aktiven turistični delavec.

SIMON SMUK

Gostinski in turistični delavec, ki vodi širši okolici dobro poznan gostinski lokal, Gostišče Smuk. Gostinsko dejavnost povezuje z dodatno turistično ponudbo, predstavitevjo delčka kulturne dediščine tega okoliša, imenom Muzej na prostem.

Hkrati je med ljudmi poznan kot čebelar in zeliščar.

MIRKO ŠLIBAR

Glasbenik, pedagog in avtor pesmi, ki oprevajo značilnosti in lepote Tržiča. Kot pedagog učenja harmonike uspešno prenaša znanje na mlajšo generacijo v Glasbeni šoli Tržič in s svojimi učenci tudi na mednarodnih tekmovanjih dosega najboljša mesta.

Priznanja je prisotnima, Tinetu Tomazinu in Mirku Šlibarju, podelil predsednik TD Tržič Lado Srečnik.

Lado Srečnik,
predsednik TD Tržič

Naj, naj, ...

V mesecu avgustu je potekala v organizaciji Turističnega društva Tržič in Radia Gorenc akcija "Najnatakarica in najtrgovka Tržiča za leto 2001". Oddaja je bila v živo, dvakrat v dnevu na Radiu Gorenc. Uvodna pesem v oddajo je bila Tržiška punca, besedilo je napisal Matija Mežek, uglasbil Mirko Šlibar.

Za "naj, najdekleta" je glasovalo 749 glasovalcev, 327 v kontaktnih oddajah po telefonu in 425 po pošti. Glede na izid glasovanja je bila za najnatakarico izmed enaindvajsetih predlaganih kandidat izbrana Valerija Godnov iz restavracije Raj, z 257 glasovi, sledili sta ji Polona Avsenik in Maja Duh.

Za najtrgovko pa je bila tudi od enaindvajsetih kandidat izbrana Meta Kostič iz trgovine Meta s 101 glasom, so ji Justi Kristan ter Tanja in Mojca. Podelitev priznanj in nagrad je bilo na Šušarski nedelji. Med vsemi sodelujočimi pri glasovanju po pošti ali po telefonu v kontaktnih oddajah

so izžrebali pet nagrad.

Srečni izžrebanci so: **Tanita Kajbič, Branko Praprotnik in Ivan Kunej-Janko**, glasovali so po pošti, in **Ivan ter Ksenija**, ki sta glasovala po telefonu.

V primeru, da ne poznate najnatakarice in najtrgovke, ju obiščite in se prepričajte, če ste z izidom akcije zadovoljni.

Lado Srečnik

Podarjeni bon družini Meglič

Prisotnost na Šušarski nedelji je ob navdušenju obiskovalcev družini Meglič iz Čadovelj pri Tržiču prinesla dodatno presenečenje v obliki bona za čevlje v vrednosti 35 000 sit, ki ga je izročila predsednica uprave Peka Marta Gorjup Brejc.

Za bon so lahko kandidirale vse tiste družine, ki imajo najmanj tri otroke in so vsi obuti v čevlje Peko.

Družina s petimi člani: starša Marija in Brane Meglič in trije otroci, Marko, Monika in Melita, je ustrezala pogoju, nagrade je bila zelo vesela.

Lidija Uranič

Živa čevljarska delavnica v Kurnikovi hiši

Kogar je zanimalo, koliko klinčkov je bilo zabitih v en podplat, si je lahko ogledal postopek v soboto, 01. septembra 2001, v Kurnikovi hiši.

Poleg zanimivega ogleda dela mojstra svojega poklica g. Kozma Ziblerja, sta za prijetno vzdušje poskrbela še mojstra harmonike g. Bone, učitelj harmonike iz Tržiča, in g. Zdravko Štular iz Hudega Grabna.

Številni obiskovalci, ki so na ta dan prišli v Kurnikovo hišo, so bili navdušeni nad prikazom čevljarjevega dela, še posebej pa nad njegovo dobro voljo, petjem in igranjem na boben. Mnogi so se mu pridružili pri petju, glasbenica iz Ste Marie aux Mines pa je celo zaigrala na "kozmov boben".

Obiskovalci so lahko pokusili kruh, pečen v črni kuhinji, in mesene dobrote kmetije "Špan".

Melanija Primožič

vas v šolskem letu 2001/2002 vabi v naslednje programe izobraževanja:

Jezikovni tečaji: nemščina, angleščina - začetni in nadaljevalni

Priprave na preizkus strokovne usposobljenosti za **trgovskega poslovođa**

Prekvalifikacija za poklic **prodajalec**

V Tednu vseživljenjskega učenja od 15. do 21. oktobra se nam lahko pridružite tudi v brezplačnih izobraževalnih oblikah:

- študijski kroški,
- univerza za tretje življenjsko obdobje,
- središče za samostojno učenje.

Prostih je le še nekaj mest!

Informacije in prijave osebno na LU Tržič, Šolska ulica 2 ali po telefonu: 04 59 25 550 in 04 59 85 551

Intervju

z gospodom Samirjem Amarinom, častnim generalnim konzulom Hašemitske kraljevine Jordanije

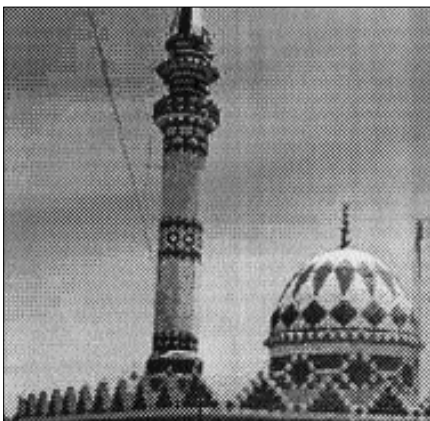
Na letošnji 34. Šušarski nedelji je bilo veliko gostov, iz domovine in tujine. Med obiskovalci je bil tudi gospod Samir Amarin, častni generalni konzul Hašemitske kraljevine Jordanije v Sloveniji. Na Radiu Gorenc je z gospodom S. Amarinom potekal intervju, ki ga je vodila gospa Marija Gradišar.

Marija: "Gospod Amarin, lep pozdrav, dobrodošli v našem studiu, na današnji Šušarski nedelji. Mesto Tržič že malce poznate, vendar pa ste na današnji Šušarski nedelji, ki je že 34. po vrsti, prvič, kajne?"

Amarin: "Na začetku vam osebno in vsem poslušalcem Radia Gorenc želim dober dan. Danes sem res prvič gost na tem vašem sejmu, o katerem sem veliko slišal, in prišel sem na povabilo mojih prijateljev. Dolegla pa me je tudi ta čast, da sem gost na vašem cenjenem radiu."

Marija: "Kako se počutite pri nas, v naši domovini Sloveniji?"

Amarin: "Enkrat sem imel priliko poslovno obiskati tovarno obutve Peko in spoznal sem, da je Tržič zelo znan po obutveni industriji. Žal mi je, da je Peko izgubil svoj sloves v arabskem svetu in ni več medsebojnega sodelovanja. Mislim, da bi vsi skupaj morali vložiti veliko truda v gospodarstvo in si izmenjati izkušnje s poslovanjem in prodajo ter tako poskušali uspeti. V Tržič sem prišel z namenom, da si ogledam razne razstave in prireditve, in moram povedati, da sem bil presenečen nad številom obiskovalcev današnje prireditve. Glede na stvari, ki sem jih danes videl, pa me za Slovenijo ne bo skrbelo, vse dokler boste imeli toliko bogastva. Rad bi predlagal, da mogoče ne bi bilo tako napačno, če bi na naslednjo, jubilejno 35. Šušarsko nedeljo povabili tudi diplomatski konzularni zbor Slovenije. S

tem bi odprli nove možnosti sodelovanja med njihovimi podjetji in vašim mestom."

Marija: "Prepričana sem, da naju zdajle poslušajo v Turističnem društvu Tržič. Predsednik gospod Lado Srečnik bo verjetno vašega predloga izredno vesel, kajti prav on si vsako leto prizadeva za čim več novosti. Vaša država je Jordanija. Kakšno pa je sodelovanje naše države?"

Amarin: "Ti dve državi imata veliko skupnega. To sta dve majhni demokratični državi. Moram pa poudariti, da so naša država in državljani zelo zadovoljni s Slovenijo in njeno politiko. Na vseh področjih poskušamo povečati obseg medsebojnega sodelovanja in z vse večjim številom obiskov poskušamo stike poglobiti. Pri svojem delu sem že videl nekaj zadovoljnih obrazov, ki so se vrnili s počitnic v moji domovini Jordaniji. Gospodarstvo se v obeh državah lepo razvija in upam, da bo tako še naprej."

Marija: "Kako dolgo ste že generalni konzul države Jordanije v Sloveniji?"

Amarin: "Generalni konzulat Jordanije vodim že 6 let, in sicer od leta 1995 dalje. Je edino arabsko diplomatsko predstavništvo v Sloveniji, tako da nam dela ne manjka. S slovenskim jezikom sem se seznanil že pred leti, ko sem študiral v Sloveniji in sem postal magister farmacije. Seveda pa moj jezik ni brez napak."

Marija: "Koliko časa nameravate ostati v Tržiču?"

Amarin: "Mene izredno veseli, da sem tukaj, čeprav se bojim, da ne bi prišlo do poslabšanja vremena. Včeraj sem bil namreč na neki prireditvi izven Slovenije in sem bil moker, zato upam, da se danes to ne bo ponovilo. Rad bi si namreč čim več stvari ogledal in se sprostil ob poslušanju meni najljubše narodne glasbe.

Vsem skupaj želim veliko uspeha in prijetnih trenutkov, ostanite vedri, dobri in lepi, kot ste Slovenci vedno bili. Hvala lepa za vse skupaj in na svidenje."

Marija: "Prepričana sem, da boste odšli z dobrim vtisom in da se naslednje leto, na 35. Šušarski nedelji zopet vidimo. Hvala lepa za intervju in srečno."

Zapis po posnetku oddaje,
Alenka Meglič

Ob otvoritvi galerije livarskih izdelkov - Livarstvo Kavar

Od junija do konca avgusta so se v Trziču odvijale poletne prireditve, tudi v času pred 34. Šušarsko nedeljo jih ni primanjkovalo.

Nastopi, otroške matinee, vaški semenj v Seničnem, gledališka igra, šport ter otvoritev Kavarjeve galerije livarskih izdelkov so zapolnili čas pred pričakovano nedeljo. Svečana otvoritev galerije Janeza Kavarja je bila v četrtek, 30. avgusta, ob 17. uri. Hkrati, sočasno ob otvoritvi, je mojster prikazal svoje delo, kako uliva, v domači delavnici, v hiši na Prehodu 4 v Trziču.

Janez Kavar se je z livarstvom začel ukvarjati pred petimi leti. S sodelovanjem arhitekta, kiparjev, modelarja, ... ulivajo - on in njegova pomočnika - starinska okovja, tolkače, kljuke, kipe, okrasne predmete in izdelke, vse po načrtih ali modelih.

V zadnjem času se je posvetil tehniki ulivanja, pri kateri je izdelek iz voska, ta pa se obzida in segreva v peči, dokler se vosek ne stali. Po dveh dneh je model pripravljen za ulivanje. Janez Kavar izpopolnjuje tudi tlačni liv, največ pa uporablja najstarejši način litja - litje v peščene forme.

Livarska delavnica, atelje in galerija so za Trzič in njegove prebivalce dodatna spodbuda k še kakšnemu poskusu oživljanja starih obrti, znanj, ki so se prenašala iz roda v rod, dokler jih ni izpodrinila sodobna tehnologija.

Lidija Uranič

9. mednarodno tekmovanje na tekaških rolnkah - Trzič 2001

V sklopu prireditev 34. Šušarske nedelje je bilo v soboto, 1. septembra 2001, v različnih terminskih intervalih 9. mednarodno tekmovanje na tekaških rolnkah. V Trziču to tekmovanje pomeni največjo športno prireditev. Težke proge in pravo športno vzdušje vsako leto privabljajo vse več tekmovalcev, zato je bilo tekmovanje organizirano za različne starostne skupine tekmovalcev, ki so bili razvrščeni v svojo pripadajočo skupino.

Mlajši in starejši dečki ter mlajše in starejše deklice so rolnali na progi, dolgi 4, 5 km, s startom ob 9. 30 uri, mlajši mladinci in vse ostale ženske kategorije so tekmoval na progi, dolgi 6, 5 km, s startom ob 10. 30 uri.

Na progi 8, 5 km so se pomerili starejši mladinci, juniorji, člani in veterani, s startom ob 11. 30 uri. Zadnji nastop je pripadel častnemu odboru, s startom ob 12. 30 uri. Tekmovanje je potekalo od mesta Trzič proti vasi Lom pod Storžičem, v prosti

tehniki teka, na dvokolesnih rolnah, z maksimalnim premerom kolesa 10 cm.

Vse tekmovalce je ob progi spodbujalo navdušeno občinstvo, saj so se tudi letos pod Storžičem zbrali najboljši slovenski tekači in biatlonci ter eminentni gostje iz tujine: Andreja Grašič, Petra Majdič, Tomas Globočnik, Vasja Rupnik in Italijana Stefania Belmondo in Alfia di Gregoria.

Najboljše se je med ženskimi članicami odrezala vrhunska tekmovalka, Italijanka Stefania Belmondo, ki se že več let vztrajno udeležuje tega tekmovanja, saj jo v Trzič privabljajo prijazni ljudje in lepota okoliških krajev. Na drugo mesto se je uvrstila Andreja Mali (klub Jub Dol), na tretje Tina Hižar (klub Olimpija), obe Slovenki. Pri članih je slavil Slovak Martin Bajčičak, drugi je bil Italijan Alfio Di Gregorio, tretji Jože Mehle iz Slovenije (klub Olimpija).

Boris Tomazin

Ivo Bizjak

Vinko Perne

Ivana Valjavec je ušla tudi rešilcu.

Tekači in biatlonci se tekme v Trziču radi udeležujejo tudi zaradi preskusa primernosti pripravljenosti na novo sezono.

Enako uspešni so bili tudi ostali nastopajoči, posamezniki iz slovenskih klubov pri mlajših in starejših dečkih in deklicah, pri mlajših in starejših mladincih in mladinkah ter juniorjih in juniorkah.

Andreja Grašič, domačinka iz Križev, se je po napornih višinskih pripravah v Bolgariji vseeno odločila za nastop na tekmovanju, čeprav si je kot cilj zadala predvsem izkoristiti ga za dober trening kot pa zmago.

Pavel Rupar st. že 50 let na motorju

Pavel Rupar st. je eden od športnih navdušencev, ki so v 50. letih 20. stoletja obudili tradicijo predvojnih dirk na stari Ljubelj.

Bil je v trziški ekipi, ki je bila najmočnejša v takratni Jugoslaviji. Tudi na Ljubelju je bil po tistih ovinkih skoraj nepremagljiv, saj ovinke zna na pamet, včasih pa še ponoči premaguje zavito ljubeljsko strmino, kot ve povedati njegova žena.

Pavlu Ruparju so tekmovanja pomenila ne le druženje z ostalimi motociklisti, ljubitelji starih vozil, ampak predvsem možnost za pridobitev nove dobre uvrstitve ali izboljšanje stare.

Pavel Rupar st.

Po končanem tekmovanju in teku častnega odbora je bila ob 14. 00 uri pri Domu krajanov v vasi Lom svečana razglasitev rezultatov, s podelitvijo pokalov in nagrad najboljšim udeležencem tekmovanja. Za dobro razpoloženje vseh sodelujočih in gledalcev navijačev je še do poznih popoldanskih ur poskrbel Duo Rebus.

Upajmo, da bo takšno tekmovanje tudi drugo leto v sklopu prireditev pred 35. Šušarsko nedeljo, morda s še večjo mednarodno udeležbo, saj bo tekmovanje na tekaških rolgah praznovalo 10-letnico.

Lidija Uranič

Ne samo z motorjem, tudi z ženo se veselo zavrti.

Posebno rad je tekmoval na ljubeljski dirki. Tako letos mineva 50 let od prve vožnje na Ljubelj. Priprave na ovinke so mu vzele dosti časa, vendar so koristile. Tukaj se je treba nagniti, tam je treba peljati bolj po zunanem robu ...

Ko zasliši besedo o motorjih, v hipu oživi, njegova sedemdeseta leta pa se zdijo, kot da jih ni.

Posebno je ponosen na to, da je eden redkih udeležencev dirke na Ljubelj, ki vztraja vsako leto. Hkrati ima še zmeraj dobre odnose z gostom dirke iz sosednje Avstrije, Alfredom Prucknerjem, ki je tudi nekdanji rekorder proge, in mnogimi drugimi tekmovalci.

Lidija Uranič

Ljubelj "01, 5. Hrastov memorial

8. in 9. septembra 2001 je na Ljubelju potekala peta jubilejna tekma Ljubelj 2001

Marjan Romih, organizator

in 5. Hrastov memorial, gorski preizkus starodobnikov z mednarodno udeležbo.

Janez Bohorič, predsednik častnega odbora

Minilo je 75 let, odkar so bile organizirane prve dirke na ljubeljskih strminah. V Evropi je proga slovela kot najtežja glede na vzpon, ki na nekaterih mestih doseže tudi 33% in je bil v začetku predmet številnih razprav in ugibanj, ali bodo avtomobili

bili in motocikli sploh zmogli neverjetne strmine.

Ljubelj 2001 je organiziralo Avto-moto društvo Tržič, ki v letošnjem letu praznuje 75-letnico delovanja. Preizkus je potekal na makadamski cesti starega gorskega prelaza čez Ljubelj. Proga meri 2300 m, z višinsko razliko 330 metrov.

Metod Rotar

Srečanje je podprlo večje število sponzorjev, med njimi tudi Občina Tržič, ki skrbi tudi za urejenost stare ljubeljske ceste.

Udeleženci so tekmovali v različnih kategorijah, vendar so lahko vozili le v dveh, a vsakič z drugim vozilom. Za motocikle sta bili dve vožnji, od katerih je štel za rezultat boljši čas. Zmagovalec je bil voznik z najmanj točkami. V primeru, da je bilo tekmovalcev z enakim rezultatom več, je zmagal po starosti starejši voznik. Vsi tekmovalci motociklisti so morali progo na

Pavel Rupar

treningu, ki je bil dan prej, 8. septembra, prevoziti v manj kot šestih minutah, sicer so bili za nedeljo diskvalificirani. Avtomobilisti so vozili le eno vožnjo.

Vseh udeležencev, ki so končali tekmovanje, je bilo 89, prišli so iz 6 držav. Na tekmovanju je bilo trideset različnih znamk motociklov in avtomobilov.

Po končani preizkušnji je sledila razglasitev rezultatov s podelitvijo nagrad.

Po tem in svečanih govorih častnih članov, župana občine Tržič Pavla Ruparja so najboljšim trem iz vsake kategorije podelili pokale.

Trofejo za najatraktivnejši motocikel je prejel Stane Korošec s puchom GS 1938 in za najatraktivnejši avtomobil Miklavž Kržišnik z roverjem P490 1957, oba iz Slovenije.

Trofejo za najboljši čas (rekord dneva) je prejel Vladimir Andrejka (SLO).

Podeljeni so bili tudi pokali **za najlepši motocikel**. Med temi so nagrade prejeli prvi trije predvojni motociklisti:

1. Ludwig Eiglmeier z BMW R 51 RS 1938 iz Avstrije,
2. Roman Puda z indianom 1928 s Češke,
3. Anton Zaplotnik s condorjem 1929 iz Slovenije.

Prvi trije povojni motociklisti:

1. Fritz Haefeli z AJSOM 7R 1947 iz Švice,
2. Andrej Repovž z adlerjem 1954 iz Slovenije,
3. Karel Pavel Hadaš s puchom SGS 1957 iz Slovenije.

Nato so bili podeljeni pokali za prva tri mesta v vsaki kategoriji.

V kategoriji **motociklov do 350 ccm** (predvojni) je
1. mesto zasedel Jožef Komljanec (AMD Tržič SLO) z motociklom znamke Matchless G3L iz 1940,
2. mesto Peter Ribnikar (AMD Tržič SLO) z motociklom Matchless G350 iz 1940,
3. mesto Adriano Lualdi (Italija) z motociklom Matchless G.L.W. iz 1945.

V kategoriji **motociklov nad 350 ccm** (predvojni) je
1. mesto zasedel Ciril Silovšek (C.M.O.C. "Sa SLO) z motociklom Ariel SS iz 1927,
2. mesto Ludwig Eiglmeier (Avstrija) z motociklom BMW R 51 RS iz 1938,
3. mesto Bogdan Jerič (C.M.O.C. "Sa SLO) z motociklom BSA Blue Star iz 1934.

V kategoriji **motociklov do 175 ccm znamke Tomos**, Puch do letnika 1961 je

1. mesto zasedel Mladen Čerič (Classic Sl. Bis SLO) z motociklom znamke Puch SVSS iz 1956,
2. mesto Leon Pintar (Leteči Kranjci SLO) z motociklom Tomos - Puch iz 1953,
3. mesto Vladimir Andrejka (MDO Naklo SLO) z motociklom Tomos - Puch iz 1960.

V kategoriji **motociklov do 175 ccm ostali do letnika 1961** je

1. mesto zasedel Bernard Ogris (MDO Naklo SLO) z motociklom MW Avgusta iz 1961,
2. mesto Ciril Silovšek (C.M.O.C. "Sa SLO) z motociklom Moto Morini Regularita iz 1958,
3. mesto Renzo Travaglini (Italija) z motociklom Morini Tre. Sette iz 1958.

V kategoriji **motociklov do 250 ccm do letnika 1961** je

1. mesto zasedel Vladimir Andrejka (SLO) z motociklom Puch iz 1957,
2. mesto Drago Kreč (AMD Tržič SLO) z motociklom Tomos - Puch CM iz 1961,
3. mesto Karel Pavel Hadaš (SLO) z motociklom Puch SGS iz 1957.

V kategoriji motociklov **nad 250 ccm do letnika 1961** je

1. mesto zasedel Franc Pintar (Leteči Kranjci SLO) z motociklom AIS M18 iz 1953,
2. mesto Drago Kreč (AMD Tržič SLO) z motociklom NSU Max iz 1956,
3. mesto Ivan Rendulič (AMD Tržič SLO) z motociklom ESO športni iz 1961.

V kategoriji **motociklov s prikolico do 750 ccm do letnika 1961** sta

1. mesto zasedla Eduard Kranaweto in Hans Joerg Waschl (Avstrija) z motociklom s prikolico Norton ES 2 iz 1938,
2. mesto Miro in Anka Hrast (AMD Tržič SLO) z motociklom s prikolico BMW R 75 iz 1939,
3. mesto Bogdan Jerič in Lado Špur (C:M:O:C: "Sa SLO) z motociklom s prikolico BMW iz 1953.

V kategoriji **avtomobilov športni ali potovalni do letnika 1961** je

1. mesto zasedel Vili Ulčnik (SLO) z avtomobilom Fiat 600 D iz 1958,
2. mesto Miklavž Kržišnik (SLO) z avtomobilom Rover P4 90 iz 1957.

Podeljeni so bili tudi pokali za **prva tri mesta za dame**:

1. Janja Budič (AMD Tržič SLO) z motociklom Puch SV iz 1951,
2. Jana Jerič (C.M.O.C. "Sa SLO) z motociklom Tomos - Puch SG iz 1960,
3. Zorica Pristov (C.M.O.C. "Sa SLO) z motociklom Triumph Tiger iz 1961.

Pokal za **najstarejše vozilo** je prejel Ciril Cilovšek z ASS 1927 iz Slovenije.

Pokal za **najstarejšega voznika** je bilo podeljeno Janezu Ogrisu (83 let) iz Slovenije, ki ima motocikel Puch 250.

Pokal za **najprimerneje oblečenega voznika** v odnosu na starost svojega vozila je dobil Anton Zaplotnik - Condor iz Slovenije.

Vsi ostali so prejeli spominsko darilo in priznanje za udeležbo. Na končni slovesnosti so podelili tudi **spomenice najzaslužnejšim in tudi do sedaj najboljšim** na ljubeljskih strminah.

Spomenice je podelil direktor dirke Marjan Romih. Prejeli so jih naslednji:

1. Leon Pintar, legenda, 'jugoslovanski' rekorder Ljubelja,
2. Mladen Čerič, legenda Ljubelja in večkratni državni prvak,
3. Pavel Rupar st., za 50 let od prvega nastopa na ljubeljskih dirkah,
4. Mirko Hrast st., že pokojni, za vse uspehe in promocije ljubeljskih dirk. Spomenico je v njegovem imenu prevzel sin Mirko Hrast ml.,
5. Alfred Pruckner iz Avstrije, legenda in rekorder ljubeljske proge,
6. ekipa iz Češke, za aktivno sodelovanje,
7. Pavel Rupar, župan Občine Tržič, za idejno in finančno pomoč,
8. Metod Rotar, za aktivno sodelovanje pri organizaciji tekmovanj,
9. Lado Srečnik, aktiven turistični delavec in organizator mnogih prireditev.

Na končni razglasitvi najboljših so razglasili tudi rezultate in podelili pokale za tekmovanje **"Pokal Ludvika Stariča"**, prvim trem iz vsake kategorije.

V kategoriji **motociklov, izdelanih do vključno leta 1945, - do 350 ccm** je

1. mesto zasedel Gianni Fucich (Italija) z motociklom Triumph OHW iz 1942,
2. mesto Peter Ribnikar (SLO) z motociklom znamke Matchless G 350 iz 1940,
3. mesto Jožef Komljanec (SLO) z motociklom znamke Matchless G3L iz 1940.

V kategoriji **motociklov, izdelanih do vključno leta 1945, - nad 350 ccm** je

- mesto zasedel Ciril Silovšek (SLO) z motociklom SS iz 1927,
1. mesto Bogdan Jerič (SLO) z motociklom BSA Blue Star iz 1934,
2. mesto Igor Maček (SLO) z motociklom znamke Ariel Special iz 1945.

V kategoriji **motociklov, izdelanih med leti 1946 do vključno 1961, - do 175 ccm** je

1. mesto zasedel Bernard Ogris (SLO) z motociklom MW Augusta iz 1961,
2. mesto Andrej Pristov (SLO) z motociklom NSU Pretis Maxi iz 1957,
3. mesto Mladen Čerič (SLO) z motociklom Puch SVSS iz 1956.

V kategoriji **motociklov, izdelanih med leti 1946 do vključno 1961, - do 250 ccm** je

1. mesto zasedel Boris Grabec (SLO) z motociklom Tomas - Puch 250 iz 1954,
2. mesto Valentin Novak (Avstrija) z motociklom Puch SGS - S iz 1953,
3. mesto Richard Petsching (Avstrija) z motociklom Puch TF Sport iz 1948.

V kategoriji **motociklov, izdelanih med leti 1946 do**

vključno 1961, - do 500 ccm je

1. mesto zasedel Franc Pintar (SLO) z motociklom znamke AIS M18 iz 1953,
2. mesto Ivan Rendulič (SLO) z motociklom ESO športni iz 1961,
3. mesto Drago Kreč (SLO) z motociklom NSU Max iz 1956.

V kategoriji **motociklov z bočno prikolico, izdelanih do vključno 1969, - do 15 palcev (nizki)** sta

1. mesto zasedla Igor Maček in Roman Jelovčan z motociklom z bočno prikolico BMW R 51/2 iz 1951.

V kategoriji **motociklov z bočno prikolico, izdelanih do vključno 1969, - nad 15 palcev (visoki)** sta

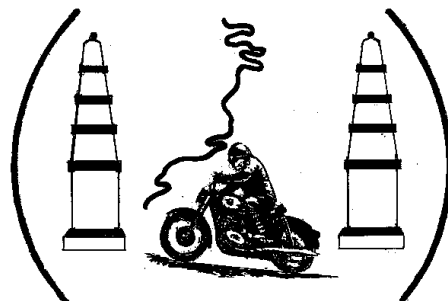
1. mesto zasedla Mirko in Anka Hrast (SLO) z motociklom z bočno prikolico BMW R 75 iz 1939,
2. mesto Bogdan Jerič in Lado Špur (SLO) z motociklom z bočno prikolico BMW iz 1953,
3. mesto Milan Baša in Janez Valant (SLO) z motociklom z bočno prikolico Dnepr iz 1959.

Med **motocikli, izdelanimi do 1976, - do 1000 ccm** je bil edini in zmagovalec:

Roman Jelovčan (SLO) z motociklom AIS Boy Racer iz 1961.

Vsi udeleženci in gledalci so bili navdušeni nad tekmo, vzdušjem, tudi vreme je pokazalo svojo lepšo plat in dodatno pripomoglo k boljšemu počutju vseh prisotnih. Za plesno razpoloženje je poskrbel ansambel BON - BON s pevko Martino. V programu so sodelovali tudi plesalci FS Karavanke iz Tržiča.

Upajmo, da se bo tradicija organiziranja srečanj starodobnikov nadaljevala tudi v bodoče, saj med današnjo poplavo različnih novodobnih vozil predstavlja pogled v zgodovino, ki se ne bo več vrnila.

Lidija Uranič

Zmagoslavje tržiških skakalcev

V nedeljo, 16.09., se je po vzoru novoletne skakalne turnee v avstrijskem Hinzenbachu končala 3. turneja štirih skakalnic za otroke.

Tekme so bile v Avstriji (Bischofshofen in Hinzenbach) ter v Nemčiji (Berchtesgaden in Reit im Winkel). Na turneji so nastopali tekmovalci iz štirih držav: Avstrije, Nemčije, Češke in Slovenije. Tekmovali so v kategorijah do 7, 8, 9, 10 in 11 let. Na vsaki tekmi je nastopilo okrog 100 tekmovalcev, na nedeljskem finalu pa se je zbralo več kot 150 tekmovalcev.

V močni mednarodni konkurenci tekmujejo tudi sinovi nekdanjih odličnih smučarskih skakalcev, kot so Andreas Felder, Ernest Vettori in Toni Innauer. Tržiški tekmovalci so tako na zadnjem tekmovanju kot tudi v skupnem seštevku vseh štirih tekem dosegli izjemne uspehe. Na zadnji prireditvi so mladi skakalci dosegli naslednje rezultate:

Otroci do 7 let

1. Urban Sušnik, SK Tržič Trifix
2. Roland Kranzl, SK Hinzenbach
3. Mitja Drinovec, SK Tržič Trifix
5. Nejc Stanek, SK Tržič Trifix

Otroci do 8 let

1. Erich Kogler, SK Bischofshofen
2. Clemens Aiger, SK Natters
3. Lukas Greiderer, SK Sparkasse Absam
6. Anže Semenič, SK Tržič Trifix

Otroci do 9 let

1. Sebastian Sperl, SK Waldzell
2. Christian Reiter, SK Schwarzbach
3. Žiga Tomazin, SK Tržič Trifix
4. Luka Leban, SK Tržič Trifix

Otroci do 10 let

1. Jaquin Seifriedsberger, SK Waldzell
2. Matej Drinovec, SK Tržič Trifix
3. Cestimir Kozisek, SK Lomnice

Otroci do 11 let

1. Alexander Lichtenegger, SK Bad Gaisern
2. Sebastian Zirkl, SK Bischofen
3. Matic Godejša, SK Tržič Trifix

V skupnem seštevku celotne turnee je pri dečkih do 7 let pokal za skupno zmago prejel Urban Sušnik z največjim možnim številom točk (400 točk za 4 zmage), Mitja Drinovec pa je bil tretji.

Born na Bornovi poti

Friderik Born je bil drugi lastnik avtomobila na Kranjskem, verjetno že 1899. Leta 1904 je zaprosil za koncesijo za podjetje prevoza oseb z avtomobilom (omnibusom) na relaciji Kranj - Tržič in nazaj - štirikrat dnevno. Tako je postal prvi avtobusni podjetnik. Bil je tudi prvi predsednik 1909. leta ustanovljenega avtomobilskega društva (Krainer Automobil-ikum). Zasluga Friderika Borna je bila, da je cesarsko kraljevi avstrijski avtoklub na Dunaju svoje vsakoletne "alpske vožnje" speljal skozi naše kraje. Maja leta 1911 je baron F. Born gostil eminentne udeležence dirke Dunaj - Ischl - Beljak - Gorica - Trst - Ljubljana - Ljubelj - Celovec - Gradec - Dunaj v svojem gradu pri Sv. Ani.

Andraž Born

V kategoriji do 8 let je bil Anže Semenič šesti, odlična pa sta bila tudi Luka Leban in Žiga Tomazin, ki sta pri dečkih do 9 let zasedla drugo in tretje mesto. V kategoriji do 10 let je z drugim mestom blestel Matej Drinovec, v kategoriji do 11 let pa s četrtrim Matic Godejša.

Na turneji je sodelovalo 22 klubov, med katerimi je naš klub Trifix Tržič s kar 700 točkami prednosti pred drugouvrščenim Bischofshofnom zasedel prvo mesto.

Pridružite se torej zmagovalcem, ki že 32 let tekmujejo v skakalni sekciji Trifix pri Smučarskem klubu Tržič.

Omogočite svojemu otroku razgibano in zdravo športno življenje. V skakalni

Bornovi pred tekmo

Vnuk Friderika Borna, dr. András Born, po poklicu odvetnik živi v Budimpešti na Madžarskem.

V nedeljo, 9. septembra, je bil med gledalci ljubelske dirke, 5. Hrastovega memorijala, ki si jo je posnel tudi na kamero. Že v soboto si je ogledal trening in se navdušeno sprehajal po ljubeljski cesti.

Pogled mu je večkrat segel na Bornovo pot, kot jo imenujemo, vodi z Ljubelja skozi tunela na planino Prevala. To je bila pot njegovega starega očeta.

A za kranjsko klobaso je menil, da ima na vrhu Ljubelja zelo dober okus.

Lado Srečnik

šport se vključuje tudi vedno več deklic, torej povabilo velja tudi njim. Prijavnico in dodatne informacije dobite pri Športni zvezi Tržič, Cankarjeva 1 ali v Informacijski pisarni Občine Tržič, Trg svobode 18, tel: 04/ 59 71 536.

Petra Hladnik

Tehnika "B" Gorenjskega odreda

Nad Dovžanovo sotesko je od 18. avgusta 1944 do osvoboditve delovala partizanska tehnika "B" Gorenjskega odreda, od 27. avgusta 1944 dalje imenovana "Vojaška tehnika Kokrškega odreda" ali krajše "TKO".

To pomembno žarišče partizanskega tiska (brunarica) je bilo postavljeno blizu ceste Tržič - Dolina, skrito pod visoko skalo na strmem gozdnem pobočju, blizu štaba Kokrškega odreda (KO) v Medvodju pri Puterhofu. Brunarica tehnike "B" Gorenjskega odreda je bila zgrajena v času med 10. in 17. avgustom. V novem prostoru so začeli delati 18. avgusta 1944. Do tedaj je tehnika delovala v bivaku vzhodno pod Vratnim vrhom in kmetiji pr' Tič'.

Zahtevno delo tehnikov (risanje, ciklostiranje, izrezovanje štipilk, risanje in pisanje na matrice) so motili pogosti vdori sovražnika v neposredno bližino, pozimi še visok sneg in hud mraz.

Ob večjih hajkah nemških, belogardističnih in ostalih kvizlinških fašističnih enot se je tehnika umaknila v naravno jamo v strmem skalnem pobočju, 100 metrov od brunarice, kjer so tudi shranili ves arhiv štaba KO in TKO.

Kljub težavnim pogojem dela je prizadevnim tehnikom in kurirjem uspelo premagati vse ovire in ustvarjati kvalitetne izdelke za potrebe enot KO in za politično - propagandne namene na terenu. Ustvarili so široko paletu raznovrstnih izdelkov in to s preprostimi tehničnimi pripomočki in orodji.

Med najbolj uspelimi so:

- glasilo "Gorenjski partizan" (17 števil),
- partizanska pesmarica "Naša pesem" v 350 izvodih,

Rekonstruirana brunarica TKO

5. avgust, dan spomina občine Tržič

Vsako leto se na nedeljo, ki je najbližja temu datumu, zbere množica simpatizerjev narodnoosvobodilnega boja in seveda neposrednih udeležencev, ki so prispevali velik delež k zmagi koalicije nad nacizmom. Letošnji datum se je pokrival z nedeljo in je tudi zato razveseljivo, da se je spominske prireditve ob dnevu nekdanjega občinskega praznika udeležila velika množica udeležencev iz naše občine in tudi drugih krajev Gorenjske.

Magister Borut Sajovic je v svojem govoru izpostavil čas izpred 60 let, ko je skoraj vsa Evropa ječala pod jarmom nacifašizma, tu v osrčju naših planin in gora pa se je zbrala za tiste čase kar dosti številna skupina ljudi, moških in žensk, ki so se odločili za neizprosni boj za osvoboditev domovine, dotaknil pa se je tudi nekaterih aktualnosti, na katere del prebivalstva gleda s takimi, drugi del pa z drugačnimi očmi, kar nas še vedno razdvaja in to kljub temu, da skuša borčevska stran s svojimi simpatizerji stvari reševati sporazumno in spravljivo, kar nam pa nekateri očitajo, češ da smo preveč popustljivi in da smo ob vsem tem v glavnem potisnjeni na rob dogajanj.

Kulturni program, ki je bil po mnenju večine udeležencev zelo kakovosten, so pripravili pevski kvartet in recitatorja Marina ter Miro, navzoče pa je pozdravil tudi župan naše občine g. Pavel Rupar, ki je prav tako poudaril potrebo po večji stopnji strpnosti med posameznimi struk-

turami našega javnega življenja, ki soustvarjajo odnose in duh sožitja tudi med najbolj skrajnimi točkami desnice in levice.

Po končani prireditvi se je večina udeležencev napotila še k planinskemu domu pod Storžičem, ki je ponudil svoje gostinske usluge.

Bralce "Tržičana" pa bi rad obvestil, da je prvo nedeljo v oktobru v vasi Gozd tudi spominska prireditev v spomin na požig vasice in izgon prebivalcev v jeseni davnega leta 1944, kar je hkrati tudi praznik vseh štirih krajevnih skupnosti pod Kriško goro, zato se bomo ob spominu na težke in tragične dogodke iz zgodovine 2. svetovne vojne in obdobja narodnoosvobodilnega boja srečali s prijatelji in znanci, se tudi malo povesečili, kar je ob takih srečanjih normalno in prav.

Ivo Bergant

- številna radijska poročila, razne brošure, enodejanke, ovitke za bataljonske žepne časopise, trošilne letake, ponarejene nemške žige in legitimacije,
- "Tekmovalni vestnik",
- 40 izvodov opisa vojaških in sabotažnih akcij enot KO-brošure imenovane "Udari - navalni / usekaj - ispalni".

Med člani tehnike je vladalo vzdušje enakopravnosti, saj so se vsi izmenjevali na straži, hodili v prehrabene in druge akcije ter na kurirske zveze.

Drug drugemu so pomagali tudi pri tehničnem delu, pri graditvi prostorov ...

TKO je med velikimi in dolgotrajnimi hajkami na Gorenjskem edina delovala nemoteno in ostala do konca vojne neodkrita.

12. maja 1945 so tehniki Štefan Urbanc - ŠTEFKO, Mitja Valenčič - SONC, Tone Marčan - BORUT, Marjan Belec - NANDE in kurir Milan Regovc s partizani iz Doline odkorakali v Tržič, kjer je z balkona občinske stavbe takratni sekretar Mestnega odbora OF Tržič Anton Recer slavnostno razglasil svobodo tudi v Tržiču.

Po osvoboditvi je TKO svoje delo nadaljevala v Peharčevi hiši na Glavnem trgu v Tržiču.

Vesna Vogelnik

Dolga njiva

Dolga njiva je ena izmed izredno lepih in privlačnih gorskih planin v okolici Tržiča. Z nadmorsko višino 1369 metrov je ena od zadnjih naših planin v smeri Koroške, v podnožju grebena Košute.

Nad njo se dviga Košutnikov turn z 2133 metri nadmorske višine in se po Tolsti Košuti spušča v zaključek proti Selam na avstrijskem Koroškem, na drugi strani proti Kortam.

Na Dolgi njivi je koča KZ Križe, ki jo že deset let uspešno upravlja Tržičan Niko Krapež.

Poleg izredne lepote planine je planina povezana tudi z zgodovinskim dogodkom, ki jo postavlja v omembe vredno ospredje. Tu so zahodni zavezniki v času nemške okupacije in njene močne zasedbe predela Gorenjske - od Tržiča do Jezerskega med 1944 in 1945 s padali odvrgli vojni material.

To je bil edinstven tak primer na Gorenjskem, ker so večinoma odmetavali nujno pomoč le na osvobojeno ozemlje, tu pa je bilo to področje močno zasičeno z

nemškim okupatorjem.

Omenjena pošiljka pomeni tudi zelo tvegano početje, ponoči ob strmem grebenu Košute, ovirala jih je tudi močna protiletalska obramba iz Celovca, preko katerega je bil polet zaveznikov tudi izveden.

Do osamosvojitve Slovenije leta 1991 je bil ta predel pod Košuto za navadne ljudi strogo zaprt, z osamosvojitvijo so se začeli prvi planinski vzponi na greben Košute in njeno okolico, ki je sedaj precej obiskana.

Oskrbnik koče na Dolgi njivi gospod Niko je po tolikih letih našel že precej razpadajoč plehnat zabojnik, prerasel s travo in grmovjem, v katerem so zavezniki v vojnem času odvrgli vojni material.

Gorenjski muzej iz Kranja je pod vodstvom Franca Benedika najdeni zabojnik restavriral, s pomočjo gozdarjev pa so našli in odkopali še nekaj primerkov. Enega od njih smo pred tremi leti postavili ob smreko in poleg spominsko znamenje, ki vsem obiskovalcem, planincem, predvsem pa mlajši generaciji sporoča, kaj se je dogodilo pred 57 leti na Dolgi njivi.

Letos, 24. avgusta, je bila svečano odprta tudi spominska knjiga, ki ima na naslovnih straneh vse to zapisano. Leta 1988, to je

pred 13 leti, sem avtor članka, spomin na to prvič zapisal v obliki zgodovinske verzije, ki jo poznam in kot je opisana v Janovi knjigi "Kokrški odred".

Pred tremi leti, točneje 25. 7. 1998, je bilo na pobudo področnega odbora koroških partizanov postavljeno spominsko znamenje.

Po otvoritvi je izšel v Svobodni miselnosti članek Andreja Peharca, ki opisuje ta dogodek po svoji interpretaciji.

Tako sta nastala po tolikih letih oba opisa dogodka.

Pripravljalni odbor je iz obeh povzel enotno nepristransko gradivo, ki ga je nato Franc Benedik, muzejski svetovalec iz Gorenjskega muzeja v Kranju, sestavljal v strnjeno besedilo, to bo objavljeno v naslednjem "Tržičanu": Zavezniška pomoč koroškim in gorenjskim partizanom.

V imenu prireditvenega odbora, najlepša hvala.

Član prireditvenega odbora
Franc Globočnik

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ TRŽIČ

datum: 20.05.2001

KURNIKOVA PRIZNANJA 2001

RAZPIS za sezono 2000/01

Zveza kulturnih organizacij Tržič na podlagi pravilnika o podeljevanju Kurnikovih priznanj vabi kulturna društva, skupine in posameznike ter druge organizacije, ki se ukvarjajo s kulturno dejavnostjo, krajevne skupnosti, podjetja in politične stranke predlagati kandidate za naslednja Kurnikova priznanja:

- Zlata Kurnikova plaketa in listina:
- za izredne ustvarjalne dosežke
 - kontinuirano in načrtno politiko repertoarja
 - razvijanje novih vsebin in oblik dela
 - kulturno vzgojo in mentorsko delo
 - publicistično delo
 - kulturno animacijsko delo

- Srebrna Kurnikova plaketa in listina:
- za posamezne izredne ustvarjalne dosežke

- Bronasta Kurnikova plaketa in listina:
- za dolgoletno strokovno in organizacijsko delo
 - za dosežke trajne vrednosti

Kurnikovo plaketo kandidati lahko dobijo večkrat.

Jubilejne Kurnikove značke za 5, 10 ali 15-letno (bronasta), za 15, 20 ali 25-letno (srebrna), za več kot 25-letno (zlata) delovanje v ljubiteljski kulturi. Značke prejmejo samo posamezniki.

Pisne predloge z dokumentirano obrazložitvijo (za vse vrste priznanj!) sprejema ZKO Tržič, do vključno do **15. oktobra 2001.**

Erna Štefe,
predsednica ZKO Tržič

Tržiške zmajske

Vide Dežmanove in Braneta Povaleja

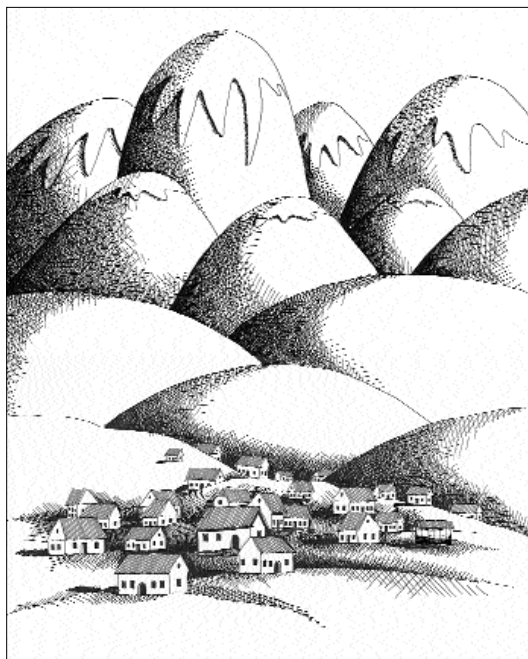
Ljubezen do rodnega kraja, do njegove zanimive preteklosti in bogate kulturne dediščine, ljubezen do tradicije, ohraniti jo, vse to je spodbudilo prof. Vido Dežmanovo, da je svojemu Tržiču in Tržičanom ustvarila delo z naslovom Tržiške zmajske. Posodobila je zgodbe, povezane z nastankom Tržiča, Borovelj in cerkvice sv. Ane. Tako je stare zgodbe približala ne le mladim bralcem.

S ponovno oživitvijo je v sodobnem jeziku pokazala na pripovedno moč prvotnega ustvarjalca in pripovedovalca, verjetno jih je bilo več.

Vsebinska in bogat jezik v knjigi Tržiške zmajske sta spodbudila enkratno likovno upodobitev zgodb, kar je delo tržiškega slikarja Braneta Povaleja.

S prof. Vido Dežmanovo se pozna že veliko let, nekaj sva jih preživeli skupaj na šoli v Bistrici. V spominu imam njeno natančnost, doslednost in smisel za umetnost, za kulturo.

Tik pred kulturnim dogodkom, v mesecu septembru, izidom knjige Tržiške zmajske, sva se sešli na njenem domu v Tržiču in se pogovarjali o tem, kaj jo je motiviralo, da se je lotila stare ljudske zgodbe preliči v današnjo govorico.

O svojem delu za tržiško kulturo pred leti in danes je posebej za "Tržičana" povedala: "V tržiški kulturi sem bila prisotna od konca 70. in v 80. letih, in sicer kot članica kulturne Skupine 77, katere član je bil tudi Brane Povalej, ilustrator Tržiških zmajskih.

Skupina 77 je imela v Tržiču dve samostojni razstavi, za prvi projekt je bila nagrajena s Prešernovo nagrado za Gorenjsko.

Organizirali smo številne razstave v Kurnikovi galeriji, najbolj odmevni pa so bili Koroški kulturni dnevi, ki so v Tržič pripeljali najbolj pomembne koroške umetnike (Erik Prunč, Janko Messner, Valentin Poljanšek, Milka Hartman, Valentin Oman), pevski zbor in politične predstavnike iz zamejstva. Kar nekaj let smo tkali stike z zamejstvom in tako kulturo priznanih koroških umetnikov približali Tržiču."

Tokrat nam Vida in Brane poklanjata delo Tržiške zmajske. V nadaljevanju tega prispevka bo beseda tekla o motivih za nastanek Tržiških zmajskih. O zamisli za delo mi je Vida pripovedovala že lani, pogovarjali sva se o tem, kako bi zgodbam dala naslov. Boljšega si ni mogla izmisliti - Tržiške zmajske.

"Literarna folklorja me je vedno zanimala. Še zlasti domača, tržiška, saj sem domačinka. Še kot majhno deklico me je stara mati Prinčkova morala peljati k sv. Juriju, da je zgodba o nesrečni grajski deklici, ki mi jo je nešteto krat morala povedati, zaživela tudi v avtentičnem okolju. Resneje sem se z deli neznanih domačih besednih ustvarjalcev srečala pred dvema letoma, ko smo se v šoli v Bistrici v okviru literarne delavnice lotili raziskave ljudske povedke o zakleti grajski hčerki. Zgodbo in rezultate dela smo zapisali v knjižici, ki je kmalu pošla.

Lani sem se lotila zgodb o nastanku Tržiča in propadu arhaične naselbine."

Kje vse si iskala in brskala, katera

litaratura ti je bila v pomoč?

"Variante sem iskala v različnih knjigah, revijah, listala sem izdaje Cerkvenega glasnika, ki je izhajal v Tržiču pred 2. sv. vojno, pa Tržiški vestnik, glasilo domačinov, po 2. sv. vojni. Zanimalo me je tudi, koliko so zgodbe o propadu stare naselbine prisotne v spominu domačinov. Poslušala sem poenostavljene pripovedi Kraglove variante o sesutju stare naselbine, marsikdo pa o pripovedih ni vedel ničesar.

V Tržiških zmajskih ponujam štiri najbolj pripovedljive zgodbe: dve (Pripoved o zasutju stare naselbine pod Ljubeljem, Šentanska legenda o cerkvi svete Ane) je v svoji knjigi Zgodovinski drobci župnije Tržič ohranil Viktor Kragl, eno (O nastanku Borovelj in Tržiča) je zapisal Franc Kotnik v delu Koroške narodne pripovedke in pravljice. Četrty zapis Tržič je prirejen po pripovedi, žal, neznanega pripovedovalca. Za knjigo dr. Tineta Logarja Slovenska narečja je zgodbo napisal in tudi posnel na magnetofonski trak naš rojak dr. Tone Pretnar."

Kaj družijo vse štiri zgodbe oziroma v čem so si podobne?

"Vse zgodbe družijo zmaj. Silen, grozovit, ogromen. V eni od variant ima sedem glav, ki bruha ogenj. Zrušil naj bi staro naselbino forum Lubelinum. V treh pripovedih je za svoje dejanje kaznovan s smrtjo, v eni pa izgine neznan kam, a si za svoja dejanja tudi zasluži kazen, a o tem govori že druga zgodba.

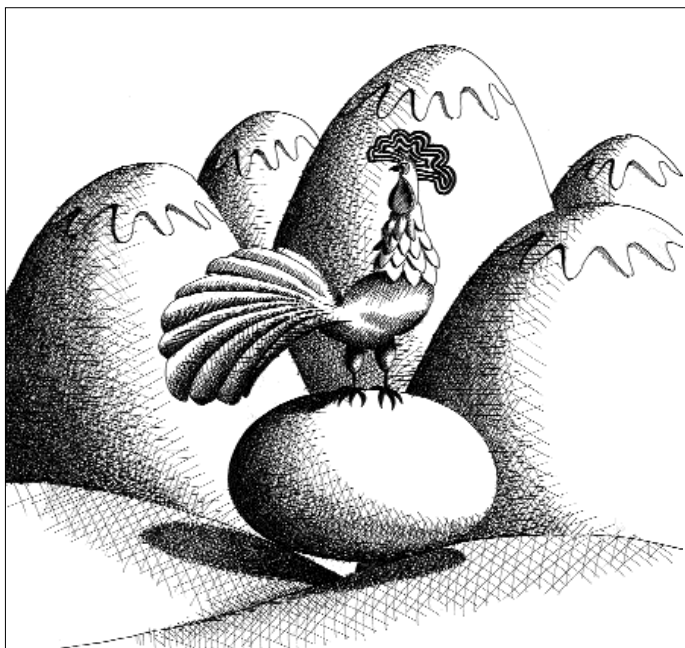
Naše mesto naj bi torej zraslo, po ljudskem prepričanju, iz posledic dejanj demona. Znesel se je nad prelepo Šentansko dolino in njenimi prebivalci, ki naj bi se po nesreči preselili v Tržič, Borovlje, Kropo pa tudi v Železnike."

Pa ima zasutje stare naselbine res na vesti zlo bitje?

"Po ljudskem izročilu vsekakor. Morda pa so koncu naselbine forum Lubelinum (trg Ljubelj) botrovali potresi, ki naj bi okrušili Košuto in privarili v dolino številne skale, še danes jih je tam vse polno. Strokovnjaki pa pravijo, da so te posledica ledeniškega delovanja."

Kakšna so mnenja o tem, kje naj bi stal predhodnik Tržiča, si odkrila pri raziskavi?

"Mnenja so deljena. Ustaljeno je prepričanje strokovnjakov, ki staro naselbino postavljajo na Lajb, a tudi pod Korošico in Babo. Ljudski glas pa govori o zasuti

Meritve so pokazale, da so tam ostanki zelo starega naselja, ki so zasuti od dveh do 18 m globoko.

Zanimivo je, da prvi tržiški zgodovinar Hicinger stari Tržič locira na to mesto, prav tako so bili o tem prepričani Šentanci, ki so strogo protestirali proti vsebini članka g. Pirca v Cerkvenem glasniku iz 1926. leta, kjer je pisalo, da se stara naselbina nahaja pod Korošico."

naselbini Na plazu in pod Košuto. Prvi tržiški zgodovinar Peter Hicinger jo išče uro in pol od današnjega Tržiča v vzhodni smeri pod goro Košuto. V sredini doline naj bi bila kmetija na Bedenkovem gruntu. Njeno stanovanjsko poslopje naj bi stalo nad mestom sakralnega objekta stare naselbine."

Je ljudski glas, na katerega se je opiral Hicinger, še živ?

"Gospe Marti Ahačič (Završnikovi) je tast povedal, da je stala v dolini proti Blejcu cerkev. To naj bi bilo že davno, in sicer v Glencah. Na terenu, ki ga je pokazala gospa Ahačič, sta bili izvedeni dve radiostezijski merjenji, ki sta povedali, da na tistem mestu ni ostankov civilizacije, pač pa se nahajajo 100 m proč na ravnini.

Kdo ima prav?

"Ničesar ne bom trdila, nisem kompetentna, a zanimivo bi bilo poiskati korenine našega mesta. Ob tem bi bilo treba preveriti verodostojnost vseh različnih lokacij arhaičnega Tržiča, o katerih so pisali različni avtorji. Vsekakor pa ne bi smeli prezreti ljudskega glasu.

Pri delu me je vodila ena sama velika želja: ohraniti vsaj štiri pripovedi zanamcem, v jeziku našega časa, verno zapisanih po predlogah.

Delo izročam v razmislek in prijazno branje."

Sama sem zgodbe že prebrala. Še posebej se mi zdi imenitna Šentanska legenda o cerkvi svete Ane; z motivom o zmagi

dobrega nad zlim, s srečnim koncem; tudi s krščanskim etosom o kazni za greh in plačilu za dobroto in poštenost ter moralnim naukom, da je obljubo treba izpolniti. Bogat jezik te pripovedi ponazarja gibanje v naravi, njeno silno moč, boj vsega živega za obstoj.

Za objavo v "Tržičanu" sva z Vido izbrali najkrajšo zgodbo:

O nastanku Borovelj in Tržiča

V starih časih je bilo, ko je velškanski zmaj hrudel čez visoke Alpe in pridružil tudi na naše gore. Bil je tako silen in ogromen, da se je sesula vsaka gora, kamor je stopila njegova močna šapa.

Sedanje mesto Tržič ni stalo tam, kjer se nahaja dandanes, ampak na južni strani Košute. Ko je zmaj lomastil čez Karavanke, je stopil tudi na Košuto. Pod njegovo težo so se krhale velike skale in zdrvele v dolino ter sesule nekdanji Tržič. Prebivalci so se deloma naselili v novem Tržiču, deloma pa v Borovljah na Koroškem.

"Po zgodovinskih listinah je bil potres med leti 1268 in 1350, velik potres pa l. 1348. Tedaj se je odlomil tudi del Dobrača, zasul Podklošter in mnogo vasi v Ziljski dolini."

Kdo je omogočil, da je knjiga Tržiške zmajske izšla? Kje jo bo mogoče dobiti? Koliko izvodov je na voljo?

"Izdajo sta omogočili Občina Tržič in Zveza kulturnih organizacij Tržič.

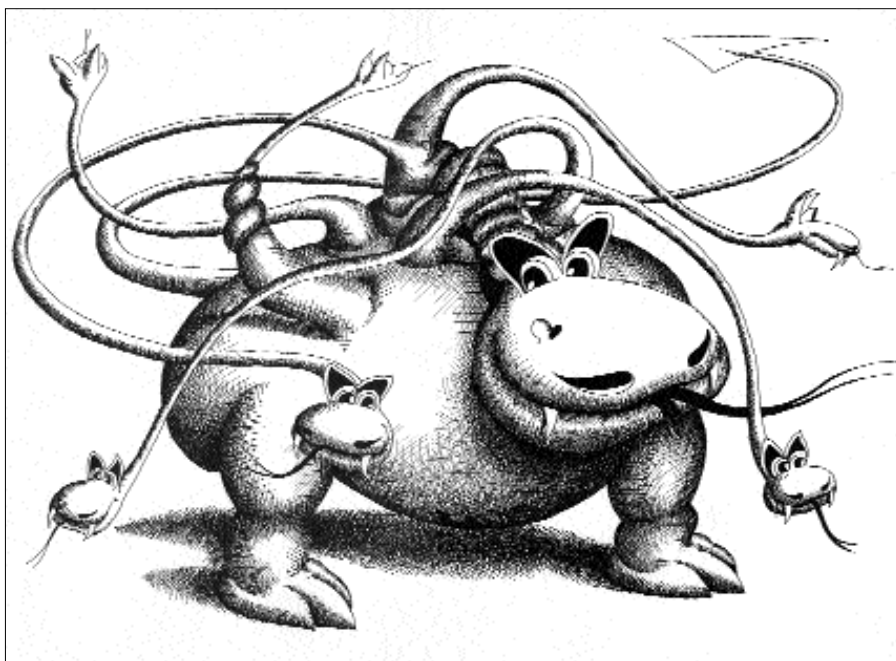
Dobiti jo bo mogoče v Tržiškem muzeju, v Kurnikovi hiši, v Informacijski pisarni Občine Tržič, v Knjižnici dr. Toneta Pretnarja in še kje."

Delo je oblikoval Peter Žebre, tiskala Tiskarna Milan Simčič, d.o.o., izdal Tržiški muzej, izšlo je 500 izvodov.

Ob zaključku pogovora naj zapišem še tole misel - Knjiga Tržiške zmajske ni le vsebinsko zanimiva ter estetsko, umetniško dovršena, ima tudi didaktično, vzgojno-izobraževalno vrednost, saj bodo šolarji na enem mestu lahko prebrali zgodbe o nastanku kraja, sredi katerega žive.

Vidi in Branetu ob izidu knjige - iskrene čestitke!

Jožica Koder

ISKRICE V NAŠEM MESTU

Pripravil: Lado Srečnik

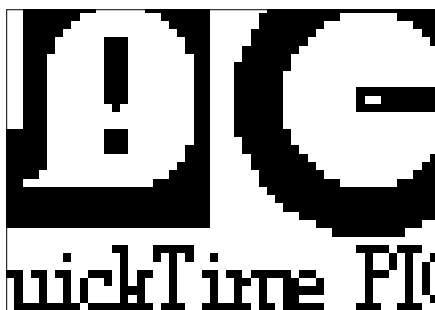
Peko v Peku

Na Šušgarsko nedeljo je predsednica uprave ga. Marta Gorjup Brejc povabila poslovne partnerje in druge goste na poslovno srečanje v prostore Peka. Predstavila je svojo ekipo za trdno in pošteno delo (na sliki), podala kratko informacijo o poteku sanacije in poslovnih načrtih Peka d.d. in ob zaključku vse povabila na ogled prireditev 34. Šušgarske nedelje.

Novo vodstvo, nove poteze - pokončno in odločno.

Na "pvac" po čevlje

Na Trgu svobode 12, kjer je bila včasih Hadaševa mesarija, kasneje koroška potovalna agencija Carintia, je bila ravno pred Šušgarsko nedeljo odprta nova prodajalna obutve MM Style d.o.o. Trgovina je dobro založena, prodajalka v njej je prijazna in strokovno podkovana - je inženirka obutvene tehnologije. Stroka in kvaliteta na pravem mestu

Trimetrski policaji

Letošnja Šušgarska nedelja je bila med najbolj varnimi do sedaj. Poleg prizadevnih tržiških policajev, ki so zelo vestno opravljali svoje delo, sta za red poskrbela tudi dva trimetrski policaja. Mirko s harmoniko je bil pravi palček med njima. Gotovo se je počutil tako kot mali pripravniki v Glasbeni šoli Tržič, ko učitelj Mirko stoji poleg njih. Enkrat malo drugače.

1.000.000 obiskovalka

Pred šestimi leti smo v Tržiču na Šušgarski nedelji dočakali 1.000.000. obiskovalko vseh Šušgarskih nedelj. Bilo je mlado dekle iz Zagorja, ki se je odločilo kupiti poročne čevlječke.

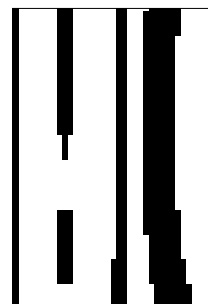
Res jih je kupilo in se srečno poročilo. Sedaj mora kupovati čevlje za štiričlansko družino. V Tržič pa rada pride, od takrat ni zamudila še nobene Šušgarske nedelje. Pa tudi s čevlji Peka se pohvali. Nasvidenje zopet drugo leto.

50 let

"Veš, sin," reče Pavel Rupar starejši sinu Pavlu Ruparju, županu Tržiča in poslancu Državnega zbora Republike Slovenije: "Če boš tudi ti tako vztrajen, kot sem bil jaz, zaupal vase in svoje sposobnosti, boš tudi lahko 50 let startal v politiki. Če ne, pa vsaj do penziona, to je pa samo polovica tega."

Na ljubeljskem kosilu

Ljubeljski preizkus starodobnikov je privabil mnoge obiskovalce iz Slovenije in zamejstva.

Skoraj 200 startov po ljubeljskih serpentinah do vrha Ljubelja, z odličnima Tržičanoma Alenko in Mirkom Hrastom je

spodbudilo tudi gostince v Restavraciji Kompas, da so dirkam primerno pripravili izvrstna oldtimerska kosila in druge dobrote. Tudi bivša vodja te enote ga. Irina si ni mogla kaj, da ne bi obiskala svojih sodelavcev. Vsak direktor se ne vrača v bivše podjetje.

Tematske poti

Projekt Tematske poti v Košuti dobiva nove in nove podobe. Izviren in v skladu s projektom izdelani smerokaz in informativna tabla so delo mojstra kmečkega turizma Pr' Tič, gospodarja Joža Megliča. Pa še pravo pot najde kmečkega turizma željni turist.

Tržiški trio

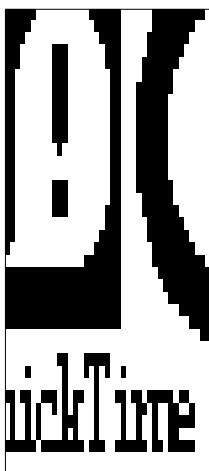
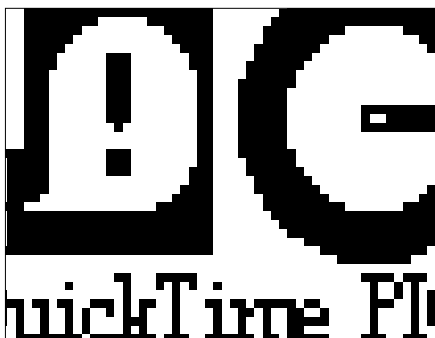

Marjan Bone, učitelj na Glasbeni šoli Tržič, nikoli ni zadovoljen s svojim delom. Vedno hoče več. Ima izreden občutek za delo z mladimi. Ansambel harmonik še vedno drži skupaj in obljublja, da bodo drugo leto izdali novo kaseto. Ansambel Tržiški trio pa je dobil gosta madžarskega rodu

Tomyja. Špela, Robi in Alenka se potrudijo, da pričarajo zvoke slovenskih narodnih pesmi. Vaja dela mojstra.

Slikarska razstava Marjana Pančurja je bila odprta kar na običajno nenavaden način.

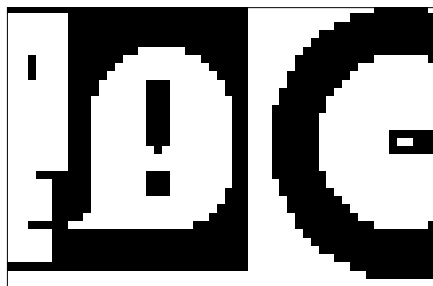
Muzej na prostem

Prireditve ob Šuš-tarski nedelji so letos potekale tri tedne. Ena med njimi je bila tudi poslikava na živo telo. Manekenka je bila štiri ure namesto platna. Uspehi so bili vidni: skladne barve, ume-tniška frizura in korajža dekleta.

Tudi reportaže ob takem modelu hitre-je stečejo, pa čeprav se mlinsko kolo počasi vrti.

Korenček, krompirček ...

Tržiška tržnica ima kar nekaj stalnih prodajalcev. V veselje je gledati, ko prvi kupci že kar pričakajo prodajalce. To pomeni, da imajo dobre, kvalitetne in predvsem ekološko pridelane domače izdelke. Upamo, da bo tako tudi ostalo, saj si to želijo eni in drugi.

Janko in Metka

Ne, to ni hišica iz sladkorčkov in drugih dobrot. Ta stavba "stoji" ob prenovljeni cesti v Kovorju. Mimoidoči se bodo morali bolj paziti, da ne bi veter prinesel kakšno opeko na njihovo glavo ali mimo vozeče vozilo, inšpektorji pa bodo tudi ustrezno ukrepali, če se ne bo prej sama sesula. Upamo, da ne bo kdo spodaj.

Trgovski center BPT

Pred stavbo trgovskega centra ali za Sokolnico je iz dneva v dan večji kup odpadkov.

Če pogledamo bolj od blizu, kmalu ugotovimo, kdo je prinašalec teh odpadkov. Pa tudi sama okolica trgovskega centra nima pravega vzdrževalca. Ob otvoritvi Parka pobratenja so delavci, ki delajo na javnih delih pri Občini Tržič, pospravili in odpeljali tri traktorske prikolice odpadkov. Okolje je naše ogledalo!

Zlatomašnik Jože Bertoncelj

V nedeljo, 19. avgusta, se je župnija Kovor veselila 50. obletnice duhovniškega poklica svojega rojaka Jožeta Bertonclja.

V zadnjih dvesto letih je iz kovorske župnije izšlo štirinajst duhovnikov, od katerih so danes živi še trije. Poleg slavljenca izhajata iz naše župnije še župnik v Ribnici g. Franci Frantar in misijonar pater Stanko Rozman. Oba sta se v nedeljo pridružila jubilantu.

Na začetku svete maše je vse skupaj pozdravil in jim zaželel dobrodošlico v rojstni župnji sedanji kovorski župnik g. Ivan Kos. Med sveto mašo sta prepevala otroški in mešani cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. Andreja Zupana. G. zlatomašnik je dobil v dar sliko Mirka Majerja. Izročila sta mu jo ga. Sonja Stare in g. Jože Aljančič.

Na sliki je upodobljena kovorska župnijska cerkev sv. Janeza Krstnika, kakor jo je videti skozi okno stanovanja v kovorski šoli, kjer je zlatomašnik stanoval v mladosti.

V mladosti ga je očaral tudi pogled na Dobrčo, ki je še danes njegova najljubša gora. Po sveti maši so se navzoči zbrali na župnijskem vrtu, kjer so kovorske gospodinjje pripravile pogostitev.

Jože Bertoncelj je bil rojen leta 1925 v Kovorju. Njegov oče je bil učitelj in Bertoncljevi so stanovali v šoli. Med domačini je zato g. Bertoncelj dobil vzdevek "šolski Joži". Po končani osnovni šoli ga je pritegnila elektrotehnika in nekaj časa je delal v Bombažni predilnici in tkalnici v Trziču. Vendar je kmalu začutil,

Bilo je nekoč (1. del)

"Ukovčov" Joža

Na jesen leta 1917 je korakal po klancu Kopanka, ki vodi iz vasi Križe do vasi Retnje, postaven mož, oblečen v uniformo avstroogrškega narednika (feldwebela). Nosil je lesen kovček in v njem osebne stvari, od katerih se ni ločil ves vojni čas. Bil je v Judenburgu, kjer je bil sedež 17. regimenta kranjskih Janezov in nazadnje na komandi v Bocnu (Bolzano) na južnem Tirolskem.

Na dnu klanca ob Bistrici je stal mlin, pred njim mlinar v belem predpasniku in belo čepico. Vojaku se takrat še ni sanjalo, da bosta z mlinarjem postala prijatelja, čeprav je takoj opazil njegovo prijaznost, saj mu je le-ta s čepico pomahal v pozdrav. Popotnik je svojo pot nadaljeval naprej čez most in desno ob strugi. Bližnjice po hribčku Reber do Kovorja takrat še ni poznal.

Ta mož je bil novi kovorski nadučitelj Bertoncelj, po domače Ukovčov Joža iz Kamne Gorice pri Kropi. Ko se je vzpenjal po klancu Globela, mu je nasproti prišel možakar, ki ga je začel spraševati, kam je namenjen in od kod prihaja. Radovednež je bil Kovačev Joža, ki je stanoval pri Krišnovem mlinu v Retnjah. Spremljal ga je kosmatinec Karo. Nadučitelj mu je pojasnil, da ga je šolska oblast poslala v Kovor zato, da se bodo otroci naučili branja in pisanja, saj med vojno zelo primanjkuje učiteljev.

Kovačev Joža pa je nadučitelju Kovorjane predstavil v zelo slabi luči. "Če človek sreča Kovorjana in ga pozdravi, mu ni prav. Če ga ne pozdravi, tudi ne! Mhmm, v Kovor so vas poslali? To pa ni dobro. Kako

pa boste sploh shajali tam?" je zaskrbljeno odkimaval Kovačev Joža. Tem besedam je še dodal, da so Kovorjani znani pretepači in da vedno po žepih nosijo nože. Nadučitelj je skomignil z rameni in Jožu odgovoril, da mora izpolniti svojo dolžnost. S hitrim korakom je nadaljeval pot in čez nekaj minut vstopil v Ljudsko šolo Kovor, s hišno številko 47.

Učenci so bili vajeni učiteljic in so se učitelja ob vstopu v učilnico kar zbali. Na njegov pozdrav so pojoče odzdravili: "Dooobeer dan!" Tiho kot miške so si ga začeli skrivaj ogledovati. V njihovih očeh je bil nadvse imeniten mož, saj je nosil uniformo, obraz pa so mi krasili dolgi brki. Nenadoma je z njimi na vso moč pomigal in se nasmejal. Z njim vred so se zasmejali tudi učiteljica in otroci. Led je bil prebit.

Nadučitelja so se hitro navadili. Šola je postala zanimiva tudi zato, ker je bil pouk povezan z življenjem. Prvič so se kovorski učenci skupaj z nadučiteljem odpravili na ogled Krišnovega mlina. Strumno so se postavili pred mlinarja in mu zapeli:

*Ob bistrem potočku je mlin, cin, cin,
a jaz pa sem mlinarjev sin, cin, cin.
Ko mlinček ropoče in voda sumlja,
meni pa srček igra, ha, ha, ha.*

Za Ukovčevega Joža se je začel nov del življenja. Prva svetovna vojna se je zanj končala.

Mira Hiršel

da ima Bog z njim drugačne načrte. Kljub neugodnim časom je vstopil v ljubljansko semenišče. 29. junija 1951 ga je škof Anton Vovk posvetil v duhovnika. Tedanja oblast pa mu ni dovolila imeti nove maše v domačem kraju, zato je imel svojo prvo mašo naslednji dan v ljubljanski stolnici.

Kot kaplan je deloval v letih od 1951 do 1961 v Kranju, Črnomlju, in Ljubljani-Trnovo. Julija 1961 je g. Bertoncelj postal prvi župnik novoustanovljene župnije Ljubljana-Koseze. Ker je bila župnija brez cerkve, ga je čakala gradnja, ki jo je uspešno končal leta 1974.

Sposobnost za delo z mladimi je pokazal v letu 1967, ko je pričel urejati mesečno prilogo Družine "Malim", namenjeno otrokom. V letu 1972 je iz te priloge nastala

la samostojna mesečna revija za šolsko mladino Mavrica. Bil je njen prvi in dolgotrajni urednik.

Revija je dosegla lep uspeh in z njo sodeluje še danes. Kljub vsem težavam tedanjega časa je dosegel izjemne uspehe pri svojem delu, predvsem pri vzgoji mladine.

Leta 1983 je bil odlikovan z imenovanjem za papeškega hišnega prelata. V Kosezah ostaja še naprej, čeprav je že štiri leta upokojen. Kot vsi upokojenci pa ima vedno premalo časa in veliko dela.

Kovorski župljani mu želimo še veliko srečnih, zdravih in uspešnih let.

Lojze Dovžan

Zlatomašnik gospod Jože Bertoncelj in gospa Mira Hiršel sta brat in sestra. Gospe Miri starejši Kovorjani pravimo "šolska Mira". /Pripisala Jožica Koder./

Znamenje pod Užo pod Košuto

*Ob poti onkraj travnika
pa božje znamenje stoji,
skrito med zelenjem gozda
blagoslovlja nas ljudi.*

V Podlublju, za velikim ovinkom ceste, ki se vzpenja pod Košuto, pri odcepu gozdne poti, so pred časom obnovili leseni del tega znamenja. Sedaj so pritrdili še leseno tablo, z narisanim starim prizorom, ki kaže duhovnika, ko umirajoči osebi nese popotnico, spremlja ga cerkovnik. Kar na poti ga zaustavi prikazen v obliki peklenščka, toda župnik se ne ukloni. Prosi sveto Marijo za pomoč, nakar prikazen čez nekaj časa izgine.

Sedanja tabla nosi napis: Marija in Sveta Popotnica preženejo hudobca. Okoli 1860. To je že tretja tabla, ker so prejšnjo leta 1984 uničili.

Take poslikane table s prizori so že redke in zato še bolj dragocene. Motivi prikazujejo dogodke, usodne za posameznika ali za celo vas. To so:

- nezgode, prikazovanja, čudežne rešitve, legende.

V sliki in besedi prispevajo k izročilu dežele, prenašale so se iz roda v rod, dajejo boljši vpogled v spreminjajočo se ljudsko dušo. Prizor na tabli je narisala ljudska umetnica Olga Ahačič.

Obnovljeno znamenje je 8. septembra 2001 blagoslovil tržiški župnik Franc Maček. Bila je lepa slovesnost, s krajšim programom. Udeležili so se je domačini Podkošutarji z mladim rodом in poskrbeli za prijetno vzdušje.

Kdor bo šel mimo znamenja, naj se za trenutek ustavi in premisli tabelsko sporočilnost.

Marija Petek

Spominska knjiga bratovščine sv. Dizma

Pred kratkim je izšla Dizmova kronika, faksimile Spominske knjige bratovščine sv. Dizma, v katero je vpisanih 195 članov bratovščine, ki je bila ustanovljena leta 1688 in je častila sv. Dizmo, spokorjenega desnega razbojnika. Člani bratovščine so bili le plemiči in učeni moške. Skoraj vsak od teh je imel v knjigi naslikan svoj grb.

O njej je pisal tudi Viktor Kragl leta 1936 v knjigi "Zgodovinski drobci župnije Tržič". Za nas je zanimiva zato, ker vsebuje vrsto slik, ki jih je v matici te bratovščine naslikal Tržičan Simon Tadej Volbenk Grohavar, ki je bil sin mojstra izdelovalca kos Simona Tadeja. Volbenk je bil slikar miniaturist, odličen baročni iluminator, delujoč v Ljubljani.

Ta knjiga je posebna redkost iz časov poznega baroka in je visok kulturni dosežek razsvetljenstva na Slovenskem in

v Evropi. Leta 1693 so člani bratovščine sv. Dizme osnovali družbo delovnih mož (brez ženskih članic) z naslovom: ACADEMIA OPEROSORUM, katere član je bil tudi Tržičan, pater Janez Damascen Dev, prvi posvetni in nabožni pesnik.

Za ilustracijo, kako so te slike izgledale, sem si avtor članka izposodil sliko 3 iz zgoraj navedene Kraglove knjige, ki je bila naslikana za enega iz rodbine Lambergov in je delo Volbenka Grohavarja. Slika 3 simbolično ponazarja zaupanje v Boga, ki ga je negovala rodbina Lambergov. Na sliki vidimo top, ki je usmerjen proti mogočni trdnjavi, na kateri je v latinščini zapisano geslo: 'Ne omahovati, ne se umakniti.' V zgodovini Lambergov je bila njihova imovina večkrat ogrožena, Bog pa jo je čuval. Za tem so prišli dnevi miru, da se je tudi njihova čreda lahko mirno pasla na svoji zemlji. Na desni strani slike je prikazana čreda, ki se pase, zraven pa mirno počiva pastir s psom.

Ob izdaji faksimila te knjige je bilo veliko napisanega v dnevnem časopisju, zadnji prispevek je bil objavljen v sobotni prilogi Dela, 8. 9. 2001. Ker je ta knjiga redkost tudi v evropskem merilu, je bil faksimile izdelan le v 200 izvodih, z namenom ohraniti njeno vrednost.

Malo za šalo malo za res: cena enega izvoda je zavidljivih 1, 4 milijona sit, zato ga bom tudi avtor članka rajši poiskal v kateri od slovenskih knjižnic, delo preštudiral, vrnil in si prihranil omenjeni znesek v svojem družinskem proračunu.

Mihael Petek

**Planinsko društvo Tržič išče
oskrbnika za koč na Dobrči.**
Prijavite se lahko do 20. oktobra 2001, na naslov PD Tržič, Balos 4, pp 84, Tržič.

Dodatne informacije dobite po tel.: 040 349 562.

Brez(j)am v pozdrav ob 950-letnici

Iz pradavnine so bdele nad nami gore, Dobrča in Breška gora, Begunjsčica in Stol na eni pa Kriška in Storžič na drugi strani. Neizčrpen studenec napevov in večnih melodij je pred pol stoletja začel vreti iz Slavka Avsenika; kot voda, ki se pretaka z Begunjsčice in Dobrče.

Mehke, nežne melodije me navdajajo s šelestenjem drevja, s pogledom na gorensko ravan ob vzponu na ti dve gori, ki sem ju v mladosti zrl in kot deček z rokami segal na njun vrh. Pod gorami zaživijo Avsenikove večne melodije, ki segajo ne samo od Jožovca do Svete Neže, ampak preplavijo Gorenjsko, mojo deželo Slovenijo, čez Alpe in ves svet. Poskočna polka mi ponazarja odločno, pokončno in napredno držo deda in babice, nežen, čustven valček je očaral fante in dekleta v mladostni vnemi in jih povezal v ljubezni. Iskric želja se prenašajo na nas potomce, ki občudujemo te korenine, ta preprosti in tako lep (planinski) svet, kjer me dviguje v srcu, da poskočim in zavriskam, da stečem po livadi in zapojem ... Koliko je melodij, ki mi prihajajo v uho, koliko je refrenov, ki mi igrajo v podzavesti, in viž, ki jih mrmram v pozdrav dnevu.

Breze v vetru so kot sinonim melodije, ki je morala nastati na Brezjah, čutim jo, slutim, da je lahko samo tu, na tem kraju privrela na dan kot "Žegnan" studenec.

Navdušen sem in srečen, kajti kot prvorojenec Markovčeve Mire (poročene Papler) z Brezij pri Trziču sem detinska in prva otroška leta preživel pod Dobrčo, na travnikih, senožetih in poljih od Narta do Bošta, Motan in Slemenca do Hušice.

Spomini. Že v otroških letih sem strmел v strmine Kriške gore. Kot kratkohlačnik sem na Brezjah pri Trziču rad gledal v tržiške hribe. Iz Rov je segal pogled na Kovor, Pristavo, Križe. Iz daljave sem slišal pisk vlaka, kompozicija se je počasi mimo Križev pomikala proti Trziču.

Ko smo v Naklem zgradili hišo, je bil vlak še bližji, njegov prihod je kot cerkvena ura naznanjal ure dneva. Ob koncu tedna smo se vračali pod Dobrčo, k Markovcu na Brezje. Stari ata nas je popeljal z vozom ali sanmi iz Križev, skozi Kovor na Brezje, v vasico pod Blaško skalo in pripovedoval zgodbe o Kolovratu, Laškem in gori Dobrča. Vrvež vlaka je zamrl januarja 1966, vloga prevoznika je prevzel avtobus in iz Kovorja smo pešali na Hudo in skozi Hušico proti Brezjam.

Očetov fičko je brzel iz Naklega na Brezje. In v Senično, kjer je živel teta. Pogosteje so se naše poti zaključile v vasici med Udin borštom in Kriško goro. Po tetini smrti smo pri Šulu v Seničnem zgradili hišo in naša pota so na sprehodih vodila v Padroco, Novake, Vetrno, Gozd. Po poroki z ženo Sonjo sva se preselila in ustvarila družino v Seničnem, kjer je naša 'Šulovina'. Kot bi rekel stari ata, ki je izpod Dobrče zrl na deželo: po srcu ostajam bolj "Zaboštnik" kot pa "Polanec" na kranjski ravnini, kjer služim vsakdanji kruh.

Ko sem jeseni 2000 iskal fotografske motive, sem tod pod Dobrčo našel svoje mladostne sanje.

Ing. Drago Papler

V Trzič po ...

Slavko Avsenik, rojen 26.11.1929 v Begunjah na Gorenjskem, po domače Pr' Jožovc', se je v mladih letih navduševal nad diatonično harmoniko. Po opravljeni meščanski šoli je ostal doma na kmetiji, s harmoniko se je ukvarjal vse manj. V roke jo je vzel spet med služenjem vojaškega roka, ki ga je služil v športni četi kot državni reprezentant v smučarskih skokih (osebni rekord 74 metrov v Planici). Ko so ga prestavili v Kranjsko Goro, mu je prišla v roke klavirska harmonika, bela Hohnerica. Uročila ga je. Vedno več časa je prebil z njo, se sam naučil igrati nanjo in tudi v četi je bil tako na glasu glasbenika kot športnika. Najbrž je bil to prelomni čas v njegovem življenju: zapisal se je svoji

veliki ljubezni - glasbi. Poslej je Slavko v veseli družbi velikokrat igral na harmoniko. Slavčeve melodije so odmevale tudi pri Sv. Neži, to je na Brezjah nad Trzičem, v gostilni Pri Dolinšku. Tja je Slavko zahajal tudi zaradi gostilničarjeve hčerke Brigite, v katero se je zaljubil in se leta 1952 tudi poročil. Z ženo Brigito sta nekaj časa vodila gostilno Dolinšek pri Sv. Neži, a v tem ni bilo prave prihodnosti, ne zadostnega zaslužka. S kolesi sta se odpeljala v Ljubljano, kjer si je Slavko poiskal službo tekstilnega pletilca v tovarni Tonosa v Savljah. Z eno tovarniško plačo se je družina težko preživljala. Leto starejši brat Vilko (rojen 9.11.1928), že uveljavljen glasbenik v Adamičevem orkestru, je Slavku svetoval, naj proste ure namesto priložnostnemu zaslužku rajši posveti harmoniki, da ne zavrže svojega glasbenega daru. Po treh mesecih priprav je Slavko leta 1953 odšel na avdicijo na Radio Ljubljana. Radijski glasbeniki s tenkim poslušom za talente, kot Uroš Krek in Janez Bitenc, so ga sprejeli odprtih rok. Leta 1953 je nastal trio Slavka Avsenika, ki je prerasel v Gorenjski kvartet in Kvintet bratov Avsenik.

(Viri: Drago Papler - 40 let hitov, 40 let Avsenikov, Založba Obzorja, Glasbeno založništvo Helidon, 1993.)

Ing. Drago Papler

Na Policijski postaji Tržič smo gostili malo šolo

Policista otrokom zavezuje rumene rutice okrog vratu in podeljuje kresničke.

Enajstega septembra smo na Policijski postaji Tržič v sodelovanju s predstavnikom sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu g. Jakom Šterom gostili malo šolo iz vseh tržiških vrtcev. Vsakemu otroku smo dali rumeno rutico in kresničko. Vsem skupaj pa smo pojasnili pravičen način obnašanja v prometu. Od

Ogled policijskega vozila od znotraj

vrtcev do policijske postaje so se v spremstvu vzgojiteljic in pod budnim očesom policista otroci podali kar peš in že med potjo spoznavali prometna pravila. Otroci so bili poleg pridobivanja novih izkušenj v prometu navdušeni še nad delom policistov in nad njihovo opremo, ki smo jim jo podrobno predstavili. Rahlo razočaranje pa so kazali ob odsotnosti policijskega psa Rekse, za katerega so kazali še posebno zanimanje.

S skupnega druženja so se otroci, sedaj že opremljeni z rumenimi ruticami in kresničkami, ponovno podali peš proti svojim vrtcem.

Pri vsem skupaj pa velja opozoriti na pravne določbe, ki se navezujejo na udeležbo otrok v prometu.

Zakon o varnosti cestnega prometa namreč v 80. členu določa, da morajo biti otroci kot udeleženci v cestnem prometu deležni posebne pozornosti in pomoči vseh drugih udeležencev. Otroci pa smejo v cestnem prometu samostojno sodelovati šele, ko so se starši, posvojitelji, rejniki ali skrbniki prepričali, da so sposobni razumeti nevarnosti v prometu in da so seznanjeni s prometnimi razmerami na prometnih površinah, kjer se srečujejo s prometom. Otroci morajo imeti na poti v vrtec, v prvi

razred osnovne šole ter domov spremstvo. Spremljevalci so lahko tudi otroci, stari od 10 do 14 let, če to dovolijo starši otroka.

Zakaj rumene rutice in odsevniki? Zakon o varnosti cestnega prometa v 81. členu namreč določa, da morajo vsi otroci ponoči in ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti nositi, na vidnem mestu, predpisan odsevnik (kresničko). Otroci, ki obiskujejo malo šolo ali prvi razred osnovne šole, morajo na poti v vrtec oziroma šolo in iz nje nositi poleg odsevnika tudi rumeno rutico, zavezano okrog vratu.

Ob uspešno izvedenih aktivnostih ob začetku novega šolskega leta se za sodelovanje še posebej zahvaljujemo g. Jaku

Gasilski posnetek otrok s policajem na PP Tržič

Šteru, predstavniku sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, članom združenja šoferjev in avtomekanikov, učiteljem osnovnih šol in vzgojiteljicam tržiških vrtcev.

Marjan Anzeljc,
komandir Policijske postaje Tržič

Srečno pot v šolo in vrtec

V začetku septembra se je na območju tržiške občine prvič podalo v šolo 147 otrok. Za njihovo varnost v prometu so v prvi vrsti poskrbeli starši, s svojimi aktivnostmi pa seveda tudi učitelji, vzgojitelji, policisti, predstavnik sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter člani združenja šoferjev in avtomekanikov.

Vsako leto se najmlajša populacija udeležencev v cestnem prometu sooča s številnimi nevarnostmi na cesti in ob njej, bodisi zaradi nepoznavanja osnovnih zakonitosti obnašanja v cestnem prometu ali pa zaradi malomarnega in nevsnega obnašanja voznikov do te populacije.

Ti najmlajši udeleženci so otroci, ki so prvič samostojno udeleženi v cestnem prometu, s tem ko začnejo obiskovati prvi razred osnovne šole oziroma malo šolo. Nekaj o prometu ti otroci že vedo, saj jih

vsako leto obiščemo tako v mali šoli kot v prvem razredu, vendar je to še vedno premalo. Z namenom, da bodo ti otroci in tudi drugi, ki obiskujejo že višje razrede, prišli varno v šolo in iz nje, jim moramo z našim razumevanjem, spoštovanjem in navsezadnje delom, to tudi omogočiti.

Kljub temu pa ni organizacije, sveta ali združenja, ki bi lahko nadomestil starše, ki morajo svojega otroka o prometu primerno izobraziti. Nikoli ne smejo pozabiti, da obnašanje staršev v prometu budno opazujejo otroci. Starši naj zato prometna pravila otrokom pojasnjujejo večkrat in počasi, da si jih bodo lahko dobro zapomnili. Najpomembnejše pri tem je, da se spustijo na telesno višino svojih otrok, saj je svet iz njihove perspektive, ko ne vidijo čez živo mejo, smetnjak oziroma jim je vsaka trava previsoka, zelo drugačen od našega. Otroci so nepredvidljivi in svoje odločitve uresničujejo tisti hip, ko se domislijo, in brez premisleka. Mislijo, da se avto lahko takoj ustavi in da jih voznik vidi, če oni vidijo vozilo. Otrokovo pozornost bolj usmerjata radovednost in dogajanje okoli njega kot razum.

Velja opozoriti, da so bili otroci in mladostniki na območju naše občine letos udeleženi že v 13 prometnih nesrečah, pri čemer so jih 8 povzročili sami. Pri tem je bil 1 otrok hudo telesno poškodovan, 8 lahko telesno poškodovanih in 7 brez poškodbe.

V prvih dneh septembra so policisti Policijske postaje Tržič obiskali učence 1. razreda vseh osnovnih šol in njihovih podružnic v naši občini. V razgovorih z učenci smo pojasnili, kako se morajo varno vključiti v promet, kot pešci ali kot potniki v osebnih avtomobilih oziroma avtobusih. Vsak otrok je prejel pobarvanko, izdelano na generalni policijski upravi. Z vsebino pobarvanke smo otroke temeljito seznanili. Vsi otroci pa bodo s pravilno pobarvanimi pobarvankami sodelovali v nagradni igri. Deset izžrebanih srečnežev se bo kasneje udeležilo dneva odprtih vrat na Policijski upravi Kranj.

Marjan Anzeljc,
komandir Policijske postaje Tržič

Nedolžne žrtve mladosti

Ob poslušanju svoje najljubše pesmi prebiram današnji časopis. Naenkrat zagledam naslov, "Še ena nedolžna žrtev". Z velikim zanimanjem preberem sporočilo. Na mojo veliko žalost ugotovim, da je komaj štirinajstletna deklica umrla zaradi prevelike

Srečno na poti v šolo

V mesecu septembru so ponovno pričeli zvoniti šolski zvonci, ki vabijo naše mlade nadebudneže v hrame učenosti. Mnogi učenci prihajajo v šolo z veseljem, velikim pričakovanjem ter željo po novem znanju. Starši jim želimo veliko sreče ter jih v mislih spremljamo ob njihovem prizadevanju v šoli. Na njihovi poti v šolo in iz nje se sprašujemo, ali so prišli srečno, ali so zamudili, so prišli suhi. Mnogi si prizadevajo, da bi bila njihova pot resnično VARNA.

Tako vidimo, da ob začetku šolskega leta policija na vseh križiščih in prehodih za pešce v bližini šol s svojo prisotnostjo pomaga mladim. Pri tem delu so priskočili na pomoč tudi člani združenja šoferjev. Prav tako smo opazili, da na novo pleskajo cestne oznake.

Ob vsej tej prizadevnosti za varno pot v šolo opažamo, da je mnogo pasti, ki kličejo, da moramo v najkrajšem času nekaj storiti. Pregovor pravi, da je po toči zvoniti prepozno. Zato bo tudi po nesreči prepozno za izgovore.

Rad bi opozoril, da so naše ceste, ki vodijo v šolo, na mnogih odsekih preozke in neosvetljene. Te razmere se v zimskem času zaradi snega in poledice še poslabšajo. Vem, da je v naši občini veliko poti, ki kličejo k takojšnji

količine mamil. Zraven članka je fotografija njene matere z objokanimi očmi. Kako grozno se mora počutiti, si mislim. Svojo hčerko je veselo in nasmejeno pustila na zabavo, s katere se ni več vrnila. Kot bi ji z dovoljenjem na zabavo dovolila vse.

Na žalost mnogih pa je to le še ena žrtev vedno hujše sovražnice mladih, DROGE!

Ta ena samcata beseda lahko povzroči veliko več prepirov, žalosti in gorja, kot si sploh lahko predstavljamo. Ko se sprašujemo, zakaj, kako in kdaj, največkrat nimamo odgovorov. Tako pač je. Vsaka generacija se je zabavala po svoje. Veliko let nazaj besede diskoteka sploh niso poznali. Bile so le zabave pri sosedih, vaše veselice in kmetijski sejmi. Tako kot si mladi ne moremo predstavljati, kako je bilo takrat, tako si tudi starejši ne morejo predstavljati, kaj vidimo v diskotekah in v poslušanju za njihova ušesa vse preveč hrupne in nerazumljive glasbe.

Alenka Meglič

izgradnji pločnika oziroma razširitvi cestišča, po katerem bi lahko pešci varno hodili.

Opozoril bi rad na dve kritični mesti. Eno je cesta skozi Snakovo v Križah, v smeri proti Golniku. Iz tega naselja hodi v šolo Križe veliko otrok. Na tem odseku se je zaradi možnosti, da vozniki kljub omejitvi dosežejo hitrosti do 100 km/h, zgodilo že veliko nesreč in le sreča je, da pri tem do sedaj niso bili udeleženi tudi otroci. Tu cesta na mnogih mestih omogoča srečanje le dveh avtomobilov, medtem ko se mora pešec umakniti na skrajni rob cestišča. Tudi cesta je slabo osvetljena in voznik težko opazi pešca. Drugi tak primer je v osrednjem delu vasi Križe, v smeri proti Pristavi. Tu je cestišče še ožje, saj tudi srečanje dveh avtomobilov ni možno brez odmika enega voznika na stranski odsek, bankino.

Zato ponovno v imenu vseh učencev in njihovih staršev zahtevam, da te odseke v najkrajšem času razširijo, saj nihče ne želi, da bi namesto šolskih zvoncev slišali zvonjenje iz cerkvenega zvonika, ki oznanja slovo.

Slavko Bohinc

Postali smo pravi mali šolarji

Otroci, ki obiskujejo vrtce zadnje leto pred odhodom v osnovno šolo, so v prvih dneh septembra postali pravi mali šolarji. Dobili so rumene rutice, ki jih bodo nosili vedno, kadar se bodo vključevali v promet.

Za otroke je bil to poseben dan, saj so jih iz vrtca do policije spremljali policisti in jih sproti seznanjali s pravili (hoja po pločniku, cestišču, prehod čez cesto). Na policiji jih je pričakal predsednik SPV gospod Jaka Šter, ki jim je za varnost podelil kresničke.

V razgovoru z otroki sta policista, gospod Varagič in gospod Perko, poudarila pomen

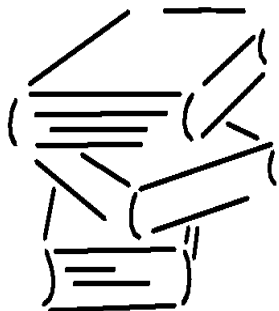
nošenja rumenih rutic in kresničk, otroci pa so zagotovili, da jih bodo redno uporabljali.

Z zanimanjem smo si ogledali še opremo, ki jo policisti uporabljajo pri svojem delu, prostore, v katerih vzdržujejo telesno pripravljenost. Ko so otroci lahko sedli v policijsko vozilo, bi se najraje z njim tudi odpeljali. No, otrokom iz Loma pod Storžičem je bilo to že nekajkrat omogočeno, saj je pot iz Loma v Bistrico kar precej dolga.

Vse udeležence v prometu prosimo, da še posebej pozorno spremljajo ravnanja otrok z rumeno rutico. Čeprav že veliko vedo o prometu, so njihova ravnanja še vedno zelo nepredvidljiva.

VVZ Tržič

2. tržiški sejem rabljenih šolskih knjig

Na prvi septembrski ponedeljek se je za tržiške osnovnošolce in srednješolce začelo novo šolsko leto, zato je Center za socialno delo Tržič tudi letos v prvem tednu novega šolskega leta organiziral tržiški sejem rabljenih šolskih knjig in učbenikov. Tudi na letošnjem sejmu smo poskrbeli za natančen seznam veljavnih učbenikov in šolskih knjig, ki ga vsako leto pripravi ministrstvo za šolstvo, da bi na ta način kupcem zagotovili strokovno pomoč pri nakupu.

Sejem je bil v petek, 7. septembra, z začetkom ob 15. uri v atriju občinske stavbe na Trgu svobode 18. Žal je šest pripravljenih stojnic, ki jih je kot svoj prispevek posodilo Komunalno podjetje Tržič, ostalo do zgodnjih večernih ur skoraj praznih. Nihče od tržiških dijakov in študentov očitno ni bil pripravljen učencem in dijakom prodati svojih rabljenih šolskih knjig, učbenikov, delovnih zvezko, ipd. Zato je kar precej tistih, ki so zase iskali manjkajoče šolske knjige vselej (pre)drage "šolarije" in želeli izkoristiti možnost ugodnega nakupa sedaj, ostalo razočaranih.

Morda bo ob začetku šolskega leta 2002/2003 bolje, kajti potrudili se bomo organizirati sejem tudi tretjič. Dejstvo je, da se prav vsi tržiški dijaki in študentje izobražujejo izven občine, zato je razumljivo, da je marsikomu zanimivejši sejem rabljenih šolskih knjig v Kranju ali v Ljubljani. A nakup cenejših učbenikov je odlična možnost, da se družinski izdatki za šolarje vsaj nekoliko zmanjšajo.

Silva KOŠNJEK,
prof.soc.pedag

Čas dopustov nekoliko drugače

V poletnem času, ko si večina ljudi nabira novih moči v hribih in na morju, je v vrtcu še vedno živahno, saj veliko otrok vrtce obiskuje tudi v tem času.

To pa je tudi čas, ki je najbolj primeren za večja investicijsko - vzdrževalna dela. V drugi polovici julija in deloma tudi v avgustu je bilo v vrtcu Deteljica v Bistrici pravo gradbišče. Upanje, ki sem ga avtorica članka izrazila ob otvoritvi fontane v septembru 2000, da moramo začeti z obnovo že skoraj tri desetletja starega vrtca, se je začelo uresničevati. Z vodjo Urada za družbene dejavnosti Tržič, gospo Matejo Hafner Malovrh, je bilo že spomladi dogovorjeno, kaj bomo obnavljali v prihajajočem poletju. Brez finančnega sodelovanja Občine, ki je tudi lastnik vseh objektov, v katerih delujemo, ne bi bilo mogoče obnavljati, saj imamo že sprotnih, najnujnejših vzdrževalnih del v vseh vrtcih zelo veliko.

Obnova sanitarij in umivalnic je bil korenit poseg, saj je bilo treba zamenjati celotno instalacijo.

Najmlajši otroci (od 1 - 3 let) so dobili novo igralnico in spalnico, obe urejeni po zahtevah kurikularne prenov.

Zdaj, ko je življenje v vrtcu v polnem razmahu in je videti zadovoljstvo ob uporabi novih prostorov, si želimo pred-

vsem to, da bi med prihodnjimi dopustniškimi dnevi z delom še nadaljevali, kajti stara, dotrajana oprema in prostori kar kličejo po obnovi.

Nova podoba sanitarij ...

Na prireditev 'Ciciban, dober dan', ki je bila na prvo jesensko nedeljo, 23. septembra, ste si obnovljene prostore lahko ogledali in sami spoznali, zakaj so med drugim naši najmlajši tako zadovoljni!

VVZ Tržič
Ravnateljica Erna Anderle

Sanitarije v vrtcu med obnovo ...

Prenovljena igralnica ...

OBVESTILO

CENTER ZA SOCIALNO DELO TRŽIČ OBVEŠČA **PREJEMNIKE OTROŠKEGA DODATKA**, DA JE NA PODLAGI 40. ČLENA ZAKONA O DRUŽINSKIH PREJEMKIH (UR.L.RS. ŠT. 65/93, 71/94 IN 26/99) **TREBA PREDLOŽITI POTRDILA O ŠOLANJU ZA VSE OTROKE, STAREJŠE OD 15 LET.**

POTRDILA ZA ŠOLSKO LETO 2001/2002 JE POTREBNO PREDLOŽITI CENTRU **OSEBNO ALI PRIPOROČENO PO POŠTI, NAJKASNEJE DO 31.10.2001.**

V PRIMERU, DA POTRDIL DO NAVEDENEGA DATUMA NE BOMO PREJELI, OTROK OD 01.11.2002 DALJE NE BO VEČ UPRAVIČEN DO OTROŠKEGA DODATKA.

Planinski dom na Zelenici v izgradnji

Kar preveč je še živ spomin na dogodek, ko nam je požar uničil priljubljeni planinski Dom na Zelenici, ki ga upravlja in oskrbuje Planinsko društvo Tržič, v začetku decembra leta 1999. Kljub požrtvovalnim prizadevanjem tržiških gasilcev, ki so poskušali s vsemi razpoložljivimi sredstvi

in svojim pogumom čim bolj omiliti škodo, je objekt v veliki meri žal pogorel do tal. Ohranjena sta bila le odmaknjeni trakt proti električnemu transformatorju in vhodni prizidek pod bivšo teraso.

Seveda smo takoj pričeli z aktivnostmi, da bi lahko čim prej nadomestili uničeni objekt z novim. Že pred novim letom smo na žiro račun prejeli sredstva zavarovalnice Zavarovalnice Triglav, saj je bilo ugotovljeno, da je šlo za nesrečo, objekt pa je bil tudi požarno zavarovan. Zaradi zimskih razmer žal fizično na pogorišču ni bilo moč storiti ničesar in ruševine so nas kar predolgo spominjale na žalostni dogodek. Ko smo pregledovali dokumentacijo tega

objekta, smo žal ugotovili, da je nepopolna in neurejena, zato smo najprej stopili v stik s predstavniki pašnih skupnosti Smokuč-Rodne in Doslovče-Breznica, saj je stavbna parcela na ozemlju občine Žirovnica, pašne skupnosti pa so v postopku denacionalizacije pravkar dobili nazaj zemljišča planine Zelenica in Smokuške planine. Po večkratnih razgovorih in pogajanjih smo, do pomladi 2000, le dosegli dogovor in ga podkrepili s pogodbo, ki nam je omogočila nadaljnje aktivnosti.

V poletnem in jesenskem času smo, v skladu s pogodbo, pristopili k izgradnji dovozne ceste z Završnice, saj smo ugotovili, da bomo potrebno mehanizacijo in material za sanacijo ruševin in nadaljnjo gradnjo najlažje dostavili po njej. Tako smo do konca septembra sanirali pogorišče, na obstoječih temeljih zgradili betonsko ploščo in jo zaščitili z ustrezno izolacijo.

Medtem pa je potekal tudi postopek pridobivanja potrebnih gradbenih dokumentov, v katerem pa se je izkazalo, da je stavbno zemljišče, na katerem so temelji objekta pravzaprav last Občine Žirovnica, ki pa tudi želi podpisati z nami ustrezno pogodbo in nekako osporava legalnost obstoječe pogodbe med nami in pašnimi skupnostmi. Poleg tega pa pogojuje podpis pogodbe z ureditvijo odnosov med občino in pašnimi skupnostmi.

Tako v precepu različnih interesov in zaradi počasnosti birokratskih mlinov žal še danes nimamo vseh potrebnih dokumentov za gradnjo novega doma.

Kljub temu pa imamo že izdelan projektni načrt za nov planinski dom, ki bo nekoliko nižji in večinoma lesena lična brunarica, ki bo, upam čimprej, lahko dajal zavetje vsem planincem in smučarjem, ki radi zahajajo v to čudovito okolje.

V kar največji meri se bomo trudili, da bomo čimprej zbrali potrebno dokumentacijo in pristopili k dokončni izgradnji objekta. Poleg tega pa bomo morali zbrati tudi še nekaj sredstev, saj zgolj skromna zavarovalnina ne bo dovolj. Vsaka pomoč ali pobuda z vaše strani je zato še kako dobrodošla, saj je v skupnem interesu vseh nas, da bi Dom na Zelenici lahko spet čimprej začel opravljati svoje poslanstvo.

Marjan Salberger
Predsednik PD Tržič

Raziskovalni tabor - Mladi in narava

OŠ Bistrica - Tržič že več let organizira tabor za boljše učence bodočih osmih razredov. Letos se je tega tabora udeležilo 18 učencev; poleg biologov in geografov tudi zgodovinarji. Tabor je potekal v ČŠOD v Bohinju od 27.8. - 31.8. 2001 pod vodstvom učiteljic: Tonice Marin, Romane Godnov in Marte Frantar.

V tem raju pod Triglavom smo organizirali biološko, geografsko in zgodovinsko delavnico. Učiteljica Romana Godnov je vodila mlade biologe, ki so spoznavali rastlinstvo, ugotavljali zdravilnost in uporabnost rastlin in jih določali s pomočjo rastlinskih ključev.

Geografska skupina pod vodstvom Tonice Marin je proučevala relief, delovanje ledenikov in rek ter visokogorski kras. Vse podatke so orientirali na karti in sproti reševali naloge.

Zgodovinska skupina je pod vodstvom avtorice članka raziskovala zgodovino Bohinja, izvor imena Bohinj, kulturno dediščino in bohinjsko govorico. Obisk Oplenove hiše v Srednji vasi, Planšarskega muzeja, mlina in žage v Stari Fužini, ogled kozolcev topolarjev v Studorju, cerkve sv. Janeza je mladim zgodovinarjem veliko razkril o preteklosti Bohinja. Zelo so jih zanimale pripovedke o nastanku Bohinja in bohinjsko narečje.

Učenci so z učiteljicami vsako dopoldne odhajali na teren. Ogledali so si korita Mostnice, šli peš okrog jezera in se povzpeli na Komno. Pridobljeno znanje so predzadnji dan prenesli na plakate in jih zvečer predstavili drugim skupinam. Vsaka skupina se je predstavila tudi s prelepo dramatizacijo, ki bi jo bili veseli v vsakem gledališču. Zaključek ob tabornem ognju je trajal dolgo v noč.

Zadnji dan smo si Bohinjsko jezero ogledali še z ladje. Niti dež ni pokvaril lepega razpoloženja. Tabor je prehitro minil. Upam, da bodo učenci pridobljeno znanje koristno uporabili pri nadaljnjem šolanju in se kdaj spomnili svojih učiteljic.

Marta Frantar

Srečanje biologov Slovenije

V soboto, 1. septembra 2001, je bilo v Tržiškem muzeju strokovno srečanje in delovni sestanek vodij študijskih skupin predmetne skupine za biologijo Slovenije.

Na srečanju je bilo prisotnih devetin-dvajset biologov in biologinj iz različnih koncev Slovenije. Sestanek je vodila prof. Minka Vičar, vodja predmetne skupine za biologijo pri Zavodu Republike Slovenije za šolstvo.

Pred strokovnim sestankom jim je g. Jernej Kosmač na kratko predstavil svojo domačo in umetnostno obrt. Po končanem sestanku so si ogledali naš muzej in Kurnikovo hišo, žejo in lakoto so si potešili v prijazni pizzeriji "Pod gradom", nato pa so odšli v muzej Lovci na mamute, kjer jih je g. Kovač, ki je dal tudi pobudo za tovrstno srečanje v našem kraju, popeljal po svojih zbirkah v muzeju, nakar je skupina odšla še v Dovžanovo sotesko.

Bilo nam je v čast, da so za svoje strokovno srečanje izbrali prav naš kraj in naš muzej.

Upamo in želimo, da bodo vodje skupin vplivali v svojih aktivih na to, da bodo učitelji v Tržič pripeljali še več učencev in učenek.

V zahvalo smo prejeli pismo:

ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA ŠOLSTVO (OE LJUBLJANA)
Vodja predmetne skupine za biologijo
Minka Vičar:

"Spoštovani!

V soboto, 1. septembra 2001, smo izvedli del sestanka vodij študijskih skupin za biologijo tudi z vašim prispevkom in vodenjem po vašem muzeju. Vaš program je bil zelo bogat, prav tako pogostitev. Pokazali ste nam veliko zanimivosti, na katere bodo vodje študijskih skupin opozorili svoje učitelje. Udeleženske in udeleženci sestanka so bili zelo zadovoljni.

V mojem in njihovem imenu se vam zahvaljujem za vaš prispevek in gostoljubnost. Še naprej uspešno delo in lep pozdrav."

Melanija Primožič

Snovanja

Razlagati, kaj knjiga pomeni meni, tebi, njemu, kako in kje nagovori, kako prebudi nova in stara spoznanja, je moč v tolikih odtenkih, kolikor je ljudi, ki berejo. Branje ostaja intimno dejanje, dihanje duše.

Ob čas, ki ga vsakdo potrebuje samo zase, se zliva čas, ki ga človek, ki je družbeno bitje, mora podeliti s soljudmi. Ali je bilo včasih druženja zares več kot danes? Pravijo da. Nekoč je veselje nad opravljenim težkim delom sprožilo ples in veselico, sedaj se mnoge organizacije, društva, inštitucije ... trudijo in pripravljajo krožke, tečaje, seminarje.

Knjižnica dr. Toneta Pretnarja je druženju, sodelovanju in ustvarjanju otrok letos že deseto leto zapored namenila počitniške delavnice. Otroci so takrat odtegnjeni varuški televiziji, postopanju po cesti, razvijajo svoje talente in vsi veseli odnesejo včasih že kar umetniške izdelke domov. Vsak in vse oblike, ki mladim pomagajo kakovostno preživeti prosti čas, so pozitivne.

Poleg otrok tudi druge generacije potrebujejo možnosti priti skupaj, ustvarjati, se nekaj novega naučiti, poklepetati, se razvedriti. Nič več ni tako nova formulacija o vseživljenjskem učenju in o univerzi za tretje življenjsko obdobje.

Na izražene želje smo se v Knjižnici dr. Toneta Pretnarja odzvali in tako v tej jeseni vabimo na dve delavnici, namenjeni odraslim. Ob okroglem klekljarskem punklju bo veliko prostora za vse, ki bi se radi naučili-e klekljati. Predvideni termin je čas od oktobra do novembra. Takoj nato pa sam čas kar kliče k izdelovanju adventnih venčkov in ikeban.

Posebej bi radi sporočili, da starejši Tržičani, čeprav težko ali pa sploh ne morete priti po vseh stopnicah v knjižnico, lahko vseeno pridete do dobrega branja. Preprosto telefonirajte v knjižnico (tel. 592 38 83), povejte svoje želje, naš potujoči knjižničar Janez Bohinec pa vam bo knjige dostavil na dom.

Dan duševnega zdravja

10. oktober

Ni zdravja brez duševnega zdravja!

Deseti oktober je dan duševnega zdravja in je namenjen temu, da se spomnimo, da v življenju ni vse samo fizično zdravje. Glede na hiter tempo današnjega življenja je še kako pomembno, da zase najdemo tudi trenutke sreče, zadovoljstva in uspeha. Slednji nam dajejo moč za lažje

soočanje in premagovanje ovir, ki jih vsak dan srečujemo na svoji življenjski poti. Pa vendar se vseeno lahko zgodi, da se pojavi duševna stiska, ko je vsega preveč. Pomoč poiščemo pri zdravniku, šele takrat, ko smo že povsem na robu svojih zmogljivosti in moči. Zato je ta dan namenjen vsem nam, da se spomnimo, da moramo za svoje duševno zdravje poskrbeti sami in da se spomnimo vseh tistih, ki v svoji boleznini trpijo tiho in osamljeno.

Na področju duševnega zdravja delujemo tudi društva, ki izvajamo različne programe za ljudi z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju, ljudi v duševni stiski in za njihove svojce. V društvu Ozara izvajamo terensko delo, imamo skupino za samopomoč, klub svojcev in klub prostovoljcev.

Usmerjeni smo tudi navzven. V oktobru oz. novembru bomo pripravili predavanje o motnjah hranjenja, na Radiu Gorenc pa o duševnem zdravju govorimo vsak tretji četrtek v mesecu ob 20.00 uri. V naše delo sedaj uvajamo tudi novost: to so mesečna srečanja za vse, ki smo kakorkoli povezani z društvom Ozara, za aktivnosti pa se bomo dogovarjali sproti. Za dodatne informacije se lahko obrnete na društvo Ozara, Kidričeva 6, 4000 Kranj, tel. 04/ 23 62 610.

Nataša Novak
Vodja enote Ozara Kranj

Marinka Kenk-Tomazin

Jesenska trgatev v knjižnici

Že deset let je minilo, kar je Knjižnica dr. Toneta Pretnarja prvič v dveh šole prostih poletnih mesecih potegnila tržiške otroke z ulic in dolgočasje v dejavne, ustvarjalne in družabne počitniške delavnice.

V teh letih je mnogo otrok razvijalo svoje talente in večalo občutek lastne sposobnosti in vrednosti z izdelki, ustvarjenimi na delavnicah v knjižnici.

Vsaka delavnica poteka en teden in nekateri otroci sodelujejo v več delavnicah. Letos so v prvi delavnici pod mentorstvom Joži Pethove ustvarjali slike iz semen in res je, pika na pikico, nastala lepa slička. S

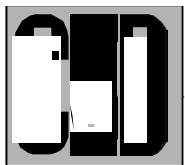
kakšnim upravičenim ponosom nosijo mojstrsko izdelane nahrbtnike iz usnja dekleta, ki so pod vodstvom Mari Bečan izdelovale iz usnja tudi denarnice, etuije za očala, peresnice, ovitke za knjige ... Tretjo delavnico je vodila Mateja Teran in tudi čipke so material, ki nariše sliko. Tudi če se ponovi vsako leto, je slikanje na steklo ponudba, ki množično pritegne otroke. V spodnjem nedodelanem prostoru se je ob Ani Maršič trlo majhnih, večjih ter velikih otrok, ustvarjenih izdelkov je temu primerno veliko in lepih. Mentorica Evelina Guček je pomagala sešiti čisto prave pisane odevce iz krpic in mali bratec prizadevnega ustvarjalca Anžeta se greje z eno in kobaca po njej. V šesti delavnici so novi materiali omogočili, da so otroci porisali svoje majice, nogavičke, kamne, školjke in se okrasili z ogrlicami in zapestnicami. Delavnico je vodila Tanja Tomazin. Zadnjo, sedmo delavnico je vodil Jože Logar in z otroki naštudiral igrice Jane Milčinski, Zakaj kače nosijo očala.

To kačjo nečimrnost, ki ponazarja našo človeško nečimrnost, so potem odigrali 13.

septembra, ko smo na ogled postavili izdelke s počitniških delavnic in hkrati zaključili slovenski knjižni kviz. Letos so šolarji preko kviza podrobneje spoznali Josipa Jurčiča in Dolenjsko, ki je bila zibelka mnogim ustvarjalnim ljudem. Vemo, da je to za obremenjene otroke še dodatno breme, prinaša pa tudi nova znanja in vznemirjenje, ko čakajo, kdo bo izžreban za glavno nagrado in poslan v Ljubljano, kjer bodo posneli tv oddajo, ter kdo bo dobil knjižne nagrade. Letošnja prvonagrajenka je Simona Potrebuješ, učenka 5. razreda OŠ Zali rovt, zato 3. oktobra potuje v Ljubljano.

Tržiške poletne prireditve zajamejo bolj odrasle Tržičane, manj najmlajše in šoloobvezne otroke. Mislimo, da počitniške delavnice sadijo v ta okvir in bi jih prihodnje leto kazalo tudi formalno vanje vključiti.

Marinka Kenk-Tomazin

Denarna socialna pomoč po novem

Na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 26/01), ki je stopil v veljavo 1. septembra 2001, je denarni dodatek (ter denarni dodatek za premostitev trenutne materialne ogroženosti) in denarno pomoč kot edini vir preživetja zamenjala denarna socialna pomoč, s katero se upravičencu za čas bivanja v Republiki Sloveniji zagotavljajo sredstva za zadovoljevanje minimalnih življenjskih potreb v višini, ki omogoča preživetje.

Upravičenci do denarne socialne pomoči so osebe, ki si zase in za svoje družinske člane sredstev v višini minimalnega dohodka ne morejo zagotoviti, iz razlogov, na katere niso mogle oziroma ne morejo vplivati, in so izčrpale vse druge možnosti za pridobitev sredstev za preživetje.

Višina denarne socialne pomoči:

- v primeru, da samska oseba oz. družina nima lastnih dohodkov, bo v obdobju od 1.9.2001 do 1.7.2002 samska oseba in prva odrasla oseba v družini (vlagatelj) upravičena do 30.354 tolarjev denarne socialne pomoči, druga odrasla oseba (vlagatelj, zakonec, partner ...) do 26.560 tolarjev, otroci do dopolnjenega 18. leta oziroma do konca rednega šolanja pa do 11.383 tolarjev mesečno. Osnovni znesek minimalnega dohodka se bo usklajeval enkrat letno, in sicer v mesecu januarju za indeks cen življenjskih potrebščin;

- v primeru, da ima samska oseba oziroma družina dohodke, bo upravičenec upravičen do razlike med minimalnim dohodkom, ki pripada upravičencu, in njegovimi dohodki, ki jih je prejel v zadnjih treh mesecih pred mesecem vložitve vloge, pri čemer se upoštevajo vsi dohodki, razen tistih, ki so izrecno izvzeti. Enkratni prejemki v višjih zneskih se upoštevajo tudi, če so bili prejeti pred obdobjem treh mesecev pred mesecem vložitve vloge, upošteva pa se tudi premoženje.

Krivdni razlogi:

ne glede na pomanjkanje sredstev za preživetje pa oseba ni upravičena do denarne socialne pomoči v primerih, ko se ugotovi, da je brez teh sredstev po svojih krivdi.

Vloga za denarno socialno pomoč:

vložiti jo je potrebno pri pristojnem centru za socialno delo na posebnem obrazcu (obrazci bodo na voljo na centrih za socialno delo), priložiti pa bo potrebno dokazila, ki so navedena na koncu obrazca.

Trajanje pravice:

- prvič se dodeli največ za tri mesece,
- ponovno se lahko dodeli največ za šest mesecev (odvisno od okoliščin; presodi

jih uradna oseba na centru za socialno delo),

- v primerih, ko ni mogoče pričakovati izboljšanja socialnega položaja upravičenca (starost nad 60 let, bolezen ali invalidnost), se lahko dodeli največ za obdobje enega leta,
- upravičencu nad 60 let in tistemu, ki je trajno nezmožen za delo in ki je brez vsakršnih dohodkov oziroma prejemkov ter brez premoženja in nima nikogar, ki bi ga bil dolžan in sposoben preživljati, in živi doma, se dodeli trajna denarna socialna pomoč.

Povečanje denarne socialne pomoči:

- za dodatek za pomoč in postrežbo, če je upravičencu za opravljanje osnovnih življenjskih potreb nujna pomoč druge osebe in te pomoči ne prejema iz drugega naslova, in
- za najemnino, če je upravičenec dolžan plačevati najemnino za stanovanje, vendar največ v višini 25% osnovnega zneska minimalnega dohodka (pomoč pri plačilu najemnine se bo dodeljevala do ureditve subvencij najemnine po stanovanjskih predpisih).

Izredna denarna socialna pomoč se lahko dodeli v izrednih okoliščinah. To pomoč se lahko dodeli tudi v primerih, ko upravičenec sicer presega "cenzus" za dodelitev denarne socialne pomoči, a se je iz razlogov, na katere ni mogel vplivati, znašel v položaju materialne ogroženosti.

Silva KOŠNJEK, prof.soc.pedag.

Kreditni za razvoj podjetništva

"Garancijske sheme"

Občina Tržič je s trajnim denarnim vložkom pristopila k skupnemu kreditiranju v projektu "Garancijske sheme", ki ga je pripravil Poslovno podporni center Kranj (BSC). Projekt je eden izmed instrumentov razvoja podjetništva. Osnovni namen tega projekta je:

- združevati sredstva, namenjena za finančno spodbudo za razvoj podjetništva,
- dajati garancije za vračilo dela kredita (do 50%),
- zniževati stroške za pridobitev kredita,
- posredovati pri bankah za boljše kreditne pogoje,
- sodelovanje občine v Garancijski shemi, ki skupaj z banko sodeluje o tem, kdo bo pridobil kredit pod ugodnejšimi pogoji in/ali garancijo za vračilo tega kredita.

S tem instrumentom podjetniki z nižjimi stroški postopka pridobijo kredite z bolj ugodnimi obrestnimi merami, hkrati pa jim največkrat ni potrebno zagotoviti hipotekarnih garancij (zastaviti svojo nepremičnino) za najeti kredit. Razpisana sredstva predstavljajo kreditni in garancijski potencial, kar za podjetnika pomeni, da ob izpolnjevanju določenih pogojev lahko zaprosi za kredit in/ali za garancijo za polovico kredita.

PREDNOSTI PRI PRIDOBITVI KREDITA?

- kredit z ugodnejšo obrestno mero (npr. TOM + 3,5%),
- v primeru, da garancijski sklad da banki samo garancijo, ne pa tudi depozita, podjetnik še vedno dobi kredit z ugodno obrestno mero (npr. TOM + 4,5%), nižje stroške obdelave kredita,
- odplačilno dobo 3-5 let, za turistične projekte 3-7 let,
- moratorij za vračanje kredita od 6 mesecev do enega leta.

PREDNOSTI PRI PRIDOBITVI GARANCIJE ZA NAJETI KREDIT?

- podjetnik lahko pridobi garancijo za vračilo najetega kredita v višini polovičnega zneska odobrenega kredita, če je le ta v višini od 1 do 10 mio SIT;
- del kredita, ki ni zavarovan v okviru Garancijske sheme, je ponavadi mogoče zavarovati s takimi oblikami zavarovanj, ki ne prinašajo večjih dodatnih stroškov (osebne menice, poročstva, vrednostni papirji), kar pomeni, da ponavadi hipotekarno zavarovanje in z njim povezani stroški odpadejo.

PRIDOBITEV KREDITA ALI GARANCIJE?

- na BSC d.o.o. Kranj podjetnik dvigne razpisno dokumentacijo in jo izpolni,

- vplača enkratno članarino,
- odda vlogo na BSC d.o.o. Kranj, Stritarjeva 5,
- vlogo obravnava banka, svoje mnenje posreduje občina,
- sklep o odobritvi kredita ali/in garancije sprejme kreditni odbor, ki deluje v okviru Garancijske sheme,
- sledi ureditev zavarovanja vračila kredita in sklenitev pogodb, nakar banka nakaže kredit kreditjemalecu.

DODATNE INFORMACIJE

Regionalna razvojna agencija Gorenjske, BSC Kranj d.o.o., Stritarjeva 5, Kranj
Tel: 04 20 15 414,
Fax: 04 20 15 420,
E-mail: info@bsc-kranj.si

- vlogo obravnava banka,
- sklep o odobritvi mikrokredita sprejme kreditni odbor, ki deluje v okviru Garancijske sheme,
- sledi ureditev zavarovanja vračila kredita in nakazilo 100.000 SIT/delovno mesto s strani podjetnika v t.i. sklad "MIKROKREDITI",
- banka nakaže mikrokredit.

DODATNI POGOJI

- podjetnik začetnik mora za pridobitev mikrokredita imeti napotnico ZRSZ,
- kreditjemalec mora za vsaj polovico kredita zagotoviti ustrezno zavarovanje,
- podjetje, ki odpira nova delovna mesta, mora v vlogi navesti, katere ljudi iz ZRSZ bo zaposlilo.

DODATNE INFORMACIJE

- Regionalna razvojna agencija Gorenjske, BSC Kranj d.o.o., Stritarjeva 5, Kranj (tel: 04 20 15 410, fax: 04 20 15 420, e-mail: info@bsc-kranj.si)
- ZRSZ - PE Kranj, Bleiweissova 8, Kranj (tel.: 04 28 06 100, fax: 04 20 11 490)

Mikrokrediti

Z BSC Poslovno podpornim centrom Občina Tržič prav tako sodeluje, tako da vlaga sredstva v sklad za odpiranje novih delovnih mest in pospeševanje samozaposlovanja. Projekt so poimenovali MIKROKREDITI, kjer združujemo sredstva z Zavodom RS za zaposlovanje in ministrstvom za gospodarstvo ter poslovno banko.

Naloga projekta je zagotoviti denarna sredstva za odpiranje novih delovnih mest s pomočjo ugodnejših kreditov, pri čemer pa je znesek ugodnejšega kredita na posamezno novo delovno mesto omejen na 1 mio SIT. Namen projekta je omogočiti začetnikom pridobiti kreditna sredstva za lažji začetek poslovanja, saj drugače kot začetniki ne morejo dobiti nobenih bančnih kreditov.

KOMU JE NAMENJEN MIKROKREDIT?

- delodajalcem (podjetjem in samostojnim podjetnikom), ki odpirajo nova delovna mesta in zaposlujejo nezaposlene, ki so prijavljeni na Zavodu RS za zaposlovanje,
- in podjetnikom - začetnikom, ki se v okviru ZRSZ zaposlijo sami.

KAJ JE MIKROKREDIT?

- kredit z obrestno mero TOM + 2%,
- odplačilna doba kredita je od 3 do 3,5 let,
- možnost koriščenja 6-mesečnega moratorija za odplačilo glavnice.

PRIDOBITEV MIKROKREDITA?

- na ZRSZ in BSC d.o.o. Kranj lahko podjetnik dvigne razpisno dokumentacijo,
- izpolni vlogo in jo odda na BSC d.o.o. Kranj, Stritarjeva 5,

Pospeševanje zaposlovanja v občini Tržič

Občina Tržič je v prejšnji številki "Tržičana" objavila javni razpis za dodelitev sredstev za pospeševanje zaposlovanja v občini Tržič v letu 2001. Razpisana sredstva se dodeljujejo v obliki nepovratne subvencije za samozaposlitev brezposelne osebe, zaposlitev presežnega delavca ali brezposelne osebe za nedoločen čas in za zaposlitev za čas opravljanja pripravništva. Javni razpis je še odprt, zato Urad za gospodarstvo Občine Tržič še vedno sprejema vloge. Sredstva iz naslova tega razpisa bodo dodeljena prosilcem, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- je državljan RS,
- je bil prijavljen na ZRSZ najmanj štiri mesece pred zaposlitvijo,
- ima stalno prebivališče v občini Tržič,
- zaposlitev je bila sklenjena v letu 2001,
- ima sedež dejavnosti v občini Tržič (velja za primer samozaposlitve).

Podrobnejše informacije so navedene v javnem razpisu, ki je bil objavljen v občinskem glasilu "Tržičan" (izšel 30. avgusta 2001).

Katarina Turk

Srednja šola za umetno obrt z restavratorstvom v Tržiču

Želje po srednji šoli v Tržiču so bile izražene že pred desetletji, vendar pa so se bolj usmerjeno definirale po letu 1994. Leta 1995 se je občina odločila, da intenzivno pristopi k ustanovitvi šole, ki bi izobraževala na poklicnem ali srednjem nivoju, saj je bilo v zadnjih petdesetih letih izobraževanje v občini omejeno le na osnovno šolo. Glede na bogato kulturno dediščino v občini in močno obrtno tradicijo se je občina odločila, da svoje aktivnosti usmeri k ustanovitvi javne srednje poklicne šole za umetno obrt z restavratorstvom.

V ta namen je bil v letu 1995 na program PHARE Cross-Border Co-operation Slovenia/Austria prijavljen projekt "Secondary Technical Restoration School in Tržič", ki pa tedaj ni dobil podpore. Ne glede na to je občina z aktivnostmi nadaljevala, pripravila idejno zasnovo obnove stavbe in poskušala najti podporo pri državnih in drugih institucijah, pristojnih za področje poklicnega izobraževanja in ohranjanja kulturne dediščine. V tem času je navezala stike z Občino Borovlje na Koroškem v Avstriji in Občino Brixen na Južnem Tirolskem v Italiji, kjer so pokazali interes po sodelovanju v fazi samega ustanavljanja in kasnejšega delovanja šole.

Leta 1996 so direktorji gorenjskih muzejev sprejeli izjavo, v kateri so podali ugotovitve, da obstajajo velike potrebe po konservatorskih delih na dediščini, za katero so zadolženi in s katero so podprli projekt ustanovitve šole na srednji stopnji, ki bi po njihovem mnenju vodil k večjemu osveščanju mladine o vrednosti kulturne dediščine in prizadevanjem, da se za njeno zaščito v smislu konserviranja in restavriranja vzgoji strokovni kader na peti stopnji izobraževanja.

V letu 1997 smo projekt ponovno prijavili na program PHARE Cross-Border Co-operation Slovenia/Austria in bili uspešni.

V obdobju po potrditvi sofinanciranja projekta iz programa PHARE je občina nadaljevala z aktivnostmi popularizacije projekta ustanovitve tovrstne šole in pridobila podporo naslednjih institucij:

- Carnice Region Rosental, Borovlje,
- Ministrstva za zunanje zadeve, Urad za Slovence po svetu,
- Andragoškega centra Slovenije,
- Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj,
- Ministrstva za kulturo, Uprave za kulturno dediščino.

Izvajalec prvega dela projekta je bil Gorenjski muzej Kranj, ki je ponudil mul-

tidisciplinarno projektno skupino strokovnjakov za izvedbo projekta. Projektno skupino je vodila ga. Barbara Ravnik Toman, univ.dipl.arheolog.

Projekt na podlagi navedenih analiz in na podlagi restavratorstva predstavlja izobraževalni program za naslednje poklice: umetni kovač, umetni mizar in umetni slikopleskar.

Pri odločitvi o obliki organiziranosti bodoče šole je prevladalo mnenje, da bi izobraževanje potekalo kot dveletno nadaljevanje šolanja, potem ko učenci zaključijo triletno poklicno izobraževanje. Med izvajanjem projekta se je izkazalo, da pogoji za njegovo izvedbo obstajajo in so realni. Šolski program je zasnovan na treh poklicih, za katere se je izkazalo, da so najbolj potrebni, da zanje obstajajo strokovnjaki, pa tudi delovna mesta oziroma možnost zaposlitve.

O izdelanih analizah projekta smo že seznanili ministra za šolstvo, znanost in šport v letu 2000, gospoda Lovra Šturma. Z njegove strani smo prejeli ustno izrečeno podporo, vendar nadalje nismo uspeli doseči podpore, ker je v tem času prišlo do zamenjave ministra. Trenutno čakamo sprejem pri sedanjici ministrici, gospe Luciji Čok, in upamo na pomoč ministrstva za šolstvo, znanost in šport pri ustanovitvi srednje šole za umetno obrt z restavratorstvom v Tržiču.

V mesecu juniju 2001 smo pristopili k Združenju zgodovinskih mest Slovenije s sedežem v Škofji Loki, ki v okviru registriranih dejavnosti združenja opravlja naloge sodelovanja z rednim šolskim in obšolskim sistemom, z namenom vplivati na vzgojo mladih o pomenu kulturne dediščine in vzpodbujati vse oblike izobraževanja na področju prenoje kulturne dediščine.

Članice združenja bodo za začetek organizirale šolo prenoje za ponovno pridobitev starih obrtniških znanj, vendar pa je potrebno na področju osnovnega izobraževanja v okviru ustaljene mreže poklicev v Sloveniji izučiti kader tudi za obrtniške poklice, potrebne za kvalitetno obnovo in prenojo kulturne dediščine ter s tem povečanje delovnih mest.

Vodja Urada za družbene dejavnosti Tržič
Mateja Malovrh,
univ.dipl.geog. in prof. zgod.

Saj ni res, pa je res!

Če nas pot zanese v stavbo občinske uprave po mostu čez reko Tržiška Bistrica in naprej do atrija, kamor so v času poletja na razne prireditve zahajali obiskovalci in zaradi vsakodnevnih potreb na občini ali na upravnih enoti RS, so tudi površni gledalci imeli poleg raznih novosti videti tudi stvari, ki niso okras mestu, ki ga tako opevamo, in ne v okras ožjemu mestnemu jedru.

Za kaj gre? Ko prečkamo Bistrico na mostu proti tržnici, atriju in uradnim prostorom Občine Tržič in Republiške uprave, nam pogled zastane na okvirjih, ki so na ograji mostu namenjeni za posode z okrasnim cvetjem, ki pa so letos celo poletje samevali, okvirji namreč.

Če ti pa pogled seže v nižje ležečo strugo Bistrice, boš opazil, da že celo poletje krasi ali bolje rečeno kazi poleg ostalega naplavljenega materiala naplavljenost drevo, posledica ene letošnjih povodnj. Sprašujem se, ali ob vsej tej ihti za postavitev novih in novih spominskih obeležij po Tržiču in širši okolici res ni navdiha, da bi dva ali trije delavci iz ekipe javnih del poprijeli za ustrezna orodja, se po kakšni gasilski lestvi spustili do drevesa, ga primerno razžagali in izvlekli iz struge.

Ko pa pridemo čez most, se nam oko mora ustaviti na zastavah ob steni desne stavbe, ki oklepa atrij občinskega poslopja. Ni treba biti ne vem kako ostroviden, zapazil boš pa lahko, da sta občinski zastavi, ki sta družici državni zastavi, že precej odsluženi.

Vse tri stvari so mogoče malenkosti z novostmi na drugih področjih, vendar pa je sramotno že to, da prav tam, kjer naj bi bilo vse v najlepšem redu, ne znamo popravljati in pospravljati.

Levovnikova čevljarska delavnica v Slovenj Gradcu

V začetku avgusta letos se je Tržiški muzej odzval povabilu Koroškega pokrajinskega muzeja Slovenj Gradec za pomoč pri ureditvi izložbenega okna ene najstarejših še delujočih čevljarskih delavnic na Slovenskem, ki ima zaradi celovito ohranjene opreme že pravi muzejski značaj. To je delavnica mojstra Levovnika, v čigar družini se je čevljarska tradicija ohranjala skozi tri rodove. V 20. stoletju je družina, ki je občasno zaposlovala več kot 15 pomočnikov, s svojim delovanjem dajala pečat mnogim slovenskim krajem in njihovem prebivalcem.

Po 2. svetovni vojni so precej sodelovali tudi s kranjsko Planiko in zanjo izdelovali težko delovno obutev za drvarje v Slavoniji in Banatu.

V delavnico vstopimo skozi vrata med dvema izložbenima oknom, ki sta sedaj opremljena z najbolj značilnimi izdelki mojstra Levovnika oz. predmeti (orodje, kopita, oprema) ter novim napisom, izdelanim po stari predlogi iz 30. let prejšnjega

stoletja. Delavnica obsega sprejemni prostor s pultom in manjšim skladiščem ter večjo delavnico kot posebnim delovnim prostorom, v katerem so ohranjene še številne police s kopiti, čevljarska delovna mizica, prirojevna miza in brusilni stroj, kar priča o tem, da je mojster še vedno ohranil precej ročnega dela daleč v današnji svet strojev in naprav. Prav tako je velikodušno odprl vrata svoje precej velike hiše s premnogimi sobami, v katerih je v času "velike družine" vrvelo življenje in so še prav tako opremljene s pohištvo, ki ga je podedoval po starših, spet drugega dobil za poročno darilo, ki ga spominja na pokojno ženo.

Mojster Levovnik na stara leta živi v tej hiši čisto sam s svojimi spomini in zbranimi predmeti, ki jih je v življenju zbiral z velikim znanjem in razgledanostjo, saj mu je občutek za te stvari nedvomno dala meščanska vzgoja, očetov poslovni talent in prijateljevanje z znanim slovenjgraškim župnikom Jakobom Sokličem (1893-1972), zbirateljem in ljubiteljskim umetnostnim zgodovinarjem, ki je leta 1937 za javnost odprl svojo zbirko, kasneje znano kot Sokličev muzej.

Nadaljnje sodelovanje s Koroškim pokrajinskim muzejem Slovenj Gradec pri muzeološki obdelavi in predstavitvi čevljarske rokodelske dejavnosti družine Levovnik za naš muzej pomeni velik strokovni izziv. Ponosni smo, da lahko posredujemo del specifičnega znanja in literature, ki je plod našega dela na področju slovenske čevljarske dediščine. Z izmenjavanjem občasnih razstav in informacij bomo na tak način počasi le postali bolj zanimivi tudi za širšo strokovno javnost.

Mojster Levovnik v sprejemnem delu delavnice v Slovenj Gradcu

Čevljarska delavnica mojstra Levovnika iz Slovenj Gradca je omenjena tudi v Mojstrovinah Slovenije, veliki knjigi "srečanj s sodobnimi rokodelci", kot jo je podnaslovil avtor dr. Janez Bogataj, znani slovenski etnolog. Knjigo si lahko ogledate tudi v strokovni muzejski knjižnici Tržiškega muzeja.

Tita Porenta,
kustosinja Tržiškega muzeja

NAGRAJENCI

V prejšnji izdaji glasila "Tržičan" smo zastavili tri nagradna vprašanja. Pravilni odgovori so:

1. Najplanina s planšarijo 2001 je planina PUNGRAT.
2. Na oddaji Dobro jutro, Slovenija na letnem kopališču v Trziču je bilo prisotno NM iz ARGENTINE.
3. Letno kopališče v Trziču praznuje 40. obletnico.

S pravilnimi odgovori so si nagrade prislužili:

1. nagrado (bon v vrednosti 5000 sit tovarne Peko):
VLASTA ŽARGAJ
Kovorska c. 49, 4290 Tržič

2. nagrado (bon v vrednosti 5000 sit tovarne Peko):
LOJZKA ERLAH
Kovorska c. 53, 4290 Tržič

3. nagrado (spominek tržiške legende Zmaj iz petelinjega jajca):
NIVES OMAN
Brezje pri Trziču 90, 4290 Tržič

Nagrade srečne izžrebanke na podlagi osebnega dokumenta dvignejo na Občini Tržič, na uradu za gospodarstvo in gospodarske javne službe od 1. oktobra 2001 dalje.

Tokrat vam zastavljamo nova nagradna vprašanja:

1. Katero čevljarsko podjetje je pred letošnjo Šušarsko nedeljo sredi Trziča, na Trgu svobode odprlo novo prodajalno?
2. Koliko skulptur Forme vive bo v letošnjem letu postavljenih v Trziču?
a. 4 b. 6 c. 10
3. Koliko parov čevljev je trenutno (v mesecu septembru) v prodaji v prodajalni s čevlji Peko Deteljica in v Diskontu?
a. 11 000 b. 21 000 c. 31 000

Odgovore pošljite na DOPISNICA, najkasneje do 17. oktobra 2001.

Želimo vam veliko sreče pri odgovorih; med pravilnimi bomo spet izžrebal tri nagrajence.

Nagrade bodo sledeče:

1. nagrada: Bon v vrednosti 5000 sit MM Style - a,
2. nagrada: Bon v vrednosti 5000 sit tovarne Peko,
3. nagrada: Spominek tržiške legende Zmaj petelinjega jajca.

Praznovalo je PGD Brezje pri Tržiču

V začetku meseca julija je vas Brezje pri Tržiču, ki leži pod Dobrčo, ob cesti Tržič - Begunje, na nadmorski višini 750 metrov, praznovala pomembne jubileje:

- 950 let prve omembe kraja Brezje - Sv. Neža,
- 50-letnico ustanovitve PGD Sv. Neža, ki se po preimenovanju imenuje PGD Brezje pri Tržiču,
- 30-letnico zgraditve doma družbenih organizacij in gasilskega doma.

Za zaznamovanje navedenih jubilejev je društvo izdalo ličen bilten, v katerem je njegov edini še živeči ustanovni član, gospod Milan Valjavec, objavil kroniko vasi Brezje pri Tržiču in kroniko ustanovitve prostovoljnega gasilskega društva.

Praznovanje jubilejev, ki je trajalo teden dni, se je začelo 1. julija s spominsko mašo za vse umrle člane in članice domačega društva. Maše so se udeležili gasilci v svečanih uniformah.

V četrtek, 5. julija, je bila sredi vasi organizirana velika meddruštvena vaja, ki se je je udeležilo 40 gasilcev, prvič je bilo na ogled novo gasilsko vozilo Volkswagen sinhro 4x4 transporter, letošnja največja pridobitev PGD Brezje pri Tržiču.

V petek, 6. julija, je bila svečana seja PGD, ki so se je udeležili poleg zastopnika Gasilske zveze Slovenije Vilija Tomata, Vladimirja Golteza, podpredsednika Gasilske zveze Tržič, Ivana Kokalja, predsednika KS Brezje, tudi člani sveta KS in veliko število krajanov. Po pozdravnem nagovoru Andreja Beštra, predsednika PGD Brezje pri Tržiču, je kroniko vasi in društva navzočim prebrala ga. Tonica Marin. Sejo je popestril tudi pester kulturni program, ki ga je pripravila Marinova s skupino gasilcev pionirjev in

pionirk. Seja smo zaključili s podelitvijo značk članom in članicam društva za doletno zvesto pripadnost društvu.

Proslava se je nadaljevala naslednji dan popoldne, 7. julija, s parado številnih gasilcev v svečanih uniformah in navzočih gostov. V svoji sredini smo gostili zastopnika GZS Vilija Tomata, komandanta okraja Celovec - okolica Christjana Lavssergerja, skupaj s 25 koroškimi gasilci; generalnega sekretarja mednarodnega srečanja gasilcev Sternfahrta Hansa Kernjaka, predsednike iz naslednjih gasilskih zvez: Bled - Bohinj, Jože Smole, Ivančna Gorica, Lojze Ljubič, poveljnik GZ Višnja Gora in Žužemberk, podpredsednik GZ Tržič Vlado Goltez, župan Občine Tržič, Pavel Rupar, ki je tudi boter našemu novemu gasilskemu vozilu skupaj z botrico gospo Vido Kokalj, Niko Legat, bivši poveljnik GZ Radovljica, Johan Pohanič in Hanzi Ogris, častna člana PGD Brezje pri Tržiču, Milan Valjavec, dobitnik nagrade Matevža Haceta in častni član GZ Tržič.

V paradi je sodelovalo 150 slovenskih gasilcev in 25 gasilcev z avstrijske Koroške, 18 praporov, 15 gasilskih vozil iz gasilskih zvez Tržič, Bled, Bohinj, Radovljica, Jesenice, Kranj in okolica.

Povorko so popestrili Pihalna godba Tržič z mažoretkami in številne narodne noše. Boter in botrica sta se na prireditveni prostor pripeljala na bogato okrašenem vozu 'zapravljujivku'. Parado je vodil višji gasilski častnik Gabrijel Eržen s pomočnikoma, strnilo pa jo je 15 gasilskih vozil, ki smo jih v častnem krogu popeljali skozi vas.

Na svečani proslavi pred gasilskim domom je predsednik domačega gasilskega društva Andrej Bešter v pozdravnem govoru orisal pomen praznika in se zahvalil vsem sponzorjem in darovalcem, ki so omogočili nakup novega gasilskega avtomobila. Občina Tržič je k nakupu prispevala dva mio SIT, medtem ko je GZ

Tržič bila pripravljena kriti edinole stroške zavarovanja in registracije vozila, navkljub dejstvu, da je na svojem računu tedaj imela skoraj 8 mio SIT.

Vse navzoče goste je pozdravil tudi Milan Valjavec, edini še živeči ustanovitelj Gasilskega društva Brezje pri Tržiču. Vsem se je zahvalil za 50-letno skupno delo in za vso nesebično pomoč, ki so jo s svojim požrtvovalnim delom prispevali nekateri že pokojni člani in članice.

Kroniko društva je prebrala ga. Tonica Marin, novi gasilski avto pa sta v uporabo društvu izročila boter in botrica, župan Občine Tržič Pavel Rupar in ga. Vida Kokalj. Kovorski župnik gospod Ivan Kos je blagoslovil naš novi avto.

Temu sta sledila pozdravna govora podpredsednika GZ Tržič, Vladimirja Golteza, in župana Občine Tržič, g. Pavla Ruparja. Slednji je poudaril velik pomen delovanja

društva v minulih petdesetih letih, pohvalil prizadevanja članov, članic in funkcionarjev društva ter poudaril, da ni moč prezreti napredka na gospodarskem področju društva in pri strokovnem izobraževanju članstva. Še posebej je pohvalil tudi krajan, ki so se izkazali ob letošnjih težavah, ki so nastale zaradi sebične odtegnitve finančne pomoči Gasilske zveze Tržič. Strnili so vrste in izdatno pomagali pri zbiranju sredstev za nakup avtomobila.

Sledila je še podelitev odlikovanj GZS in GZ Tržič in izmenjava spominskih daril.

Na koncu je predsednik društva vsem sodelujočim in gostom razdelil bilten društva "Brezje pri Tržiču - Sv. Neža: 950 let prve omembe vasi in 50 let prostovoljnega gasilskega društva", ki ga je društvu za njegov jubilej podaril ustanovitelj.

Vrhunec praznovanja je zaključila vaška veselica, na kateri so igrale Vesele Štajerke, ki so dodobra ogrele srca in podplate gostov ter krajanov in tako pomagale tudi k finančnemu uspehu jubileja.

Milan Valjavec

Staramo se - pa kaj zato

Nič ni tako sladkega, kot je življenje ...

Ko zapustimo delovno razmerje, se običajno ne ukvarjamo več s svojim poklicnim delom ali pa to vendarle počnemo, vendar v mnogo manjšem obsegu kot poprej. Po odhodu v pokoj čutimo potrebo, da bi čas, ki smo ga preživljali na delovnem mestu, uporabili za drugačno dejavnost. Toda, naj se ne zgodi, da začnemo razmišljati o tem šele, ko nam jutraj ni treba več oditi v službo. Koristno je, če se že prej ukvarjamo s kakšnim ljubšim razvedrilom, ki nam daje priložnost, da smo ustvarjalni. Nobene koristi nimamo od tega, da ležimo, lenuharimo, dremamo ali v nedogled prelistavamo časopis.

Nekoga veseli obdelovati vrt, vzgajati cvetje, ukvarjati se z vinogradom ali sadovnjakom. Nekdo drug uživa v družbi ovac, ptic in čebel. Posameznikom je najboljše razvedrilo sodelovati v kakšni družbeno-politični organizaciji. Drugega spet veseli dejavnost v športnem klubu ali v lovskem, planinskem ali turističnem društvu. Nekoga veseli zbiranje kovancev, medalj, znamk, značk, razglednic. Za

drugega je najlepši konjiček rezbarjenje, popraviljanje starih ur ipd. Nekoga najbolj veseli pisati pesmi, opisovati svoje življenje, zapisovati spomine, risati, slikati, modelirati. Nekdo bi raje pel v pevskem zboru ali igral kakšno glasbilo. Drugi spet najde zadovoljstvo, ko bere kakšen roman, gre v kino ali si ogleda gledališko predstavo. Več časa imamo za obisk knjižnic in čitalnic, za branje na klopi, travniku, doma v udobnem naslonjaču. Nekoga sprosti topla kopel ali poslušanje glasbe, obujanje prijetnih spominov.

V starejši dobi smo enako dovzetni za lepoto kot v mlajših letih. Neizčrpen vir lepote so narava, glasba, druženje.

In enega takih prijetnih trenutkov smo doživeli tržiški upokoјenci 21.08.01, ko smo se udeležili piknika, organiziranega na turistični kmetiji Trnovc. Pevski zbor je slavil 25-letnico obstoja, zato nam je zapel nekaj pesmi. Posamezniki smo se lahko med seboj pomerili v balinanju in pikadu. Mlada plesalca plesnega kluba M Tržič sta nam pričarala plesne figure v akrobatskem rock'n'rolu.

Izpeljali so občni zbor društva upokoјencev. Iz vrst udeležencev družabnega

srečanja je bila dana pobuda, da se v spomin žrtvam druge svetovne vojne tudi v Tržiču postavi spominsko znamenje. Pobudo smo podprli s ploskanjem. Predstavniki društva upokoјencev naj bi pomagal do uresničitve te pobude pri odgovornih v mestu Tržič.

In že smo se veselili ob zvokih prijetnih melodij. Plesišče se je pričelo polniti in počutili smo se vse mlajši.

Med udeleženci smo oživljali stara znanstva, spomine in prijateljstva. Prijazni gostinci so nas lepo postregli in prijetno druženje se je raztegnilo v noč.

F. Knific, M. Rakar

Javlja se invalidsko društvo Tržič!

V začetku letošnjega leta smo izgubili našega dolgoletnega predsednika Mata Mežka. Vsi člani smo globoko pretreseni.

Dobro, da imamo našo tajnico Jožico. Res, samo njej se imamo zahvaliti, da smo še vedno invalidsko društvo. In to pomlajeno, z novim predsednikom, veliko novimi člani in dobro voljo ter z željo narediti kaj dobrega.

No, za začetek smo imeli prelep izlet k Sv. Trojici v Slovenskih goricah. Obiskali smo rojstno hišo Rudolfa Maistra in njegovo bližnjo okolico. Res ni bilo harmonike, a sta bili med nami dve pevki, ki sta nam med vožnjo vseskozi prijetno prepevali. Tudi pokušino vina smo srečno prestali. Vsi zdravi in zadovoljni smo se vrnili v naš Tržič, kot pravijo, v "najlepše mesto".

V društvu smo doživeli tudi prijetno presenečenje.

31. avgusta smo v Podljubelju - tako kot vsako leto - pogostili naše težke invalide in ostale člane našega društva. Z nami so bili tudi tisti, ki nas imajo radi; obiskali so nas predstavniki Zveze delovnih invalidov Slovenije, predstavniki sosednjih gorenjskih društev invalidov. Župan Pavel Rupar nas je pozdravil s prelepim nagovorom, saj so njegove besede ganile vsakega poslušalca. Da pa nismo bili lačni, nam je gospod Janez pripravil imeniten srnjakov golaž, kuhan v kotlu. Bil je zares imeniten, kdor pa te "tonke" ni maral, je jedel klobase, prav tako "ta domače". Seveda je bilo dovolj tudi domače kapljice, za katero je poskrbel gospod Lado. Odkar je zapustil svoj avtobus, je v našem društvu vsem nam v veliko veselje.

Ker smo to srečanje pripravili dva meseca prej, kot smo ga imeli v programu naših aktivnosti, kljub vsemu ne želimo ničesar zamuditi, zato nas čakata še dva izleta. Prvi nas bo vodil v smeri Laškega, seveda tudi na martinovanje. Srečno!

Marija Magister

Srečanje invalidov v Podljubelju

Kot vsako leto, so se člani izvršnega odbora Društva invalidov Tržič odločili, da tudi letos organizirajo srečanje članov društva. Na srečanje so povabili tudi predstavnike drugih gorenjskih invalidskih društev, sekretarja Območnega združenja invalidov Gorenjske, Mirka Galičiča, ter častnega člana našega društva, župana Občine Tržič Pavla Ruparja in njegovo ženo.

Letošnje srečanje je bilo v petek, 31. avgusta, v Domu krajanov v Podljubelju. Invalidi so se srečali, da bi se ob pestrem programu povesečili in se med seboj spoznali. Tem za razgovor med invalidi nikoli ni dovolj, vendar je organizator upal, da se bodo vsaj en dan v letu sprostiti in skušali pozabiti na težave, ki jih ima vsak posameznik.

Večina povabljenih se je zbrala že ob 11. uri dopoldne. Po prisrčnem sprejemu jih je najprej nagovoril predsednik društva Ciril Justin, nato še sekretar združenja gorenjskih invalidskih društev ter predstavnik Zveze delovnih invalidov Slovenije, župan Pavel Rupar, predsednik gostujoče krajevne skupnosti Podljubelj Franci Janc. Predsednik društva je po pozdravnih nagovorih vse navzoče povabil na pogostitev.

Da ne bi bilo premonotono in predolgočasno, je tudi tokrat naš športni referent Janko Meglič poskrbel za razne družabne igre, ki so bile nagrajene. Za nagrade so poskrbeli prijazni donatorji, ki so se odzvali prošnji organizatorja in prispevali svoj delež. Vse skupaj je popestrila živa glasba. Na srečanju je igral ansambel Bon - Bon, pod vodstvom Marjana Boneta iz Tržiča.

Nekateri člani so ob glasbi zaplesali, tako da dobre volje ni zmanjkalo.

Čas veselja je hitro mineval, tako da so udeleženci v veliki meri vztrajali do 16. ure, ko so se že malce utrujeni odpravljali domov. Seveda je za brezplačen prevoz naših invalidov, tako kot vsa leta doslej, poskrbel gospod Grašič iz Križev.

Kljub skrbi, kako bo srečanje uspelo, si je organizator po končanem srečanju oddahnil, kajti dobil je občutek, da so bili vsi zadovoljni in da jim tovrstnih srečanj še primanjkuje.

Marta Mesarek

Gorenjski upokojenci so plavali

Društvo upokojencev Tržič je bilo 28. avgusta letos organizator 3. regijskega prvenstva Gorenjske v plavanju. Tekmovanje je potekalo na tržiškem letnem kopališču. Tekmovalo je 32 plavalcev iz šestih društev: iz Kranja, Gorij pri Bledu, Predoselj, Lesc, Železnikov in Tržiča. Tekmovali so v treh kategorijah in štirih starostnih skupinah.

Tržičani, nastopilo je 6 tekmovalcev, so se kar dobro odrezali, saj so dosegli naslednje rezultate :

V A kategoriji sta pri ženskah zasedli Katarina Studen - 3. in Zora Komac - 4. mesto, v moški konkurenci pa je bil Marijan Peharc prvi.

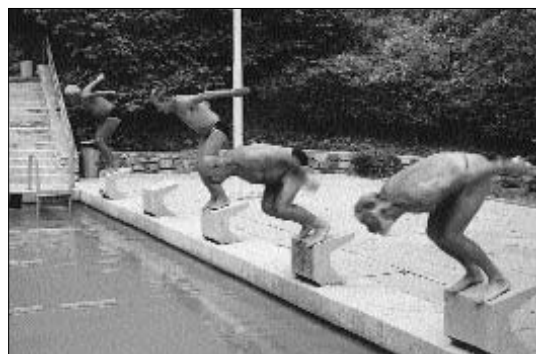
V B kategoriji sta pri ženskah zasedli Marija Bohinc - 2. in Marija Lavtar - 4. mesto, pri moških pa Jelko Krašovec - 3. mesto.

V prostem plavanju je Marija Lavtar zasedla 1. mesto, Marija Bohinc 3. mesto, pri moških pa Marijan Peharc 2. in Jelko Krašovec 3. mesto.

V maratonu so se izkazali Marija Bohinc z 2., Marija Lavtar z 8. in Marijan Peharc s 1. mestom.

Tekmovanje je bilo dobro organizirano in uspešno izvedeno, glavni organizator Alojz Trstenjak je bil s potekom tekmovanja zadovoljen. Tega dne se je še vreme kar dobro držalo.

Ana Marija Hafner

Gospodarsko ekonomska sekcija pri DU Tržič

Poletne počitnice so za nami, zato se je delo v posameznih sekcijah v DRUŠTVU UPOKOJENCEV že začelo. Člani so se sestali v četrtek, 13. septembra, in se pogovorili o svojem nadaljnjem delu.

Najprej so pregledali možnosti obnove sodelovanja s pobratenimi mesti, nato pa obravnavali osnutek programa dela za leto 2002. Ta program je razdeljen na tri področja:

- na ekspertno delo in projektne naloge,
- razvoj sekcije in njeno promocijo ter
- družbeno vlogo in na društveno dejavnost.

Osnutek programa so dobro pregledali in sklepe naravnali na prihodnje delo. Do konca leta bodo vsebino dela te sekcije še spremenili in prilagodili potrebam širše javnosti.

Člani so ljudje, ki lahko marsikje pomagajo z nasveti in svojim znanjem, le to bo potrebno izkoristiti.

Ana Marija Hafner

Občni zbor Društva upokojencev Tržič

V torek, 21. avgusta 2001, je bilo pod veliko streho turistične kmetije PR' TRNOVC' v Dupljah zelo živahno. Društvo upokojencev Tržič je namreč imelo občni zbor, ki je bil povezan s tradicionalnim vsakoletnim piknikom.

Avtobusi so pripeljali člane društva z vseh koncev občine na prijetno urejen prostor in uradni del se je kaj kmalu lahko začel. Med udeleženci so bili tudi številni povabljeni, saj so stiki med sosednjimi društvi in ustanovami zelo dobri.

Najprej je nastopil moški pevski zbor in s svojim koncertom obeležil 25-letnico delovanja.

25 let moškega pevskega zbora DU Tržič

25 let za pevski zbor pomeni lep jubilej. Moški pevski zbor DU Tržič ga je slovesno proslavil na občnem zboru, 21. avgusta. Velikemu avditoriju se je predstavil s polumnim koncertom, ki je bil v veliki meri dopolnjen tudi s spomini edinega pevca, ki je član zbora vsa ta leta, gospoda Aleša TIŠLERJA.

Ta je prisotne dodobra nasmejal, ko je pripovedoval dogodivščine z vaj in nastopov.

Da zbor zelo zavzeto vadi vsak teden, vemo vsi. V Tržiču ga lahko slišimo zelo pogosto, sodelujejo na različnih pevskih revijah, pod vodstvom gospoda Francija ŠARABONA dosegajo lepe uspehe in so dobrodošli povsod. Velikokrat nastopajo v Domu Petra Uzarja, kjer ga res radi poslušajo.

Razumljivo je, da se pevci v zboru precej menjajo. Doživljali so tudi krize in

vrhunce, vendar se jim je uspelo obdržati in delati naprej.

Še veliko uspehov !

Ana Marija Hafner

V uradnem delu občnega zbora so člani najprej poslušali vsa delovna poročila, nato finančno poročilo. Predsednik je predstavil celotno delo v vseh sekcijah, nato so se predstavili tudi vodje le-teh. Društvo je bilo zelo dejavno v športu, in sicer na enajstih različnih področjih. Na tekmovanjih so zasedi zelo lepe rezultate.

Zelo uspešno je bilo delovanje komisije za izlete. Potovanja so bila vsebinsko zelo

različna. Člani so lahko izbirali po svojih interesih, vsi so bili zadovoljni.

Tudi delo v komisijah je potekalo po predvidenem programu in v vseh štirih letih ni prihajalo do problemov. Finančno se je društvo dobro znašlo in skrbno gospodarjenje z denarjem je pri vsem imelo prednost.

V razpravi je bilo ugotovljeno, da je delo društva dobro. Zato pri volitvah ni bilo nobenega dvoma, da ne bi dosedanji predsednik gospod Peter BELHAR ostal na čelu še naslednja štiri leta.

Po uradnem delu so se vsi veselili ob dobri hrani in prijetni glasbi. Da se ne bi

dolgočasili, so bile različne družabne igre in zmagovalci niso ostali brez nagrad.

Tako je čas hitro minil in proti večeru lepega poletnega dne smo se udeleženci spet vrnili domov.

Ana Marija Hafner

Izlet na Kofce s stanovalci doma Petra Uzarja

Angelca Meglič in Marica Globočnik z oskrbnikom Doma na Kofcah, Janezom Vogelnikom

Že dolgo vemo, da domovi za stare danes niso več zadnja postaja v življenju. Vsakdo, ki prebiva v domu, lahko doživi še veliko lepega, seveda, če le more in mu zdravje to dopušča. Eden izmed glavnih motivov za delo vseh zaposlenih v domu je dvigniti kvaliteto bivanja na najvišjo možno raven.

Torek, 4. september 2001, je bil dan, ko smo se s sedmimi stanovalci doma Petra Uzarja odpravili na planinski izlet. Z veseljem smo se namreč odzvali povabilu prijaznega oskrbnika planinskega doma na Kofcah, gospoda Janeza Vogelnika.

Čeprav je bilo jutro vremensko zelo obetavno, se je tekom dopoldneva kljub našemu moledovanju počasi uresničevala napoved vremenoslovcev, da bi se tokrat zmotili nam v prid. Sonce se je že

sramežljivo skrivalo za sivimi oblaki, ko smo se s kombijem peljali skozi Jelendol na Ravne, kjer nas je že čakal naš gostitelj s sinom Petrom. S svojima avtomobiloma sta nas peljala do koč.

Megla je vztrajno silila v dolino, kar ni pokvarilo našega razpoloženja, ki ga lahko doživite le na višini nad 1000 metrov, s skodelico vročega čaja iz planinskih rož ali šilcem močnega.

Med stanovalci doma sta bili tudi dve bivši oskrbnici planinskega doma na Kofcah, to sta Angelca Meglič, ki je imela na skrbi dom od leta 1978 do 1982, in Marica Globočnik. Ona je s svojim možem v obdobju med 1955 in 1960 ob zimskih vikendih dežurala eno leto.

Gospa Angelca se takole spominja svojih dni pod Velikim vrhom: "Planinska koča na Kofcah je postojanka, ki je bila že od nekdaj priljubljena, zato tudi zelo obiskana, pogoji za delo pa so bili včasih bistveno slabši kot danes, kuhinja je bila namreč veliko manjša, želje planincev pa nič manjše kot danes. Planinci so bili najbolj veseli takrat, ko sem spekla domač kruh, velikokrat celo po 16 hlebov na dan. Zelo pogosti obiskovalci so bili Kvintet bratov Zupan. Takrat so se ljudje kar zbirali, saj nikogar ni vleklo v dolino, ko se je po koči razlegla slovenska pesem. Vsi skupaj smo postali en velik zbor in občutki so bili nepopisni."

Marica Globočnik pa takole: "Zelo rada sem delala v tej koči, veliko dela me ni nikoli spravilo s tira, pa če sem spala le nekaj ur na noč. Moj mož je bil redoljub, zato je imel svoj urnik dela in počitka točno določen. Če so se planinci zadržali dlje, kot je sicer red po planinskih postojankah, je moj mož hodil iz prostora v prostor in vpil:

Ven, "ribal" bomo! Meni je bilo sicer malo nerodno, nasprotovala pa tudi nisem, saj sem bila tudi sama utrujena."

Ob takih in podobnih zgodbah in anekdotah, raznovrstnih šalah in vicih, bolj ali manj ubranem petju, zvoku orglic nekdanjega markacista in pesnika planinskih pesmi gospoda Vilija Perka ter božansko okusni joti s še boljšo domačo suho klobaso in jabolčnim zavitkom kuharja Petra, za povrh še mladega in obetavnega, nam je čas minil, kot bi mignil. A vrniti se je bilo treba v dolino, bogatejši za še eno nepozabno doživetje. Gospodu Janezu Vogelniku še enkrat iz srca hvala!

Marjeta Šumič

KOFCE

*Pod Košuto zeleno,
planinska kočica stoji,
vse naokoli z rožicami posejano,
nad njo pa Veliki vrh bedi.*

*'Kofce' se že dolgo pravi
planinci tam pod goro,
lep razgled nam se najavi,
brž ko prideš prav na njo.*

*Mogočni vsi Košute so vrhovi
znani daleč naokrog,
s severa s skalami obdani,
dostop do njih težko mogoč.*

*Oj Kofce, pravi si planinski raj,
kdor le enkrat te obišče,
želi še večkrat si nazaj,
nazaj v ta gorski raj!*

Vili Perko st.

Angela Kalan in Marija Praprotnik, 90-letnici

V prvih dneh letošnjega septembra sta v krajevni skupnosti Brezje pri Trziču praznovali 90-letni življenjski jubilej kar dve krajanki, in sicer gospa Angela Kalan iz Hudega Grabna 8 in Marija Praprotnik z Brezij pri Trziču 21.

Obeh slavljencev smo se spomnili člani krajevnega organizacije Rdečega križa z obiskom pri njiju doma in ju skromno obdarili. Zaželeli smo jima trdnega zdravja, da ju nikoli ne bi zapustila optimizem in vedrina, ki sta bila njuna spremljevalca že tudi do sedaj.

Gabrijela Eržen

Prav "fletno" se bomo imeli!

Res smo se! Na Jezerskem. Tam smo se 14. junija med seboj pomerili vaščani štirih vasi v kmečko - vaških igrah, ki smo jih poimenovali "Prav fletno se bomo imeli!" In katere so bile te vasi? Letošnji gostitelj Jezersko, Podljubelj, Lom pod Storžičem in Jelendol - Dolina.

Igre so bile družabnega značaja, seveda pa so zahtevale tudi veliko koncentracije in moči.

Prva je, žal, odpadla, ker je nekdo na Jezerskem zamenjal dan za noč in je travnik pokosil že ponoči in to, po naši presoji, zelo površno. Nič hudega, saj nam je ostalo še dovolj iger.

Sestavljali smo "lojtrnik", piramido, nosili bale sena, krompir v peharjih in vodo v preluknjanih vedrih. Nenazadnje je nežnejši spol v "šajtrgah" peljal moške, ki so na pladnjih držali po pet kozarcev vode. Zabavno, ni kaj! Največji hec pa je bil, da je zmagala ekipa Jelendol - Dolina.

Zakaj hec? Marsikdo je pripomnil, pogledj jih no, saj imajo v glavnem zemljo samo v "teglnih". Kakorkoli že, letos smo zmagali mi, drugo leto bo kdo drug. Res pa je, da smo imeli zares dobro ekipo in dobre navijače.

Nenazadnje je pomembno, da smo se vsi imeli "fletno", za kar so dobro poskrbeli Jezerjani in ansambel Zarja.

Drugo leto bo gostitelj Lom pod Storžičem.

Upam, da tako dober, kot je bilo letos Jezersko, če ne še boljši.

Vesna Štefe

Tako smo se predstavili.

Zmagovalna ekipa v elementu

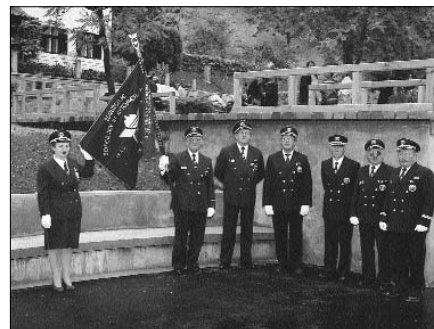
Tržiški šoferji bodo praznovali

V letošnjem decembru bodo tržiški šoferji praznovali svojo 50-letnico organiziranega delovanja. Priprave na ta dogodek so stekle že poleti in v ta namen je pripravljenih kar nekaj pogumnih načrtov.

Svojo aktivnost so pokazali v akciji PRVI ŠOLSKI DNEVI, ko so skupaj s policisti urejali promet na najbolj frekventnih križiščih v bližini tržiških šol. Tako sodelovanje ima v okviru Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu nekajletno tradicijo in poklicni šoferji pri tem sodelujejo že vsa leta.

Ob otvoritvi PARKA POBRATENJA so se pokazali v svečanih uniformah. Vedno si prizadevajo kar največ doprinesiti k prometni varnosti na naših cestah, zato sodelujejo pri vseh prometno vzgojnih akcijah in po vseh statistikah o prometnih nesrečah je opaziti, da iz vrst poklicnih voznikov skoraj ni udeleženca le-teh.

Ana Marija Hafner

Uniformirani člani ZŠAM Tržič

KOLEDAR PRIREDITEV ZA OKTOBER IN NOVEMBER 2001

ponedeljek, 01.10.2001, od 13.00 do 17.00 ure
OBČINSKO PRVENSTVO V STRELJANJU
Dom krajanov, Lom pod Storžičem
Športno društvo Lom pod Storžičem

torek, 02.10.2001
ODPRTI TURNIR V ŠAHU
Šahovsko društvo Jedro Tržič

torek, 02.10.2001, od 15.30 ure dalje
OBČINSKO JESENSKO PRVENSTVO V KROSU
Križe - osnovna šola
ŠZ Tržič - komisija za športno rekreacijo, OŠ Križe,
ŠD Stotinka Tržič
inf.: tel. 04/ 59-23-640

petek, 05.10.2001, ob 18.00 uri
OTVORITEV GORENJSKE LIKOVNE RAZSTAVE - GRAFIKA 2001
Kulturni program v
galeriji Ferda Mayerja - paviljon NOB

sobota, 06.10.2001, ob 10.00 uri
SOBOTNA OTROŠKA MATINEJA
Kinodvorana Tržič

nedelja, 07.10.2001, ob 11.00 uri
POKAL SLOVENIJE V SMUČARSKIH SKOKIH ZA DEČKE DO 12 LET
Ekipno tekmovanje
SK Tržič, skakalna sekcija TriFix

ponedeljek, 08.10.2001, ob 18.00 uri
OBČINSKA TRIM LIGA V ODBOJKI
v telovadnici osnovne šole v Bistrici
Športna zveza Tržič - komisija za ŠR

sreda, 10.10.2001, ob 18.00 uri
OBČINSKA TRIM LIGA V ODBOJKI
v telovadnici osnovne šole v Križah
Športna zveza Tržič - komisija za ŠR

sobota, 13.10.2001, ob 10.00 uri
SOBOTNA OTROŠKA MATINEJA
Kinodvorana Tržič

sobota, 20.10.2001, ob 10.00 uri
SOBOTNA OTROŠKA MATINEJA
Kinodvorana Tržič

sobota, 20.10.2001
PLANINSKI IZLET NA DEBELI VRH (2390 m)
Informacije, PD Križe, 041784175

sobota, 27.10, ob 10.00 uri
SOBOTNA OTROŠKA MATINEJA
Kinodvorana Tržič

sobota, 03.11, ob 10.00 uri
SOBOTNA OTROŠKA MATINEJA
Kinodvorana Tržič

torek, 06.11.2001
ODPRTI TURNIR V ŠAHU

Šahovsko društvo Jedro Tržič
sobota, 10.11.2001, ob 10.00 uri
SOBOTNA OTROŠKA MATINEJA
Kinodvorana Tržič

sobota, 17.11.2001, ob 10.00 uri
SOBOTNA OTROŠKA MATINEJA
Kinodvorana Tržič

/ .11. 2001
TRIM LIGA V ODBOJKI
Športna zveza Tržič - komisija za ŠR

/ .11.2001
ODPRTO PRVENSTVO JELENDOLA V STRELJANJU
Športno društvo Jelendol - Dolina

sobota, 24.11.2001, ob 10.00 uri
SOBOTNA OTROŠKA MATINEJA
Kinodvorana Tržič

sobota, 24.11.2001
PLANINSKI IZLET V NEZNANO
Informacije, PD Križe, 041 784 175

ŠPORTNE PRIREDITVE V OKTOBRU IN NOVEMBRU

01.10.2001 - **občinsko prvenstvo v streljanju**
Športno društvo Lom pod Storžičem

02.10.2001 - **odprti turnir v šahu**
Šahovsko društvo Jedro Tržič

02.10.2001 - **občinsko jesensko prvenstvo v krosu**
ŠZ Tržič - komisija za športno rekreacijo, OŠ Križe,
ŠD Stotinka Tržič

07.10.2001 - **pokal Slovenije v smučarskih skokih za dečke do 12 let - ekipno tekmovanje**
SK Tržič, skakalna sekcija TriFix

08.10.2001 - **pričetek trim lige v odbojki**
Športna zveza Tržič - komisija za ŠR

10.10.2001 - **pričetek trim lige v odbojki**
Športna zveza Tržič - komisija za ŠR

06.11.2001 - **odprti turnir v šahu**
Šahovsko društvo Jedro Tržič

november 2001 - **trim liga v odbojki**
Športna zveza Tržič - komisija za ŠR

november 2001 - **odprto prvenstvo Jelendola v streljanju**
Športno društvo Jelendol - Dolina

Informacije o športnih prireditvah v občini Tržič:
ŠPORTNA ZVEZA TRŽIČ
CANKARJEVA 1, 4290 TRŽIČ

tel. 04 592 36 40

DELOVNI ČAS

Knjižnica je odprta vsak delovni dan od 9.00 do 18.00 ure, ob sobotah od 9.00 do 12.00 ure.

IZPOSODJEVALIŠČE V BISTRICI

v Domu Petra Uzarja je odprto vsak ponedeljek med 18.00 in 19.00 uro.

POTUJOČA KNJIŽNICA

bo v OKTOBRU in NOVEMBRU obiskala bralce po ustaljenem urniku:

ponedeljek, 15. 10. 2001,
v Kovorju od 15.30 do 16.00 na obračališču pred Zeličevo hišo,
v Zvirčah od 16.00 do 16.30 pred trgovino Mavrič in v Podljubelju
od 16.45 do 17.45 pred gasilskim domom;

torek, 16. 10. 2001,
v Križah pred osnovno šolo od 15.30 do 16.00, v Snakovem
pred trgovino Pod slemenom od 16.00 do 16.30, na Podvasci
pred Gosarjevo hišo od 16.30 do 17.00, v Pristavi pred bloki od
17. do 17.30 in v Lomu pred osnovno šolo od 18.00 do 19.00;

sreda, 17. 10. 2001,
v Lešah pred šolo od 16.00 do 16.30, v Hudem Grabnu pred
Smolejovo hišo od 17.00 do 17.30 in na Brezjah pred Domom
družbenih organizacij od 17.30 do 18.30;

četrtek, 18. 10. 2001,
v Čadovljah pred Ankovo hišo od 16.00 do 16.30, v Dolini pred
šolo od 17.00 do 17.30 in v Jelendolu pred gasilskim domom od
18.00 do 19.00;

petek, 19. 10. 2001,
v Seničnem pred cerkvijo od 16.00 do 16.30, v Seničnem v
novem naselju od 16.30 do 17.00, v Sebenjah pred trgovino od
17.30 do 18.30 in v Žiganji vasi pod lipo od 18.00 do 19.00.

ponedeljek, 19. 11. 2001,
v Kovorju od 15.30 do 16.00 na obračališču pred Zeličevo hišo,
v Zvirčah od 16.00 do 16.30 pred trgovino Mavrič in v Podljubelju
od 16.45 do 17.45 pred gasilskim domom;

torek, 20. 11. 2001,
v Križah pred osnovno šolo od 15.30 do 16.00, v Snakovem
pred trgovino Pod slemenom od 16.00 do 16.30, na Podvasci
pred Gosarjevo hišo od 16.30 do 17.00, v Pristavi pred bloki od
17. do 17.30 in v Lomu pred osnovno šolo od 18.00 do 19.00;

sreda, 21. 11. 2001,
v Lešah pred šolo od 16.00 do 16.30, v Hudem Grabnu pred
Smolejovo hišo od 17.00 do 17.30 in na Brezjah pred Domom
družbenih organizacij od 17.30 do 18.30;

četrtek, 22. 11. 2001,
v Čadovljah pred Ankovo hišo od 16.00 do 16.30, v Dolini pred
šolo od 17.00 do 17.30 in v Jelendolu pred gasilskim domom od
18.00 do 19.00;

petek, 23. 11. 2001,
v Seničnem pred cerkvijo od 16.00 do 16.30, v Seničnem v
novem naselju od 16.30 do 17.00, v Sebenjah pred trgovino od

17.30 do 18.30 in v Žiganji vasi pod lipo od 18.00 do 19.00.

URE PRAVLJIC

v oktobru in novembru vsak četrtek ob 17.00 uri
v otroškem oddelku
Pravljice bosta pripovedovali Mojca MAVRIČ,
prostovoljka Centra za socialno delo,
in knjižničarka Joži AHAČIČ.

S KLUBOM TRŽIŠKIH ŠTUDENTOV

petek, 26.10.2001, ob 19.00 uri
POTOPIŠNO PREDAVANJE Z DIAPOZITIVI
petek, 30.11.2001, ob 19.00 uri
POTOPIŠNO PREDAVANJE Z DIAPOZITIVI

LITERARNI VEČER ZA ODRASLE

torek, 09.10.2001, ob 19.00 uri
torek, 13.11.2001, ob 19.00 uri

POČITNIŠKE DELAVNICE

ponedeljek, 29.10.2001, med 10.00 in 12.00 uro
torek, 30.10.2001, med 10.00 in 12.00 uro
petek, 02.11.2001, med 10.00 in 12.00 uro
v otroškem oddelku knjižnice

SREČUJMO SE IN USTVARJAJMO -

delavnice za odrasle
ODKRIVAMO LEPOTO ČIPKE:
od 08.10.2001 do 14.11. 2001,
vsak ponedeljek in sredo ob 18.30
Pri odkrivanju klekljarskih spretnosti vam bo v pomoč
gospa Zora KOMAC.

BLIŽA SE ADVENTNI ČAS:

od ponedeljka, 19.11.2001, dalje,
vsak ponedeljek in sredo ob 18.30
Ob pomoči mentorice boste izdelovali adventne venčke,
voščilnice ...

TRŽIŠKI MUZEJ

od 08.10. do konca oktobra 2001
razstava podružnične šole Kovor - **ZELIŠČA**
v "Gašperjevem kotičku"

RAZSTAVNO - IZOBRAŽEVALNO SREDIŠČE DOVŽANOVA SOTESKA

Razstavno - izobraževalno središče Dovžanova soteska,
ki je urejeno v bivši osnovni šoli v Dolini,
bo v oktobru odprto vsako
soboto in nedeljo od 11.00 do 18.00 ure.

V njem si lahko ogledate okamnine iz mlajšega in
srednjega zemeljskega veka, najdene na območju Slovenije,
ter kamnine in okamnine iz starega zemeljskega veka,
značilne za Dovžanovo sotesko.

Varstvo delovni center

S tremi enotami:

Kranj, Kidričeva cesta 51
Škofja Loka, Stara Loka 31 in
Tržič, Cesta na Loko 2

Je javni socialno varstveni zavod in izvaja storitev vodenja, varstva in zaposlitve pod posebnimi pogoji za 95 odraslih oseb z motnjami v duševnem in telesnem razvoju - varovancev.

Letošnje leto smo posvetili različnim prazničnim obeležjem: od slavnostnega plesa za varovance, piknika, do obujanja spominov s posebnimi gosti.

V oktobru pa bomo izvedli še zanimive GLASBENE DELAVNICE, ki jih vodi Joseph Rakotorahalaky, ki se zna odlično uživati v naše varovance in zna iz njih izvabiti naravni ritem.

Izpeljali bomo tudi ustvarjalne LIKOVNE DELAVNICE, ki jih bodo vodili poznani likovni ustvarjalci, ki znajo pripraviti naše varovance, da najgloblje notranje počutje izlijejo na papir:

v Kranju Zmago Puhar,
v Tržiču Vinko Hlebš in
v Škofji Loki Milojka Bizovičar.

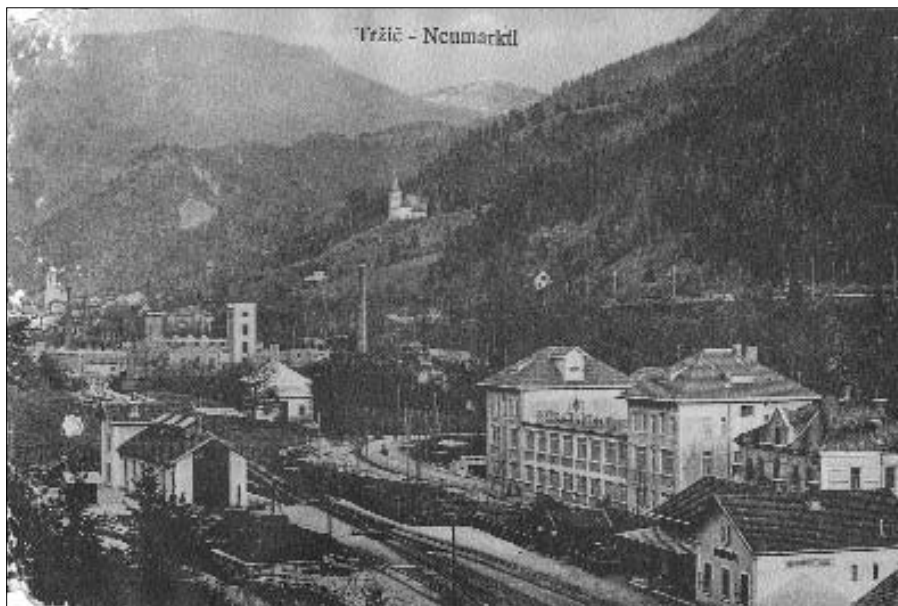
Na DNEVE ODPRTIH VRAT vabimo vse občane, prijatelje in svojce naših varovancev

V TRŽIČ v torek, dne 16. oktobra 2001
V ŠKOFJO LOKO v sredo, dne 17. oktobra 2001
V KRANJ v četrtek, dne 18. oktobra 2001

Praznično leto bomo zaključili s SVEČANO PROSLAVO s kulturnim programom, ki ga bodo izvedli varovanci in priznani umetniki in razstavo izdelkov varovancev, ki bo v četrtek, 25. oktobra 2001 ob 17. uri v dvorani Kina Center Kranj.

Vabljeni!

Bilo je nekoč

Mnogi se še spominjate trziške železniške postaje in tovornega tira do BPT Tržič.

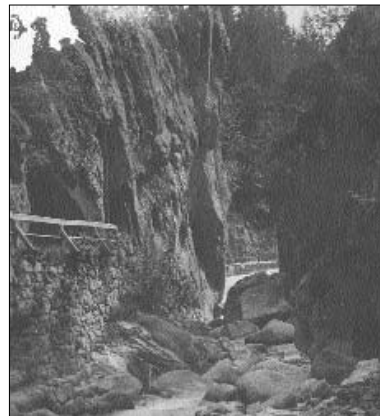
Prvotno je bil predor v Dovžanovi soteski zelo nizek, prilagojen je bil za konjsko vprego. Občuduje ga Bornov nadgozdar g. Müller.

Znamenje nad drugo serpentino v Dovžanovi soteski. Postavili so ga v spomin na srečni konec pripetljaja - ga. Bornova je padla s kolesom.

Na sliki je Ivan Primožič z učencem; l. 1938.

Fotografije so iz arhiva g. Janeza Primožiča iz Doline. Ohranile so se po zaslugi njegovega očeta g. Ivana Primožiča, ki jih je pred začetkom druge svetovne vojne zakopal pred svojo hišo.

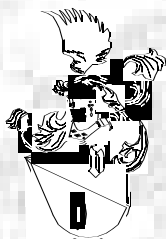
Štiriperesna deteljica

Romantika Vile Bistrice

Poroka v Trziču, v Vili Bistrice je nekaj posebne-
ga. Romantičen, slovesen in nepozaben dogo-
dek. Doživite ga lahko v umirjeni zasebnosti, ob
kaminu v poročnem salonu ali pred poročnim
šotorom sredi čudovitega parka. Vila Bistrice je
čudovita v vseh letnih časih. Še posebno sloves-
nost ji daje idilična cerkvica sv. Jurija, ki stoji v
neposredni bližini.

Okolico še vedno sistematično urejajo in vsako
leto pridobe nekaj novega za lepše in bolj urejeno
okolje. V tem letu so obnovili in usposobili tudi
bazen, ki krasi južni del parka.

Vila Bistrice ima še vedno v najemu Slovenska knji-
ga, nova pa je upravnica ga. Sonja Bric, ki poskrbi
za vse želje ob slovesnih trenutkih. Letos je

Vila Bistrice

VILA BISTRICA d.o.o.

Pot na Bistriško planino 29
4290 Tržič

Tel.: 04 59 25 080

Fax: 04 59 25 081

E-mail: vila.bistrice@email.si

Kontaktna oseba: Ga. Sonja Bric

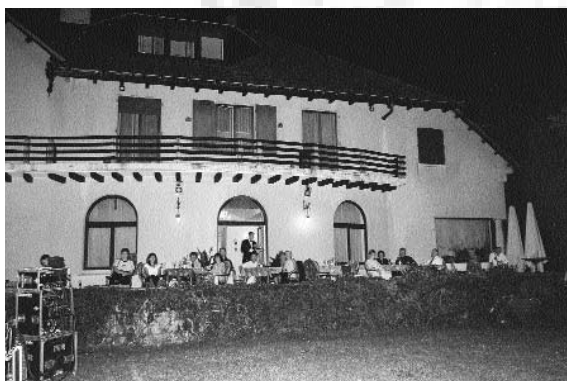
pripravila tudi slovesno predstavitev Vile Bistrice z
nepozabnim nastopom eksotičnih plesalk.

Vsaka poroka ima svoj stil in v vsakemu stilu se
pripravi primerno cvetje, za katerega se še pose-
bej potruži Cvetličarna Spaans.

Za trenutke, ki ostanejo v večnem spominu,
poskrbi Foto Čebtron. Profesionalne posnetke
pripravi v najkrajšem času, še isti dan ženin in
nevesta dobita poročni album.

Osebe Vile Bistrice, Cvetličarna Spaans in Foto
Čebtron so šele trije lističi štiriperesne deteljice.
Četrty list je vaš. Za srečno življenje.

Lado Srečnik

Cvetličarna SPAANS

GSM: 041 781 315

Tržič:

Trg svobode 18

tel.: 04 59 64 250

Bohinj:

Triglavška 15

tel.: 04 57 21 445

Stanovanje:

Radovljica, Štrukljeva 26

tel.: 04 57 15 948

Foto Čebtron

Toni Čebtron

Predilniška 8

p. p. 53

4290 Tržič

E-mail: toni.cebron@siol.net

tel.: 00386 (0)4 59 25 252

Gsm: 041 631 988

TRŽIČAN

delegacije končan.

Katarina Turk

